

L. Hugvekiur,

Edur

Pijslar-Pankar,

Utaf Historiu Pijnu og Dauda
DRottins vors
JEsu Christi;

Samanteknar
Af Sr.
Vigfwsa Erlendssyne,
Sookhar-Prestead Setberge og Pro-
faste i Snæfells Syslu.

EDITIO. II.

Seliast Innbundnar, 16. Fiskum.

Prentadar a Hoolum i Hialltadal, Af
Petre Joonssyne, Anno 1779.

Til Lesarans.

MEd þvi Saalenn er hiñ ypparlegre Partur Mañsins, so er þeirra Raade betur vared, er kosta Kapps uñ, hennar Edle og Atgiørse ad stioorna til þess Takmarks og Tilgaangs, saa alviise Naatturuñar Herra hefur fyrerhugad og tilsett: Og þo þesse vor Skynsemdarfulle Ande, kuñe hafa Tillit til ymsra Hiaalpar-Medala i Naatturuñar Rijke, er leide til Anægiu eda Farsældar, þa er eckert so ypparlegt, so nauðsynlegt, og alldeilis Omissande til hiñar sönnu og eilijfu Farsældar, sem þad, ad þessi sami Andi, þesse vor Saal, sameyniſt og iñlijfest Andaña Fødur,

þeim

þeim gooda Gudi, sem, af Nätturunne, til harla Sliooskignum, enn fyrer þad opinberada Ord, uppliijstum Skilnings Augum synir þann beinasta Veg til algiordrar Fullkomnunar. Og er þessarar Fullkomnunar og Atgiorfis, oss, sem endurskapast vilium til Guds Myndar, ei ad leita i spilltu Nätturunnar Edle, ei i Veralldlegum Wiisendum eda Umsvifum, helldur alleinasta i og hiá honum sialfum, i þeim allann Skilning yfergangande Kiærleika, sem ei einasta upplijser Skilningenn, helgar Viliann, helldur og sijner oss þann einasta Mann i Nädinne, er med sinni Fyllingu vorn Ofullkomlegleika, og med sinne Hlijdne, vora Ohlijdne bætt hefur; sem took uppá sig mannlega Nätturu, ad hann forlijkade Heimenn vid Gud, vid sialfann sig; sem strijdde, ad vier vannmegna Sigurenn innum; sem liet sig pijna, oss til Frelsis frá forþientum Helvijtis Pijslum; sem deyde, ad vier lifa skylldum med honum eilijflega; sem giordest vor Arnadar-Madur og vor Frelsare, ad Molld og Aska kynnu Diörfung hafa, ad koma frámm fyrer Nädar-Stoolenn. Og þess vegna skammast hann ei sijn ad kalla oss sijna Brædur. Og þesse Sannleike er þad dijrmæta verduga Ord, er sier i lage finnst frammsett og stadfest i Historiu Pijnu og Dauda DRottins vors JEsu Christi: Og þar hun sijner oss Grundvoll vorrar Sáluhiálpar, og innehelldur þess vegna hid Huggunarrijkasta Efne; þa hefur Velæruverdugur Pro-

 fast-

fasturch Sr. Vigfus Erlendsson tek'd sier fyrer harla vel og lidugslega ut af þeissum Christinndoomsins Kiarna ad samann taka þessar 50. Hugvekiur, edur Piislar-Þanka (er hañ so kallar), fylgiande þeim ægiætu Passiu Psalmum Sr. Hallgrijms Saal. Peturssonar, hvers vegna þær nu a Prent witgaanga, ad so ypparlegt og gudrækelegt Verk, verda mætte sem fleyrstum þessa Lands Jñbyggendum til andlegrar Uppbyggingar og betstu Nota fyrer Lijf og Saal, hvers sier og þeim af Hiarta oskar

Hoolum i Hialltadal.
Þañ 28. Novembris G. M. S.
Anno 1773. B. H. St.

1. Pijslar Psalmi.

Um Christi Utgaungu i Grasgardenn.

Inngangurenn.

Ott Verk utheimter ætijd goodann Underbwning: Vid eigum nu, Sála mijn, asamt ødrum Guds Børnum, a nærverande Føstu-Tijma, ad taka ockur fyrer-Hendur eitt gott Verk, þad stærsta Skylldu-Verk allra Manna, þad ædsta Glede-Verk allra Guds Barna, sem er ad hallda opeñberlega Miñing ibitrar Pijnu og bloodugra Kroßens Kvala Guds Eingietens Sonar og vors astrijkasta Endurlausnara JEsu Christi. Vijst er þetta gott-Verk, Sála mijn, þvi eckert vitum vid ockur añad til Myskunar, helldur eñ JEsum Christum þañ krossfesta, 1.Cor.2. Gleymum þvi ecke ad bwa goodañ Underbwning gudrækelegrar Andaktar, Eptertektar og Jhugunar. Voknum upp af ockar Andvaraleises Svefne; Vakne Hiarta, Hugur, Maal og Miñe,

jaa aller ockar ifire og ytre Kraftar selie sig nu hid dijrasta, so vid festum nu ockar Frelsara JEsum, og hans heilogu Pijnu, so sem eitt Jnsigle a ockar Hiarta, Lofkv. 8. Vijst er þetta hid stærsta Skyllduverk allra Manna, boded af blessudum Drottens Anda fyrer Munn Postulans Pauls, ad vier skulum minnast a JEsum sem Mootmælenn þolde, Hebr. 12. og kunngiora Dauda DRottenns þangad til hans kiemur, 1. Cor. 11. JEsus liet sig hiartanlega langa til ad lijda Kvalernar, ockur til eilijfrar Endurlausnar, Luc. 22. Verdugt er þad, ad vier, Saala mijn, gledium ockur vid þad, ad minnast þessa JEsu Mijskunar-Verks, hans hœleita Nafne til Heidurs og Vegsemdar. Enn Gud næde ockar Oþacklæte! JEsus utgaf Lijf og Blood til ad leysa ockur og frelsa, enn vid nennum so skialldann sem alldrei, ad minnast þess og þacka honum þar fyrer sem byriar; þetta skal ockur af Alvoru angra, og kostum nu Kapps umm gudrækelega Boot og Betran ad giora. Vijst er þad hid ædsta Glede-Verk allra Guds Barna, JEsu heilogu Pijnu i Munne og Minne ad hafa, þvi hvad kann þeirra hrædda Hiarta vegna Syndanna kroftuglegar ad hughreista, enn JEsu Pijna, sem er Forlijkun og Boot fyrer allar Veralldarennar Synder. 1. Joh. 2. Hvad kann þeirra sorgande Hiarta i Eymdunum sætlegar ad svala, enn saarar JEsu Kvaler, sem giordest Madur Hormunganna, so hann kynne ad hafa Sampijning med þeirra
Eymd-

Syndum. Hebr. 5. Hvad kan vor til ills hneigdu Hiortu betur ad leidrietta enn Lausnarans bitru Piisler, sem kostade so myklu til þess, ad vier, af Syndunum leyster, skylldum verda Riettlætesins Pioonar, Rom. 6. Hver gietur vered Sioonar-Speigillenn fegre fyrer vorum Augum, enn þad afværda JEsu Hiarta a Krossenum, i giegnum hvert vier meigum med Glede siaa Guds Foodurs Astar-Pel til vor i Himnenum, hver ed utgaf sinn Eingieten Son til þess, ad aller þeir sem a hann trwa, skylldu ecke fyrerfarast, helldur hafa eilijft Lijf, Joh. 3. Þetta haleita Efne vilium vid nu, Saala min, i O Rottens Nafne nockud gior yfirvega. O JEsu! send mier Anda Naadarennar og Bænarennar, Anda Raads og Styrkleika, Anda Vidurkienningarennar og þijns Otta, Sach. 12. so ad sierhvad hier um hugleidt, samed og uppreiknad, verde þijnu haleita Nafne til Dijrdar, en ollum þeim, er lesa eda heyra, til ærlegasta Saalnar Gagns, og gledérijkustu Blessunar Nota. Amen.

TEXTENN.

Og sem þeir hofdu Lof-Saung, en swonged, gieck JEsus ut, sem han var vanur, yfir um Læked Kedron til Fiallsins Olivett, en hans Læresveinar fylgdu honnum epter; Pa sagde han til þeirra:

þessare Noottu munud þier aller hneixl-
ast a mier. Petur svarade og sagde til
hans: Þo aller hneixle sig a þier, þa skal
eg þo alldrei hneixlast; JEsus sagde til
hans: Sannlega segie eg þier, ad i Dag
ædur enn Haneñ galar tvisvar, muntu af-
neita mier þrisvar. Enn hann Petur taladi
þa enn frekara: Þo eg ætte ad deya med
þier, þa skal eg ecke afneita þier. Slijkt
hid sama sögdu aller Læresveinarner.

SExstags Bloomstur sæluhiælplegra Lærdoo-
ma fiñum vid, Seala miju, i þessum himneska
Alldingarde, hverium vid skulum i Hiarta ockar
iñsafna, nefnelega: 1. Ad DRottenn vor JEsus
hafe æsamt sijnum elskulegu Læresveinum, Lof-
Saunginn swnged, ad endadre siñe Mæltijd; Og
þad mia vijdar lesa i Gudspialls Sogunum, ad
Frelsaranum var tamur þesse fagre Vane, ad byr-
ia sitt Bordhalld med Blessan og Bænrækne,
Joh. 6. og lijka ad enda þad med Lofgiörd og Þack-
læte vid siñ himneska Fodur, Marc. 8. Hafe nu
Sonur Guds, sem alls Raad ætte, bæde a Himne
og Jordu, Matth. 28. ecke viliad vid sitt Bord-
halld þessu Gudrækness Verke gleyma, O! hversu
miklu framar æitum vid ad þeckia þad Skylldu
vora, bæde ad leita vors Brauds med bidiande
Hiarta, og lijka ad neyta þess med þackande Twn-
gu

giu og þijdre Lofgiord vid hiñ lifanda Gud, sem fyr-er oss voludum og alls goods þurfande Vesæling-um upplijkur daglega siñe Orlætes Hond, og sed-ur allt hvad lifer med Velþocknan, Psalm. 145. Gud vardveite ockur, mijn Saal, fra þeirre vidur-styggelegre Synd, ad vid med vondu Oþacklæte virdum lijtels O Rotteñs Naadar Gæfur, og byrgium so aptur fyrer ockur Bruñ hañs Naadar og Blessunar.

2. Merkium vid, Saala mijn, ad Lausnarenn villde hverge wt af Hwsens Dyrum hræra Foot siñ, fyrreñ hañ hafde Bænar og Packlætes Lof-Saung sijnum blessada Fodur sionged; Lærum og hølldum þessa loflegu Lausnarans Veniu, nær vier byrium Reisu nockra fra Heimilum vorum, leitum oss þa fyrst med Bænenne Naadarrijkrar Fylgdar og Fodurlegrar Vardveitslu hiñs gooda Guds, ad hann virdest ad farsæla oll vor Foot-Spor, og giefa oss heilum heim aftur ad koma, Tob. 5.

3. Er vel athugande, ad þegar Lausnareñ gieck wt af Hwsenu, laau hanns Leider yfer uñ Lækenn Kedron, sem hefur sitt Nafn af Dimu og Sorta; Þanneñ er allt vort Lijf einn yduglegur Rauna-Ferill i giegnum Hrygdar Dal og Hørmunga Læke Heims þessa. Gott er Guds Vilia ad taka; JEsus hlaut þessa Sorgar-Gotu undañ oss ad gaanga iñ i sijna Dijrd, Luc. 24. Hialpe oss hañs

mikla Myskun til þess, ad fylgia honum so fastlega epter, ad vier um sijder saum komest i giegnum allar Hrellingar inn i hanns himneska Dijrdar Rijke, Post. G.B. 14.

4. Sie eg hier dæsamlegt Dæme Þijnar æstud-leguistu Hoogværdar, minn HErra JEsu! þu giecks sialfviliugur inn i Grasgardenn, og gasst þig i Hendur þinna Ovina, so ad sem minnst Vand-ræde edur Orooe þyrfte þar af ad ordsakast; Feig-enn vil eg, DRottenn minn, af þijnu Dæme læra, ad hafa Frid, so miked sem mogulegt er, vid alla Menn, Rom. 12. eige leitande mijns Hagnadar med annarra Skada, helldur allt þad med Polenn-mæde lijdande, sem þier þocknast ad lata mier til-falla. Eg hefe hlæande æfram annad þann breida Veg, sem leider til Glotunar, þu giecks hier gang-ande yfer umm Kedron mier til Hiælpræde og My-skunar; Lof sie þier Lausnare minn ad eilijfu, og virdstu nædarsamlega ad greida mijna Eymda Gotu til æskelegrar Blessunar og Glede.

5. Er vel merkiande, ad JEsus giecks inn i Gr-asgardenn Gethsemane, hvar hann blessadur var fangadur til Lijflaats og Dauda; Mitt Lijf mæ med ollum Rette kallast Grasgards Ganga, æ hverre eg alltijd meir og meir nalægast Grosena og minn Dauda; Vakta þig i Guds Nafne, Sala mijn, vid þeim græna og lystelega Syndanna Ve-ge, þvi ef ecke er i Tijma ad giort, þa leider hann

ad Lyktum til eilijfrar Glötunar; Laatum ockur þvi nidurſcꝛ heitum Ydrunar Taarum medañ vid hrekiumſt i Heimenum, þa munum vid i JEſu Nafne ódlaſt Uppſkieru eilijfrar Glede i Himnenum, Pſalm. 12.

6. Lærum vid, Sáala mijn, hverſu naakvæmlega naadarrijkur JEſus varar ſijna elſkulega Læreſveina vid yfervofande Hrøſun og Voda: A þeſsare Noottu (ſegir hañ) munud þier aller hneixlaſt aa mier. Samur er ſoa bleſſade HErra i Myſkun ſiñe og Millde vid ockur, Saala mijn; hañ ſier beſt, hver Neyd eda Vode vill aaſtrijda, hañ hefur giefed ockur Medøleñ, og vill veita ockur Krapt ſiñar Naadar; allt Vol og Andſtreyme ad ſigra og yfirviña. Verum þvi ſtyrk og orugg i Guds og hañs Naadar Hiaalpræde, Eph. 6. enn treyſtum alldrei ockar eigeñ Mætte, eins og H. DRottens Poſtula Petur hendte, þvi af hañs Dæme meigum vid læra, hverſu naalæger vier erum Olucku og Hrøſun, enn Onijter til alls Goods, þegar Gud tekur i burt ſijna Hiaalpar og Naadar Hond. O miñ Milderijkaſte JEſu! Vær þu beſt og lykna Veikleika mijnum; Gief mier gudrækelega þeſs ad giæta, ad eg ber þann dijrmæta Fieſiood þinnar Naadar og minnar Saaluhiaalpar i breyſku og broſhættu Leyrkiere, 2. Cor. 4. Laat þvi, O HErra! þiñ Myſkunar Krapt ſtydia mig og ſtyrkia, ſo eg faae bareſt goodre Baraattu Trwareñar og hondlad þad eilijfa Lijfed. Amen.

2. Pijſl-

2. Pijslar Þanke.

Um Christi Kvol i Grasgardenum.

JEsus kom þa med þeim i þad Akur-Gierde, sem hiet Gethsemane, þar var eiñ Grasgardur, þar gieck JEsus iñ, og hañs Lærisveinar. Eñ Judas, sem ed sveik hañ, visse og þeñañ Stad, þvi JEsus safnadest oft þangad med sijnum Læresveinum. Og hañ took med sier Petrum og Jacobum og Johañem, þa tvo Sonu Zebedæi og took til ad hryggiast, titra af Hrædslu og harmþrwngeñ ad verda, og þa sagde hañ til þeirra: Mijn Sæl er hrygg allt i Dandañ, blijfed hier og vakid med mier. Og hañ sleit sig i burt fra þeim, og gieck litlu fram leingra nær einu Stein-Snare, og kraup a Knie, fiell fram a sijna Asioonu til Jardar og bad, ef þad mogulegt være, ad su Stund hia sier lide, og sagde: Miñ Fader! Ef mogulegt er, þa vijki þesse Kaleikur fra mier, Abba, Fader miñ, allt er þier mogulegt: Tak burt þeñañ Kaleik fra mier, þo ei hvad eg vil, helldur hvad þu villt.

Blijd

BLijd er bætande Hond, þar sem blessadur Jesus œ Hlutenn ad, ollum sijnum særdum og siukum Vesælingum til lijknarfullra Meina Boota og Milldimiwkrar Adhiwkrunar i allri Neyd, so hann er saunkalladur DRottiñ vor Grædare, 2. Mos. B 15. Þad sannade hañ blessadur strax i Uppbirjun siñar Pijnu. Adam leiddi fyrst Syndena inn i Heiminn i Eden Alldingarde allre Verolldu til Olucku og Fordæmingar. 1. Mos. B. 3. Hiñ añar Adam af Himne, 1. Cor. 15. Drotteñ vor JEsus Christur, biriade sijna bitru Pijnu i Grasgardinum Gethsemane, Adam og ollum hañs Nidium til Endurlausnar og Myskunar; Skilnings Tred i Eden færde af sier þañ Avoxt sem Adam vard til Nauda og Dauda; Lijssins Tred Lausnareñ JEsus gaf af sier i Gethsemane guddoomlegañ Avoxt Gledirijkrar Lijknar og Lijfgiafar; Himnesk Lausn Blod hañs Heilogu Pijnu munu mijnu særda og siwka Hiarta til blessadrar Heilsubóotar best duga. Opb. B. 22.

Framar vottar Texteñ, ad sœ gudlause Svikare Judas hafe giorla þeckt þenañ Stad; og er lijklegt ad sœ arge Skœlkur h. fe ædur hugsad sier, ad þar mundi hentugast Herrañ JEsum ad forrœda, so ad miñst œ bære, og hñ giœti þess helldur huled siin herfilegu Drottins Svik. Lær þad hier af, Sœla mijn, ad vera alldrei ugglaus uñ þig i þessum vonda Heime, hvar hiñ skiædaste Ovin Diosulleñ gengur uñ krijng, sem greniande Le-

on, leitandi hvǫrt hann geti eftir þier og odrum, sem hañ megi uppsvelgia, 1. Pet. 5. Hañ tekur vara ꝏ ollu Tæ- kifære, og hefur i frame hinar hættulegustu Vijg- vielar til ad draga ockur wr Drottins Naadar- Hende, og kallda faungudum under Syndareñar Þrældoom, efter siñe Villd, 2. Tim. 2. Og vid þessum hañs Umsꝏtrum megum vid hvad allra hellst bwast, þegar vid i Guds Hwse eigum Gude hvad betst ad þioona, og vora Sꝏluhiꝏlp sem vandlegast ad vagta, Phil. 2. Ecki er Satan hell- dur Sveinalaus i sijnu Rijke; Hreckvijs Heim- sins Born eru hañs Erindis rekar til ad villa ock- ur ꝏ Veg Glotunareñar; Voktum ockur þvi, Sꝏla mijn, og grꝏtbidium Giædskurijkañ JE- sum, ad hañ blessadur virdest i ollum Hꝏska ad vera ockar Hiꝏlpar-Skiolldur og Sigurviñing- ar Sverd.

Þad vottar sialf Historiañ, ad Lausnarenn hafe optlega lagt i Vana siñ, ad safnast med Læri- sveinum sijnum iñ i þeñañ Gras-Gard; Og hefur hañ blessadur, ꝏn Efa, þeinkt þa, um sijna Pijnu og Dauda, og beded siñ himneska Fodur Hiꝏlpar til ad yfirviña Pijslernar, Mañkyninu til Myskun- ar, Luc. 22. Helgud Greftrunar Plꝏts og Leg- stader Guds Barna, meiga maklega kallast fagur Drottins Alldingardur, hvar þeirra andvana Lijk verda sꝏd i sorglegre Vansemd, eñ munu þadañ uppriisa i dijrdlegre Vegsemd, 1. Cor. 11. Giæt þijns Frelsara fagra Dæmis, christeñ Madur, so

vft sem þu gengur um þeñan Akur; Lát Dauð-
ans Merke, sem þu sierþar fyrer þijnum Augum,
uppvekia i þijnu Hiarta Dauðans og Upprisuñ-
ar gudrækilega Endurmiñing, og það med soddañ
Andagt, ad hvert sinn þu lifer eda deyr, þa meger þu
vera viss þar um ad þu siert Drottens, Rom. 14.

Þegar Lausnariñ var gengiñ iñ i Grasgardiñ,
liet hañ nockra efter af sijnum Lærisveinum i viss-
um Stad, eiñ nockra tock hañ afsijdis med sier, til
ad horfa uppa sijna Sálar Angist og Dauda
Strijd; Þar af skulum vid Sála mijn taka ock-
ur tvøfalldañ Lærdoom. 1. Merk þu, ad Guds
heilog Christne má maklega Andlegur Gras-
Gardur heita; Jesu utvaliñ Brudur og elskandi
Lærisveiñ átt þu mijn Sál ad vera, þu sem i þeñ-
añ Gras gard ert fyrer Skijrnina iñleidd, til þess,
ad þu skuler afneita siálfre þier, taka þiñ Kross
uppa þig og fylgia so JEsu efter, Matth. 16. O
mijn Sál, sit þu med þoliñmoodu, þacklátu og
hlijdugu Hiarta þar sem JEsus seger hier, og lát
þier vel lynda það Hlutskipte, sem honum þocknast
ad láta falla i þitt Skaut; Allre þiñe Ahyggiu
skalltu varpa uppa hann, hann blessadur mun
besta Umsorgun fyrer þier bera, 1. Pet. 3.

2. Lærum vid, Sál mijn, ad ecke villde Lausn-
areñ einmana vera i siñe hørdustu Hiarta Sorg;
Eins skulum vid i ockar Freistingum og uppáfall-
ande Angurs Bøle fordast med Þung-Siñe og

Ein-

Einsetum ad auka og ockar Harma, enn ænstuind-um hia Gude og hans Elskendum ad leita ockur. Hugsvolunar og Harma Boota, þvi sw er Raad-ar Radstofun DRottens, ad Madur skule vera Manns Gaman; Þo er sw Skientunenn betst, ad hugsa til Guds, og una sier vid hans miklu Mystun. O! minn Astwdlegaste JEsu, hardt slær og saarlega nagar mig mijn eigin Samvitska, nær eg hugleide þær herfilegu Kvaler, sem þu leidst saklaus fyrer mig sekann Þræl; Ach HErra! Eg hefe giort þier Erfide med mijnum Synd-um, og Mædu med mijnum Misgiordum, Es. 43. Vijst meiga mijner vondu Glæper vera ein ofur-þwng Byrde, Psalm. 38. Iaa þijngre enn Him-en og Jord, þar ed Guds Sonur JEsus, sem ber alla Hlute med Orde sijns Almættis Kraftar, Ebr. 1. hlaut ad falla flatur til Jardar, þegar hanns himneske Fader hafde kastad ollum mijn-um Misgiordum uppa hann, Es. 43. Af þess-are bitru JEsu Pijnu finn eg Ilmsæta Svala Lind med himneskum Lijknar Straumum, er flio-ota til minar angradu Salar. Þwngar eru ad sonnu mijnar Synder mier til Hegningar, en lang-tum þijngri Borgun og Forlijkun sie eg ad Frelsa-rens hefur hier wtlagt mier til Mystunar; hier er Gud i Christo ad forlijka Heimenn vid sialfann sig, 2. Cor. 5. JEsu saargrætelegasta Sorg er mij-nu sundurkromdu Hiarta sætasta Endurnæring; JEsu titrande Skialfte er mine hræddu Sam-

vitſ-

vitsku Efunarlaus Trwarstyrking þar um̃, ad hvar sem Syndeñ yfergnæfer hiaa mier, þar yfergnæfer Naadenn miklu framar i Christo JEsu, Rom. 5. Enn framar lær þu þad, Saala mijn, af blessadre Bænar Atferd þijns Lausnara i Grasgardinum, ad audmiwkt, sundurkramed og andvarpande Hiarta er þad þægasta Offur sem þu skallt æ tijd frambera fyrer þijns Guds Naadar Auglit, einkum þegar nockur Neyd eda Hormung er fyrer Hende: Upplæt alldrei þinn Muñ, christeñ Madur, til ad mögla med Oþoleñmæde æ mote millderijkre Guds Naadstiosun, þvi þad aflar þier meire og þijngre Refsingar; Opnadu helldur bæde Hug og Hiarta, til ad leita DRottens, nær Hormungenn æliggur, Es. 26. og bidia hann Vægdar og Myskunar: Gleym ei helldur, þegar þu mt Bæneñe villt bera þijna lijkamlega Naudþurft fram̃ fyrer Gud, ad giefa þinn Vilia æ tijd med Audmyktunder hanns Myskunar Vilia, þvi ad þinn himneskur Fader veit læangtum betur enn sialfur þu, hvers þu hellst vid þarft, Matth. 6. Vonadu Efunarlaust uppæ hauns Almætte og mikla Myskunseme: Hann mun þvi öllu vel til Vegar koma, Psalm. 47. Pad er einninn sialfsögd Skyllda vor Ovserdugra Vesælinga bæde med Saalar og Lijkama audmiwkustu Lotning ad koma fram̃ fyrer Guds dijrdarfulla Auglit i vorn Bæna-Stad; Petta byriar ad giöra, ad Hiartad, sem Gud hellst ælijtur, 1. Sam. 16.

sie þa hvad betst prijdt med Audmyktenne, enn hitt byriar ecke helldur epter ad skilia, ad vor vesæle Lijkame beige sig, med Bligdan, fyrer hæleitu DRottins Tignar-Vellde, vidurkiennande sig med Abraham, ad vera audvirdilega Molld og Ösku, 1. Mos. B. 18.

O! minn Giædskurijkaste JEsu, þijn grætleg Grasgards Pijna sie og vere minne ormæddre Sælu Ilmsætur Nædar og Svala-Brunnur! Sæ særbeitte Angurs Broddur, sem þitt helgasta Hiarta særde, virdest nædarsamlega ad glédia og græda mitt Syndum hrædda Hiarta i Lijfe og Dauda. Mijns Hiarta Audmykt og Andagt skal ætijd elska, vijdfrægia og vegsama Ast og Næd þijns Hiarta; Þier sie Dijrd, Heidur og Æra ad eilijfu; Amen.

3. Pijslar Þanke.

Um HErrans Christi Dauda-Strijd.

Enn hønum birtest Engill af Himne, sæ ed styrkte hann. Og þar kom ad hann strijdde vid Daudann, og took ækaflega ad bidia, enn hans Sveite vard so sem Blood-Hnicklar, þeir ed fiellu æ Jördena.

Alldrei

Alldrei er good Vijsa of oft kveden, þar sem Menn eiga um̄ bitra JEsu blessada Pijnu ad ræda; þess oftar sem um̄ hana er hugsad, þess fleira sem af henne er talad; þvi betur finnur ein̄ sann̄ydrande og trwud Saal þar inne Ilm Lijfsins til Lijfsins; og Guddoomlegann Kraft til eilijfrar Heilsugiafar, Rom. 1. Þvi skulum vid nu Saala mijn i sönnum Guds Otta taka þar til, sem seinast hættum vid, um̄ HErrans JEsu grátlega Grasgards Kvöl ad þenkia og tala; Hver ad vijsu hefur vered ysred stoor, og öllum allra Engla og Manna Krafte ölldungis Obærileg. Hier hafa Böndenn Daudans spent Hertoga Lijfsins, og Belials Læker skielft DRotten̄ Dijrdarennar, Psalm. 18. Hann gieck til og fraa um̄ Grasgarden̄ finnande hverge Hvijld nie Roo, Hugsvölun edur Glede; Guds Reide Ognade hönum, Helvijtis Pijsler gengu lukt yfer han̄, og allar allrar Veralldaren̄ar Synder voru uppgeingnar yfer han̄s Höfud; Angistenn var alla vega nalæg, enn engen̄ var sá er huggade, Psalm. 22.

Lær hier af og athuga Saala mijn. 1. Hversu hrædilegt þad er, ad falla i Hendur DRottens þegar hann er reidur, Ebr. 10. So fliott sem Liooseд hverfur wr Hwsinu fyllest þad af svörtu Mirkre; Þegar Myskun Guds missest ur Jdrunarleiju Man̄sins Hiarta, þa missest öllRaad og Huggun bædi a Himne og Jordu, þa er Man̄eskiann hvervetna umvafenn Eymd og Neyd, O-

 luckr

luckuog Bølvan; Gud vill tilreikna heñe Synd-
ena, og hvernenn gietur hun þa stadest? Psalm.
130. 2. Maa hier af siaa, hvad Obærileg-
ar mune verda Pijsler Fordæmdra i Helvijte, þeir
ed med forstockudu og forherdtu Hiarta hafa safn-
ad sier Reide a þann Reidennar Dag, Rom. 2.
Þeirra svijdande Kvala Elldur mun alldrei slock-
na; Þeirra nagande Pijsla Ormur alldrei deya,
Es. 66. O! hvad illt Verk er Syndenn, sem so
Ognarleg Giølld epter sig leider. Minn Gud
myskune mier, so eg alldrei forherdest af heñar Sv-
ikræde, Ebr. 3. 3. Maa hier fiña fagurt Blo-
omstur himneskrar Huggunar; Þvi med þeim be-
isku Hryggdar Taarum, sem blessadur JEsus wt-
hellte i Grasgardinum, meigum vid, Saala mijn,
og aller ydrande Syndarar, viss vera, ad hañ hef-
ur utslockt Reide Baal DRottens, sem vid hof-
um upptendrad med ockar Glæpum; Honum
vard allt til Ama og Angistar, so allt skylldi snwast
ockur til Farsælldar og Fagnadar, ad DRottenn
villde virdast til ad veita ockur Huggun i Angist-
iñe, vera ockur naadugur og heyra ockar Bæn, Ps.
4. Eg grætbæne þig miñ Gædskurijkaste JEsu!
virdstu fyrer þau Hryggdar Spor sem þu gieckst til
þijns Dauda, ad opna miñi aumu Saal i mijnu
Andlaate fagra Frelsis Leid inn i himneska Dyrd
og Sælu; Fyrer þad Neydar Bøl, sem laa a þier
a þinne Kvala Noottu, virdstu ad laata fagurt
Naadar og Glede Lioos lioma yfer mier i øllum
mijn-

nüjnum Sorgar-og einkum þeim sijdurstu Daudans Myrkrum. Þu varst Afskodarlaus yfergiefenn af þijnum Vinum, giefdu ad eg i allre Neyd mege una mier i mijns Guds Elsku og Nꜳdar Ørmum, segiande til DRottens: Mitt Trauft, mitt Slot, minn Gud, a hvern eg treyste, Psalm. 91.

Enn framar vitnar Historiann, ad Hertoge Lijfsins hafe strijdt vid Daudann. O! Eina Furdu yfer alla Furdu, O! Eina Ilmsæta Huggun og Glede. Med þessu sijnu bitra Dauda Strijde hefur Guds Sonur JEsus blessad mijna yfirvofande Bana Stoott og efter filgiande Andlꜳt. Hier tapade Daudenn sijnum Kvala og Bølvunar Brodde, enn blessadur JEsus leidde i Lioos Lijfed og Odaudlegleikann, 2. Tim. 1. Nu, mun mijnn Dande i JEsu Nafne verda mier einn sætur Hvijldar Svefn og gledelegur Inngangur frꜳ ollum Eymdum inn i eilijfa Sælu; Lofadur sie Gud, sem mier hefur Sigurenn giefed fyrer JEsum Christum, 1. Cor. 15. Adam leidde med sijne Yfertrodslu banvæna Blood-Skulld yfir Jordina henn til Bølvunar, 1. Mos.B. 3. Guds Sonur JEsus wthellte sijnum Blood Svelta a Jordena, hene og ollum Skepnum, sem a henne hrærast til Blessunar, so ad i JEsu Nafne verdur bæde Lijfsins og Landsins Avoxtur ollum Guds Bornum blessadur, Ja, DRottenn uppfijlur daglega sijnum gooda Fesiood, og blessar allt þeirra

Handa Verk. Æ minn Hiartans Blood=Brwd=gume blessade JEsu! virdstu fyrer þiñ saarheita Dreira=Sveita, ad mijkia og græda i Myskun þinne minn saarkallda Dauda Sveita, og gief ad mijn ørmædda Saal mege þa i þijnum Myskun=ar Hondum hvijlast, hvar engeñ Pijna nie nockur Angistar Sveite mun hana ad eilijfu snerta, Spek. B. 3. Enn aa medann þier, O Kottenn minn, þocknast mijnar Eymda Stunder i þessum Tæara Dal ad treina, vil og skal eg fegenn þijna blooduga Grasgards Pijnu mier ætijd i fersku Minne hafa. Þegar eg ad Morgne Dags ste=nd upp af Sæng minne, og stijg fyrst Fæte aa Jor=dena, hugsa eg til þijn, HErra miñ JEsu, og and=varpa i Himinenn, ad þu laater þinn helgasta Blood=Sveita vera mijna Vernd og Blessan, hvar sem eg er og fer, so eg, bædi uti og iñi, verde blessadur i þier miñ Gud, sem skapad hefur Him=in og Jord, Psalm. 115. Þegar Syndaña og Sorganna Bol særer Huga minn, flij eg med Naudþyrstu Hiarta i Grasgardenn þiñar Pijnu, rioodrande mijna aumu Saal i Dropunum þijns dijrmæta Dreyra, er eg audmiwklega bid og esun=arlaust vona, ad mijnu Maale mune vægia, mijn=um Hornum bægia, og mitt Hiarta hreinsa af daudlegum Verkum til ad þioona þier, miñ lif=ande Gud, Ebr. 9. O! eina dijrmæta Foorn! O! einn miwkann Græde Plaastur! Sañhei=lagur Guds Sonur bar sijns Fodurs Reide, so eg

Saka • Þrællen skyllde verda riettlætur fyrer Trwna, og hafa Frid vid Gud fyrer DRottenn vorn JEsum Christum, Rom. 5.

Þad er bert af Pijslar Soguñe, ad þess meir sem magnadest JEsu Dauda Strijd, þess heitare og ækafare giördest hañs blessada Bæn. Miñstu þess, Sæla mijn, þegar milldum Gude þocknast ad undañdraga Hiælpena i þinne Neyd; Lær þa af Lausnara þijnum, ad bidia og andvarpa ad kalla og kveina þvi audmiwklegar og alvarlegat i Himeniñ til DRottens, sem honum blessudum þocknast ad læta þig lengur i Eymdumum þreia, og bijda epter Bænheyrsluñe, huggande þig þar vid, ad Fader Myskunsemdaña og Gud allrar Hugguñar, 2. Cor. 1. mun æ sier þægelegum enn þier farsælum Tijma brædlega giora þijna Frelsan, Luc. 18.

Ad sijdustu sier þu, Sæla mijn, af Dæme Lausnara þijns, ad þeir himnesku Andar, heilagér DRottens Einglar, eru bæde þier og ollum, i Anda og Sañleika bidiande Guds Bornum, Joh. 4. til Verndar og Blessunar nælæger i Eymdum þessa Lijfs, eñ einkum æ þeirra Dauda Stundu, til ad bera þeirra Eymdum þiædar Sæler; lijka sem Lazari fordum, wr þessum Armædufulla Heime iñ i fagrañ Abrahams Fadm eilijfs Fridar og Fagnadar, Luc. 16. O minn æstwdlegaste JEsu! Þad bitra Dauda Strijd,

sem so hardt ad þier þreyngde, er vort feigursta Frelse og ylmsæt Hugsvolun bæde i Lijfe og Dauda, þar fyrer syngest þier eitt Æra bæde a Himne og Jordu, þar fyrer færest þier audmiwkt Aster Þacklæte af allre þiñe Christne, sem þu hefur afrekad med þijnu Bloode, Amen.

4. Pijslar Pænke.

Samtal Christi vid Postulana.

Og hañ stood upp fra Bæneñe, og kom til siña Læresveina, og fañ þa sofande wt af Hrygd og sagde til þeirra: Sofed þier nu og hvijlest, hvad sofid þier? þad er noog, standed upp og bidied, so þier fallled ei i Freistne. Siaed, su Stund tekur ad nælgast, og er komeñ, ad Mañsins Son mun ofurseliast i Syndugra Hendur. Standed upp og gaungum hiedan; Siaed! Sa er mig svijkur, hañ er i Nand.

Þess er hier ad framan geted i Pijslar-Sögu Drottens, ad hñ hafe wtvaled Þriá af sijnum elskulegum Læresveinum, til ad vera hiá sier i Kvoliñe, eñ sialfur hañ blessadur afsijdes geinged, til ad lijda þær særustu Salar Pijsler.

Nakeñ hefur þu, miñ Hiartkiære Lausnare, fagurlega uppfyllt þad allt, sem qvædur var um þig spaad, og viliuglega giefid þig til ad lijda Pijsler nar epter æsetu O Rottens Raade og Fyrerhygiu, Post. G. 2. Þu geckst asijdes til ad lijda, O Rotteñ miñ, þvi þu varst sa, sem einsamall atter ad troda Vijnþrijngu gudlegrar Reide, og þar var engeñ af Foolkenu medur þier, Es. 63. Þu varst sa eine Madur i Raadeñe, Rom. 5. sem alle i m villder og mætter Raadena atvega, þad eina Guds Lamb, sem bera skyllde Veralldarennar Synder, Joh. 1. Lofadur vertu ad eilijfu, og giefad þijn eina Naad duge mier til ævarande og æfkeleguftu Blessunar!

Strax sem Lausnareñ var litlu fram leingra fra Lærisveinunum geingeñ, fiellu þeir i fastañ Svefn. Æ miijna vondu, vesælu og blindu Nattúru! Ef eg skal ei i Synd og Raanglæte sofa, mættu miñ Jesu ecke eitt Stein-Snar fra mier vijkia, þvi an þijn megna eg einkis, Joh. 15. Veit þu mier af Mijskun þiñe bæde Viliañ og Mætteñ til alls hins Gooda Phil. 2. Þvi ad eins mæ Nætur Hvijldeñ verda mier Hættulaus og Roosom, ad þu, minn HErra JEsu, virdest ad vaka hia mier med þiñe Verund og Blessan, þvi vil eg ecke a Kvollldeñ sofna, fyrr eñ Saaleñ mijn hefur atvegad sier Hvijld i þijnum Raadar Fadme, og avarpad þig med þeim Tveimur Emaus. Reisendum: Vertu hia

oss HErra þviad kvøllda tekur og a Dagenn lijdur, Luc. 24. Stoor var Veikleike JEsu Postula, sem fiellu i væraa Svefn, þa þeir vaka skylldu, enn eingu betur erum vid, Saala mijn, a ockur komenn fyrer Auglite lifanda Guds; Vid erum af ockar blessada Lausnara leidd inn i Alldingard hans heilogu Christne hier i Heime, til þess, ad vid skylldum, med vakande Ast og Hlijdne, gaanga Gude verduglega til allrar Þocknunar, Col. 1. Enn, Gud naade! Hvad skialldann høfum vid i Jesu Otta og Elsku vakad! Hvad opt høfum vid i Synd og Andvaraleyse sofed! JEsus hefur med Þresolldum Naadar Aminningum boded ad vid skylldum vaka, enn samt høfum vid laated Þrefalldann Synda Svefn sigra ockur. . A Æsku Alldrenum þokti mier yndællt i Ungdoomsins Faavisku ad sofa, enn JEsus liet vekia mig med Forelldranna hoogværre Hyrtingu og Advørun, ad eg skyllde minnast a minn Skapara, i mijnum Ungdoome, Pred. 12. A Uppvaxtar Arunum lagde eg mig a Leтенar og Giaalijfesins Kodda, JEsus hefur sendt Þienara sijna, sem mig Aminna og advara: Vakna þu upp sem sefur og rijs af Dauda, so mun Christur upplijsa þig, Eph. 5. Ecke hafa Fullordens Arenn miked bætt umm fyrer Beruskune; Æ! hvad svefnsamt vill mier kaungum verda i svortu Myrkre Syndsamlegrar Heimsins Elsku og sofande Bænrækтarleysis; samt hefur Jesus ecki gleymt vid mig Giædsku sinne, heldur laated

dag-

daglega sooma iñ mitt Hiarta, Nædar Geysla siins heilaga Anda, sem mig hefur optlega aminnt, til ad læta af Illu, enn læra Gott ad giora, Ef. 1. Enn þad mea grœtlegt þykia, ad þess optar sem Lausnareñ JEsus hefur af siñe Nœad viliad vekia mig, þvi fastara hef eg i Synd miñe sofed. Æ! mijna fordæmaãlega Fyfisku! Æ JEsu! Forlæt nuer mijna Synd og Illsku, hvar med eg hefe auked þier Mædu og Hormung, enn aflad mier Straffs og Hegningar. Læt þier þo ecke leidast, minn liwfe DRottenn, ad benda mier i Millde og Myskun þinne, og draga mig, jafnvel med Hormungunum, til sannrar Umvendunar; Eg vil segeñ kyssa a þijna hyrtande Hond med Þockum og Þolennmæde, eñ læt þitt Myskunar Hiarta mier alldrei gleyma. Gladur og giarnann vil eg med Andagt og Elsku hiea þier vaka; Lagfær þu og leidriett nædarsamlega mitt veika Holld og Blood, sem þad vilia ofmiog hindra: Drag mig efter þier, DRotteñ miñ, þa vil eg hlaupa, Lofk. 1. Þu leysder þijnum þreittu Læresveinum um Stund ad sofa og hvijlast; Þar af veit eg, og vona med Glede, ad þu goode JEsu muner og so vægia og vorkienna Veikleika mijnum, þu sem best þecker mijna Skopun, Psal. 103.

Eñ framar skalltu, Sæla mijn, læta Lausnarans Amiñingu til Læresveinanna, vera þier æ tijd i Huga og Miñe vakande: Vak og bid, so þu faller ecke i Freystne, sea er þig svijkur, hann er i

Nœnd

Mand: Daudeñ forrædur ann allrar Vægdar, Fiør og Lijf, og Mala sannast er þad, ad hañ hefur morgum Ovorum ad Hondum komed, eins og Pioofur a Nootty, 2. Pet. 3. Hañs Tijme er ætijd Oviss; Hañs Nalægd alldrei orvænt; Ollum Moñum er aasett einusiñe ad deya, og þar efter kiemur sa Ognarlege DRottens Doomur, Ebr. 9. sa ed giallda mun einum og sierhverium efter hanns Verkum, Rom. 2. Þa mun hiñ Ognarlege Diofull hvad aakafastur, ad vilia draga þær aumu Saaler i Elld eilijfra Kvala, Matth. 25. Siaadu vel til, i JEsu Nafne, Saala miin, ad þesse Ognarlege Her falle ecke yfer þig andvaralaust i Syndunum sofande; Vaktu i heitre Yðran, og alvarlegre Gudrækne, so þu styrk i DRottne og Mætte hanns Kraftar, gieter stadest aa þeirre vondu Tijd. Miklu sijdur gietur þu hiaalpast i Heimenum, eñ Vopnlaus Madur gietur vared Lijf sitt i Bardaganum; Brynia þig þvi med Bæneñe, þvi hun er hin oruggasta Verndar-Hlijf moot allre Neyd, og so sem Lykell ad Guds Naadar Fiaarsioodum. Eiñ lijflaus Lijkame er fyrrtur øllum mañlegum Krafte, og Onijtur til allra Athafna; so er og ein Bænræktarlaus Saal, fiarlæg allre Blessan, Onijt til allra goodra Hluta, og añarleg fraa þvi Lijfe, sem i Gude er. O minn aastudlegaste JEsu! Vak þu i mier med þinne Naad og Giædsku; Gief mier ad vaka i þier i þinne Ast og Elsku. Nær miñ Lijkame hvijlest i sijnu Svefn-

Her-

Herberge, laat þaa Saalena mijna med vakande Ást og Andagt Hvijld. og Hlijfd hreppa i þijnum Myskunar Fadme, Amen.

5. Pijslar Þanke.

Um Gydingarna Komu i Grasgardenn.

OG jafnsnart sem hann var enn ad tala umm þetta, sia, einn af þeim Toolf, sem Judas hiet, þa er hann hafde nu til sijn teked Flock Manna og Þienara Kiennemanna Høfdingianna og Phariseanna, kom hann þangad og med hønum Flockur mikill, med Blisum, Lømpum, Sverdum og Staungum og Vopnum, wtsender af Kiennemanna Høfdingium, Skriftlærdum og Auldungum, og hann gieck fyrer þeim. Sem JEsus visse nu allt hvad yfer hann ætte ad koma, gieck hann framm og sagde til þeirra; Ad hverium leited þier? Þeir svørudu hønum: Ad JEsu af Nazareth. JEsus sagde til þeirra: Eg em hann. Enn Judas, sa er sveik hann, stood einnen hiaa þeim. Enn sem JEsus sagde til þeirra: Eg em hann, hørfudu þeir bak aftur, og duttu til Jardar.

Maklega mœ Manñkiñnunar vesæla Lijf i Verolldu þessare, lykiast vid standande Strijd og bloodugañ Bardaga, Job. 7. hvar ed Hœske og Hormungar, vidlykt og Óflyande Hér, fara œ Hendur Guds Elskendum, þeim til Sœlar-Tions og Samvitsku Hrellingar. Alla vegana lijda þau Hrygd, hid ytra Barœttu, hid innra Ótta, 2. Cor. 7. Midt i þvi ad DRottenn vær ad ræda vid sijna elskulegu Læresveina i Grasgardenum, þuste þœngad vopnadur Flockur hanns Óvina: Eins mœttu, Sœla mijn, vid þvi bwast, ad þegar minst Vonum varer, þa er Boden styrer Hende, og jafnvel er Nætur-Hvijlden ecke ætijd Óhult fyrer Reyd og Hœska: Gleymum þvi ecke, Sœla mijn, œ sierhveriu Kvollde, ad œkalla Milldeijkañ JEsum, ad hann vitdest ad vardveita ockur under sijnum Nœdar-Vængium, so vid þurfum ei ad skielfast fyrer Ógn Næturennar. Psal. 91.

Hrædelegt er ad hugleida Ótrygd og Vielræde Svikarans Judœ, hver ed giørdest Foringe þessa gudlausa Skara, og sveik sinn eigeñ Lœvard og Lausnara med Kosse; Varastu, Sœla mijn, þetta vonda Dæme, og hreinsa bæde Huga og Tungu fra allskonar False og Flærœde; Lœt þier til Hugar koma, ad þoott nockrum luckest um Stund ad hylia Prette sijna under Hræsneñar Yferskine, þa sœ þeir þo ecke flyed eda falest fyrer DRottens Doome, sœ ed øllum Yfirbootarlausum til Smœnar og Hegningar mun œ sijnum Tijma

auglijsa, þad sem i Myrkrunum er huled, og openn-berr giora Raaden Hiartnana, 1.Cor.4. Bidium þvi Gud ad skapa i ockur hreint Hiarta, og taka alldrei siñ Naadar Anda burt fraa ockur, Ps. 51.

Eñ framar er hier adgiætande guddoomlegt Almætte vors giædskurijkasta Lausnara JEsu, hver ed med þessu eina Orde: Eg Em Hañ, lagde vid Velle vopnadann Her Ovina sinna. Þetta Almættes Orded JEsu, sem hañs Illskufullu Ovine sellde med Ogn og Skielfingu, mun ockur, Saala mijn, i allre Neyd stydia og styrkia, med Lijf-kroftugre Huggun og Endurnæringu. Þegar eg fell i Synd og Yfertrodslu, og riettlaatur Drottiñ vill reidast mier, sem eg optlega, æ þvi midur! verdskullda, þa geingur lyknarfullur JEsus, sem himneske Aaron, med ylmande Reykelsis Kier sijns Naadhroopande Bloods og Arnadar Ords, midt aa millum þeirra Lifendu og Daudu, 4.Mos.B.16. midt aa millum hins reida Guds og mijn rangláatrar Saka-Skepnu, segiande: Eg Em Hañ, sem med mijnu Bloode og bitru Pijnu, hefe giordt Frid og Forlijkun mille Guds og Manna, Col. 1. Forlaat þvi, kiære Fader! þessum Vesæling, hañs framda Synd; Gief hønum upp af Mylkun þiñe, þad forþienta Straff! O JEsu! gief ad þesse þijn fagra Fridar-Boon, sie og verde miña Synda Forlijkun, miñar Saalar ædsta Huggun! Þegar Andskoteñ vill Ogna mier enn Synden ofbioda

mier

mier og Samvitskan Aklogun veita sokum Illverkaniña, þa mun Naadarrijkur IEsus breida siñ Myskunar Fadm yfir mijna Saalu, segiande: Eg Em Hañ, sem afmaae þijnar Synder, sem añad Sky, og þijnar Misgiorder, sem adra Þoku: Snw þier til mijn, þviad eg vil frelsa þig, Es. 44. Þegar Sootter og Siwkdoomar þvijnga miñ Lijkama, Fatæke og Volæde mæda mitt Hugskot, Bol og Bæagiende særa Hiartad, þa mun Lausnareñ IEsus lijta i Lykn og Naad til mijn, segiande: Eg Em Hañ, sem bæde hefe almaattugañ Krapt og mijskunsamann Vilia til ad græda allar þijnar Meinsemder, Psal. 103. og vil efter wtendad þetta Eymdarfulla Lijf, giefa þier þaa Oflekkudu, Oforgeingelegu og Oumskiftelegu Arfleyfd eilijfrar Sælu og Dijrdar, sem þier er vardveitt i Himnenum, 1. Pet. 1. Eg Em Hañ, sem vil laata þijna stundlega Eymd snwast i eilijfañ Dijrdar Fognud; I Heimenum h.fur þu Preyngingin, enn vert hughraustur, þvi eg yfervann Heimenn, Joh. 16. A Daudans Tijd og Doomsins Dege, þegar oll mañleg Hiaalp er hvad fiærlæguft, vona eg og treyste, þoott overdugur sie, ad milldur Jesus mune verda mier med Myskun siñe nærstur, segiande: Eg Em Hañ, sem efter allar þær Hormungar, sem þu hefur lided i Heimenum, vil nu hugsvala þier med eilijfre Sælu i Himnenum, Jer. 31. so ad þar sem eg er, þar skalltu miñ Þienare vera, Joh. 14. Gack nu blessadur inn i þijns Herra Fognud,

Matth.

Matth. 25.

O minn ästwdlegaste Lausnare! hversu feigen mun eg Eymdum þiäadur Veslingur sofna þa hin seinasta Daudans Dwr i þijmum Myskunar Fadme? Hversu gladur mun eg þa hiedan i Fride fara, og mijn Augu munu siä þitt Naadar Hiälpræde, Luc. 1. Eg vil nu Hiartans feigenn, O minn JEsu! þijnu Elsku Avarpe audmiwklega svara og segia: Eg Em Han, sem gief þier Hiarta mitt, og læt mijnum Augum þocknast þijna Vegu, Ordsk. 23. Æ svara mier aptur ä moot, minn sætaste HErra: Eg Em Han, sem læt mitt Hiarta sundurbrotna til þijn, so eg blijt þier myskunsamur ad vera, Jer. 31. Laat þetta ockar Samtal, liwfaste JEsu, byriast med stadfastre Trw og Von i Naadinne; Laat þad fullkomnast med Fagnadar Sioon og Skodun þijns Andlitis Eilijflega i Dijrdenne, Amen.

6. Pijslar Pänke.

Um Judæ Koss og Christi Fängelse.

HAn spurde þä eñ einusiñe: Ad hverium leited þier? Eñ þeir sogdu: Ad JEsu af Nazareth. JEsus svarade: Eg sagde ydur þad; Eg em han. Þar fyrer, ef þier leited ad mier, þa lätid þessa i

 burtu

burtu fara. So ad uppfylltist þad Ord, hvad han hafde sagt, ad eingvum glatadi eg af þeim sem þu gafst mier. En Svikaren hafde giefed þeim sameiginlegt Teikn og sagt: Hvern eg kysse, sa er þad, grijped han, og leided i burt vareygdarlega. Og þa han kom, nælgadist han JEsum ad han kyste han. Og jafnsnart gieck han til hans og sagde: Heill siert þu Rabbi, Rabbi; og kysti han. En JEsus sagde til hans: Vinur, hvar fyrer ertu komen? Juda, svijkur þu Mannsins Son med Kosse? Þa gengu þeir þangad, og lǫgdu sijnar Hendur a JEsum og gripu han.

MEd gudrækilegre Forundran meigum vid, Saala mijn, dæadst hier ad DRottins vors JEsu Christi dijrdarfulla Almætte, og allra hellst hans dæelegre Ast og Mildde. Alhægt hefde Lausnaranum vered, ad lata Ovine sijna liggia flata a Jordunne, eins og þeir, fyrer hans Almættis Avarpe fallner voru, þar til han blessadur hefde giestad fordad sier, og slwed wr þeirra Hondum; En DRotten stood hier ad læingtum frægara Dæasemdar-Verke, en ad frelsa sitt Lijf, han var nu blessadur i Tilbwninge, ad giefa þad wt, til Endurlausnar fyrer alla, 1. Tim. 2. Þess vegna leifde

han

hañ i Lykn og Vægd Ovinum sijnum, ad standa ꝏ Fætur aptur, sagdest vera sꝏ, ad hverium þeir leitudu, og gaf sig so sialfviliugur i þeirra Valld og Hendur; Engeñ megnade hañs Lijf frꝏ hõnum ad taka, helldur lagde hann þad af sier sialfur, Joh. 10. af blijdre Hlijdne vid siñ himneska Fodur, og breñande Elsku til vor auinra Mañа. Tak þier hier af, Sꝏla mijn, Lijfkrofťuga Huggun og gledilega Trwar-Styrking. Enginn Ovinur megnade þijnum Lausnara, ꝏn hañs eginn Vilia, hid miñsta Mein ad viña; Engiñ Andskote kañ þier helldur, ꝏn hañs Leyfis edur Lyknar-fullrar Radstofunar, hid miñsta Grand ad giora; So adgiætед Auga Fodurlegrar Forsioonar hefur JEsus vakande yfer Elskendum sijnum, ad øll þeirra Høfud-Hꝏr eru talenn, og eckert af þeim fellur ꝏ Jord ꝏn hanns Nꝏdar-Vilia, Matth. 10. Fleyg þvi allre þinne Ahyggiu uppꝏ JEsu Forsioon og Fodurlega Umsorgun, hann mun þig alldrei ad eilijfu yfergiefa, Psalm. 55. JEsus giørdest sijnum himneska Fodur hlijdenn allt til Krossens Dauda, Phil. 2. Þarmed hefur hañ blessadur fullkomna Boot og Forlijkun giørt fyrer mijna margfallda Ohlijdne; Hañ galdt þꝏ Skulld, sem eg ꝏtte ad gialda; Hann bar þad Straff, sem eg ꝏtte ad lijda; J hañs Nafne og fyrer hanns Forþienustu, er og verdur miñ Misgiorningur fyrergiefenn, og hefe Tvøfalldlegt, nefnilega: Fodurlega Fyrergiefning og Sꝏluhimlp

hiœlplegt Riettlæte, med tekeð af Hende DRottens fyrer allar mijnar Synder, Es. 40. O! mijn Sœl, gleym alldrei, hvilijk þijn Skyllda sie aftur œ moot, fyrer þessa Ometannlega Lausnarans Ast og Millde; JEsus gaf siœlfviliugur sitt Lijf þier til Frelsis og Endurlausnar, gief honum þitt Lijf og alla Lijfsins Krapta til so viliugrar sem skylldugrar Þioonustu og Þocknunar; Hans Nœdar Vilia skallt þu giarnañ giora, hans Lijfsins Orð ydduglega i Huga og Minne varðveita, Ps. 40.

Vor Formooder Eva liet banvœna Lysting til þess bannaða Eplis tœla Munn sinn, sier og allre Verolldu til Olucku og Angistar, 1. Mos. 3. JEsus leisde Svikaranum Judas að miñast vid sijnar œstwdlegu Varer, œ hveriar Nœdeñ er wthellt, Ps. 45. ollum Nauð-lijðande Sœlum til Lyknar og Svolunar. Miñ goode og Giœdskurijke Herra, sem Svika-fullañ Flœrœdis Koss fieckst að reyna, vyrdstu myskunsamlega að varðveita mig frœ Diofulsins, Heimsins og Holldsins Svikum, so eg kunne þau i þijnum Krafte gleðilega að yfirvinna; Lœt þijna Myskun og Trwfeste geyma Lijf mitt og Æru frœ allre Smœn og Olucku, Psál. 57. Þegar Diofulsins og hans Utsendara Fals og Hrecker vilia sigta mig sem Hveite, virdstu þa, blessaðe Lausnare minn, best fyrer mier að bidia, so mijn Trw þrotne ecke, Luc. 22. Oll Veralldarñar Prettvijse og Svik eru ber og nakenn fyrer þijnum blessudu Augum, Ebr. 4. DRotteñ miñ,

lat

Lǽt alldrei þǽ fordǽmanlegu Audstygd stadnǽmast i mijnu Hiarta; Þu ǽvarpader þiñ Svikara med Vinar Nafne: Veit, ad eg aumur Veslingur megi heita og vera þiñ elskande Vinur og ǽstrijkur Lǽrisveinn, sǽ er af Hiarta hlijde þijnum blessudum Bodordum, Joh. 15. og efter þijnum Vilia framgǽnge i Einfalldleik og Guds Grandvarlegleika, 2. Cor. 1. Þad mǽ med ollum Riette segia, ad vid, Sǽla mijn, sǽum i andlegann Mǽta ad miñast vid JEsum, þegar vid i þvi hǽverduga Altarisins Sacramento medtokum med Muñinum hañs allra heilagasta Lijkama og Blood, sem wtgiefed er Heiminum til Lijfgunar, Joh. 6. Giǽtum ad ockur i Guds Nafne, Sǽla mijn, og giefum þa ecke ockar ǽstrijka Frelsara nockurn falskañ Flǽrǽdis edur Hrǽsniñar Koss; Proofum ockur med heitre Hiartans Andagt, og prijdum ockur med sannre Ydran og Sǽluhiǽlplegre Trw, so vid verdum ecke sek vid Holld og Blood DRottins, 1. Cor. 11. Minnunst med heitre Elsku og Bǽnar Kosse vid þann blessada Guds Son, so hann verde ockur ecke reidur, Psalm. 2.

J annann Mǽta vitnar Historiañ, ad hinn Gudlause Gydingañá Skare hafe þad blessada Guds Lamb, Lausnarañ JEsum, Hondum teked og i Fiotur fǽrt, hvar af hañs helgasta Hollo hefur ǽn Efa mǽtt hryggilegre Medferd, og hon-

um Mÿſkunarlauſt misþyrmt vered. Miñ Hiartans Giædſkurijkaſte Lauſnare, Med audmiwkum Tarum og Trega man eg þad med kieña, ad eg hefe med ſyndugum Hondum Glæpa miña, orded ſo ſem ſamtaka Ovinum þijnum, ſem kromdu og kvolldu med hordum Fiotrum þiñ helgaſta Lijkama: Þeſs ydrar mig nu af ollu Hiarta; Æ O Rotteñ, myſkuna mier epter Myſkunſemd þiñe, og afman mijnar Synder eftir þiñe ſtooru Giædſku, Pſ. 51. Þu lietſt þig ſem aũann Fangafiotra og binda; veit mier ad odlaſt nadarſamlega Lauſn og Kvittun minna Synda i þijnu Nafne: Þu varſt med hordum Fiotrum reyrdur; lat mig alldrei ad eilijfu ſlitenn verda wr þinne Myſkunar Hende, Joh. 10. Þu lietſt Kvalanna Fiotur a þig leggia: Veit mier, ad eg laus ur ollum Bolvunar Snorum, mætte i þijnum Elſku og Nadar Bondum, Hoſ. 11. bæde lifa og deya: Giefdu mier þad, O Rottenn minn, ad Minning þeirra hordu Fiotra, ſem þiñ helgaſta Lijkama kromdu, aptre æ jafnann og i Taume hallde ollum mijnum Tilhneigingum, Lidum og Limum fra vondum Glæpum og Gudſlauſu Holldſins Giarlijfe: Bind mijna Saalu vid þitt Myſkunar Hiarta, med Elſkunnar Bande. Feſtu Vilia minn vid Beginn þinna Bodorda med Hlijdnennar Fiotrum, ſo ad eg med lidugu Hiarta og loſtugu Giede, þione trwlega þijnum Nadar-Vilia, og bevare þijn bleſſud Bodord allt til

Enda,

Enda, Amen.

7. Pijslar Pǽnke.

Um̃ Vorn St. Peturs og Malchus Eyra-Sǽr.

ENN þa þeir, sem hia hønum voru, sau hvad verda villde, sǫgdu þeir til hañs: Herra! Skulum vier ecke slǽ miz Sverde? Og sia, ad Eiñ af þeim, sem med JEsu voru og þar stoodu, Simon Petur, hafde eitt Sverd, riefte wt Hondena og rickte þvi, og sloo til Presta Høfdingians Þienara, og hioo af hønum hañs hid hǽgra Eyra, og sa Þienare hiet Malchus. Eñ JEsus svarade og sagde; Leifid þeim ad giora eñ frekar, og sagde til Peturs: Sticktu þijnu Sverde i Slijdrer, þvi hvør er Sverded tekur, sa mun fyrir Sverdi farast. Eda meinar þu ad eg kuñe nu ecke ad bidia miñ Fodur, þad hañ sendi mier meir eñ Tolf Legion Engla? Skal eg ecke drecka þañ Kaleik, hvern ed miñ Fadir befur mier gieñd? eñ hverniñ skyldu þa Ritningarnar uppfylldar verda? þvi þad hlijtr so ad skie. Og

 hañ

hañ aahrærdi hañs Eyra, og læknade hñ.

PVi stærre sem er Hœske og Hormung þessa daudlega Lijfs, þess gudrækelegar ættum vid, Sœala mijn, ad giæta þess, ad framganga forsiaal lega, og hafa jafnañ vakande Auga aa þvi, hver ad sie Vilie DRottens, Eph. 5. Læresveinarner spur du Lausnarañ JEsum Rœda, hvert ei skyllde til Vopna taka, so afvendt yrde yfirvofande Vœda? Giorum hid sama, Sœala mijn! Leitum i sierhverju uppœafallande Vanda-Efne goodra og gudrækilegra Rœda, Syr. 37. og leggium alldrei Hug nie Hendur aa þad Verk edur Aform, sem ecki er i Otta DRottens, og med Raade stofnad, þvi þad verdur ad eingu og til Oluckuñar einar, Ordsk. b. 15. Reidum ockur ecke helldur ofmiog uppaa Mañana Rœd, þvi þau eru opt vidsiaal og vandhitt, hofum vid þvi almœattugañ Gud fyrer Augunum, og laatum hañs H. Ord vera ockar Rœadaneyti, so vid hotum alla vonda Vegu, Ps. 119.

DRotteñ bañadi Læresveinunum ad bregda Sverde, edur brwka þad til Varnar sier: Þar eru Tveñslags Sverd, sem Meñ hafa medferdis i Heimenum; hid fyrra er Sverd þess veralldlega Rettar, eda Doomara Embættesins, sem Drotteñ hefur Valldstioorneñe i Hendur feinged, ad hun skule bera þad og bregda þvi goodum til Forsvars og Fridar, eñ vondum til Straffs og Hegningar, Rom. 13. Þad añad er Sverd eigeñ

Hefndar og Heiptargyrne, hveriu JEsus alvarlega bañar med Bræde ad beita, eñ alvarlega bijdur ad geyma þad i Slijdrum christelegrar Hoogværdar og Poleñmæde. Take sier hier af gudrækelega Aminiñg aller Virduleger Yfirvallds Meñ. 1.) Ad þeir, so sem rettskickader Drotteñs Þienarar, fari i Guds Otta vel og varlega med Sverd Lagaña og sijns Embættes Myndugleika; Laate þad særa og stijnga Illvirkia og vonda Meñ, eñ vernda og forsvara frooma og rædvanda Guds og Kongsins Þegna, so vier mættum hafa spakt og roosamt Lijferne i allre Gudrækne og Sidseme, 1. Tim. 2. 2) Varest aller Yfervallds Meñ, ad brwka sijns Embættes Valld og Myndugleika, til ad sækia siñ eigeñ Rett, eda hefna sijn a þeim, sem þeir þykiast sialfer eiga nockrar Saker vid; Giæte þeir þess, ad JEsus vill þeim i soddañ Tilfelle sagt hafa: Sticktu þijnu Sverde i Slijdrer, þvi hver sem tekur Sverd Heiptar og Hefndargyrne, hañ skal farast fyrer Sverde Reide og Refsingar. Giallde þvi engeñ, sem Guds Barn vill vera, nockrum Mañe Illt a moote Illu, helldur legge Kapp a gudrækelega Goodmeñsku; Hefne sijn engeñ sialfur, helldur giefe Rwm Reide DRottens, hañs er Hefndeñ, hañ mun endurgiallda, Rom. 12.

Enn framar athugum vid, Saala mijn, ad Malchus, sem miste sitt hægra Eyra i Flocke JEsu Ovina, mæ med ollum Rette merkia Guds heilogu

logu Orda Foraktara sem læra sig Christna kalla eñ apturbirgia þo, edur og ølldunges afhøggva þad hægra Eyrad Hiartañlegrar Andagtar, med hverių þeir ættu ad heyra þa sætu DRottens Orda Roddu sier til Sæluhiælpar, halldande heilu og opnu hinu vinstra Eyra, hvert ed laungum klæar epter skamarlegum Ordum, Fiblslegu Hiale og Kieskni, sem christnum þo ecki sømir, Eph. 5. Þetta er hid vissasta Merke allra DRottens Ovina, ad heyra ecke Guds Ord med nockri Andagt, þvi þeir sem so giøra, eru ecke af Gude, Joh. 8. Jeg grætbæne þig, miñ Giædskurjste JEsu, lat hverke þetta nie añad Ogudlegleikans Merke a mier siast eda fiñast; Lat mig so þitt Ord med Eyrunum heyra, ad eg meige þijna Elsku i Hiarta mijnu vardeita, allt þangad til eg fæ ad elska þig fullkomlega, og sia þig berlega i eilijfu Lijfe.

Ad sijdurstu skijn hier fagurt fyrer Augum ockar, Sæla mijn, blessud JEsu Ast og Naad, er hañ auglijste med þessum Ordum: Skal eg ecki drecka þañ Kaleik hvern miñ Fadir hefur mier gefid? Lærum hier af Lausnara ockar heilaga Þolenmæde i Hørmungum øllum, sem honum blessudum þocknast a ockur ad leggia. JEsus nefner sijna Kvøl, sem hañ leid fyrer ockur, Kaleik af sijnum himneska Fødur ræskeinktañ; Guds Ande nefne t med sama Nafne þær Hørmungar, sem hiñ eilijfa Blædskañ lætur sijnum Elskendum til Handa bera i Heime þessum; Þu fæder þa med Har-

Harma-Braudi og birlar þeim Dryck med stoorum Mæler fullum Taara, seger hiñ heilagi David, Psalm. 60. Giorum fyrer Guds saker, Saala miin, og forsinnaum ecke Adryckiu vors allra hærsta og alleina gooda Fodurs; Ecke mun hañ birla fyrer ockur beiskare Harma-Bikar, eñ vid kaum fyrer hañs Hiaalp afdrucked; Ecke leggia ockur þijngre Mædu-Byrde aa Herdar, eñ vid gietum med hañs Adstod under risid. JEsus hefur sialfur afdrucked þann steyte fulla og saarasta Kaleik Kvalanna, enn hann afhender ockur annann laangtum minne, og af Lijkn og Myskun sætañ Mædu og Mootlætes Kaleik; Lijka sem vid hofum miked af Christi Pijnu, so verdum vid eiñiñ rijkuglega fyrer JEsum Christum huggud, 2. Cor. 1. Tokum þvi tveim Hondum Aftar-Packlætes og Poleñmædis a mooti ockur af Almaattugum Gudi vthlutudum Eymda Bikar, og segium med ockar Saaluhiaalpara JEsu: Skal eg ecke drecka þañ Kaleik, sem miñ Fader hefur mier giefed? Og med þeim Guds Mañe David: Þañ Heilsusamlega Kaleikenn vil eg medtaka, og Nafned DRottenns vegsama, Psalm. 116.

Framar maa hier fiña merkelegt Dæme milldrijkrar JEsu Hoogværdar vid Malchum, hvers Eyra-Saar Endurlausnareñ læknade, og liet hañ ecke gialldа þess, þott hañ fyllti Flock hañs Ovina. Æ! Hiaalpadu mier, miñ Hiarta goode JEsu, ad eg i sama Maata elske Ovine mijna, og

giore

giore þeim gott sem mig hata, Matth. 5. Virðst þu með þiñe Myskunar Hende að upplwka mijnum dopru Skilnings Augum, og ahræra mitt særda Hiartans Eyra, so eg meige riettelega skilia og þeckia, guðrækelega heyra og varðveita þitt heilaga Lijfsins Orð mier til Saaluhiaalplegra Nota, Psalm. 110. Jeg grætbæne þijna grunnlausa Millde, lææt mig alldrei með nockre Oþoleñmæde mootmæla, veit mier með sonarlegre Hlijðne ætijð Viðtöku að veita þeim Kross-Vikar, sem þier þocknast fyrer mig að skeinkia, og nær mijnar Eymder vilia mier ofbitrar og beiskar verða, DRottenn minn! dreiptu þa aa Saalu mijna, og leið hana fram að ferskum Votnum þinnar Nææðar og Hugsvolunar! Amen.

8. Pijslar Prædike.

Predikun Christi fyrer Gyðingum.

Aa Þeim Tijma svarade JEsus og sagde til Foolksins og þeirra Presta Hofdingia, og Hofuðs Maña Musteresins og Olldungaña, sem til hũs voru komner. Þier eruð so sem til añars Ræningia utgeingner mz Sverdum og Stangum að grijpa mig. Daglega hef eg hiaa yðr vered, seted og kient i Musterinu

og

og þier hafed eingvar Hendur at mig lagt, og ecke griped mig, helldur er þetta ydar Tijme og Magt Myrkraña, so ad Ritningarnar uppfylldust. Eñ allt þetta er skied, so ad uppfyllтust Ritningar. Spamañaña.

Ometanleg er Naad og Poleñmæde DRottens, sem med otruttre Hende siñar Hiartgrooeñar Naadar og Glædsku, Es. 65. virdest ad locka og lada Syndarann til sannrar Hiartans Yferbootar, Rom. 2. Soddann Lijknarfulla Myskun finde Lausnareñ JEsus hinum blindu og Priootskufullu Gydingum, advarande þaa med hoogværum enn þo alvarlegum Aminningar Ordum uñ þeirra Illsku Breitne og yferhangande Reideñar Straff; Allt eins er hanns Myskunar Hiarta enn nu i Dag sinnad vid oss villuraasande og brotlega Vesælinga; Hañ hefur eingva Þocknan a Dauda hinns Ogudlega, helldur þad, ad hann leidriettest og life, Eph. 33. Eñ framar er Athuga verdt herfilegt Ohacklæte hinna gudlausu Gydinga; DRottenn hafde i laangann Tijma geinged a medal þeirra, giort gott og grædt alla þaa sem af Dioflenum voru underþryckter, Post. G. 10. Hann var sier i lage sendur Israels Lijd til Frelses, Luc. 1. Og ollum Heime til eilijfrar Endurlausnar; Enn so illar Packer galdt þesse vonda Kynslood Gude sijnum, ad þeir asneitudu hinum

heilaga og riettlæta, Post. G. 3. Og selldu finn og alls Heimsins Lausnara i Krossens Kvaler og Dauda. Læt hier, Sæla miin, þesse Gydingaña vondu Vijte ad gudrækelegum Varnade verda; Allt þad gott, sem þu færd af Guds og Manna Hende ad þyggia, skalltu med verdugu Astar Packlæte æfanast læta, giætande þess, ad hver gott med illu launar, af þess Hwse mun Oluckañ ecke linna, Ordsk. B. 17. J þridia lage merkium vid Sæla miin, ad ecke megnudu JEsu Oviner ad giora hönum blessudum hid minsta Mein, edur leggia Hendur æ hañ, fyrr enn sw Tijme var komenn, sem hid alviissa Guds Rææd hafde ætlykt tad, æ hverium Christur ætte ad lijda, Post. G. 3. Eilijf Huggun æ og skal ockur þetta vera, miin Saal, i allsfonar Mædu og Mootlæte; Allt eins og þvi var hættad um JEsu Piijslar Tijma, eins er þvi og so vared um ockar Sorga og Rauna Stunder; Pær eru allar fyrer siedar, takmarkadar og taldar af Rææðar Forsioon og Mysknar Rææðsfun hiñs alvallda og alleina gooda Guds, hvers Verk og Veiger ecke eru añad eñ Myskun og Sañleike, ollum þeim sem hanns Bodord og Vitnisburde af Hiarta geyma og vardveita, Ps. 75. Hañs Guddoomlega Almætte rædur mest; hanns giædskurijka Umhyggia sier best fyrer Uppbyrian Framgæange og Endalykt ockar Mootlætes og Sorgar Tijma; Peir eru aller i hanns Book teiknader, Psalm. 139. Og er þeæ gott

hañs blessada Naadar Vilia ad taka; Þegar vid høfum DRottens Otta alla Tijma fyrer Augunum, meigum vid vera viss þar uñ, ad þvi leingur sem ockar Sorgar Tijmar vara til ad nidur-sa i Taarunum hier stundlega, þess meir naalægiast ockar Glede Tijmar til ad uppskiera med himneskum Sæluñar Fognude eilijflega, Psalm. 126.

Þessi er ydar Tijmi, sagde Lausnareñ JEsus vid Ovine sijna; Laatum þesse Ordeñ DRottens þiena ockur, mijn Saal, til gudrækelegrar Aminningar. Nu yferstendur sa þægelege Naadar Tijme og fagre Hiaalpræðes Dagur, 2. Cor. 6. A hverium ockur er Kostur giefeñ ad leita DRottens med sannre Ydran, so vid meigum Naad og Fyrergiefning hiaa hønum finna, Es. 55. Enn nu hefur hin eilijfa Giædskaun Þolenmæde vid ockur, 2. Pet. 3. Og sparar ockur til Bootar og Betrunar; O! mijn Saal, siaaum vel til, ad vid medtokum ecke Mykun Guds til Onijtes, 2. Cor. 6. Edur forsoomum Tijma Guds Naadar og vorrar Ydrunar; Giætum þess, ad þvi leingur sem Guds Obreitt Þoleñmæde bijdur forgiefens epter vorre Lijfernes Betran, þvi Obærelegre verdur ockur hanns Reide, þegar sa Tijme kiemur, ad hann gielldur sierhverium epter þeirra Verkum, Rom. 2. Æ! Þad er noog, ad vid hofum þañ umlidna Tijma Lijfdaganna illa vanbrwkad og til goods forsoomad, laatum ockur nu i Dag, medañ vid faaum ad heyra Naadar Raust DRottenns

ecke forherda leingur vor Hiortu, Ebr. 3. Tefium ecke i Dag af illu ad lœta, enn þad gooda ad œstunda, Ef. 1. Þvi añars er hætt vid, ad Rœdar Dyrunum verde i Noott ad eilijfu aptur lokad, Matth. 25.

JEsus nefner Arœser og Ofrijke sinna Ovina Makt Myrkraña: Giæte þess oll god Yfervolld, hverium Gud hefur Magtena i Hendur feinged, ecke til ad vera Skœlká-Skiool og Forsvar vondra Verka, helldr, so sem Liooſed burtdrijfur Myrkurenn med sijnum fagra Liooma, so eiga og Yfervollden, med Liooſe christelegra Laga og gudrækelegrar Stioornſeme, ad burt taka þad vonda wr Landenu: Athuge þau, ad Myrkra Makt Heimsins mun endast og afmœſt, þegar sœ kallde Daude kiemur ad Hondum, og hañs dimu Myrkur yfirdynia, þœ mun Dijrd þeirra Velldes ecke med þeim fara, Psalm. 49. Og i þeim ytstu Kvala Myrkrum mun Reide, Hrelling og Harmkvæle gœnga so vel yfer volduga sem vesæla, þœ er Illsku hafa drijgt œ Jordiñe, Rom. 2. Oll Veralldar Mannaña Makt og Metord eru fallvollt sœm Myrkur og Skugge, sœnnit sem Hey og Hiegoome, Es. 40. Vertu þvi alldrei so blind, Sœla mijn, ad þu hrædest ofmiog þeirra Valld, Matth. 10. Eda reider þig uppœ Hofdingianna Hylle, þvi þeir megna optlega ecke ad hiœlpa, enn sœ er sæll, hvers Hiœlp ad Gud Jacobs er, Psal. 146. O Rottenn JEsu, þu sem ert Lijf og Lioos allra

Maña,

Manna, Joh. 1. Lijs þu øllum christnum Yfervallds Mønnum med þijnum Naadar Anda, ad þeir, verande Lioos i DRottne, megē i gudrækeleaum Dygdum og Dæadum framgæanga, so sem Lioossins Børn, Eph. 5. Þu lietst, DRottenn minn, bæa straungu og strijdu Kvalaña Tijma yfer þig koma; Giefdu Gud minn, ad mijn Hrygd, sem stundleg og liett er, afle mier eilijfrar og Ometaūlegrar Sælu og Dyrdar, 2. Cor. 5. Þu leidst Grymdarfullre Myrkra Makt þiña Ovina yfer þig ad falla; veit mier, ad eg fræa ytstu Kvala Myrkrum eilijflega leyst, mege giegnum Daudann iñgæanga i þæa himnesku Jerusalem, hveria þijn Dijrd upplioomar, og þu Lambed Guds ert heñar Lioos, Openb. B. 21. O JEsu, veit mier þann Sooma, Amen.

9. Pijslar Pæanki.

Um Flootta Lærisveinanna.

Hæa forlietu hañ aller Lærisveinarner og flijdu. Og þar var einn ungur Mann, sæa ed hønum eptersylgde, hañ var med Lijne klæddur yfer bert Hørund, og Ungmeñe gripu hann. Eñ hañ snarade Lijn-Klædinu, og flijde nakeñ i burt fræa þeim. Eñ Flockurenn og hiñ ypparste Høfuds Madur gripu

Jesum og bundu hañ.

HJer mattu Sal miin sia og læra af Flootta Lærisveinaña, þegar þeirra Lavardur var til Fanga tekenn:

1. Hversu fallvøllt og fanijt er Hialp og Adstod daudlegra Manna i Neydinne. Þegar einum gengur vel ma hañ fa fagnande Vin i hveriu Hwse, Syr. 37. Enn einn Brooder, sem i Neydinne verdur fundenn, Ordsk. B. 17. ma segiast Gulle og Gersemum fagiætare; Nockra bresstur Viliann, nockra Mattenn, og suma kañske hverutveggia, i Haska og Hormungum Hialp ad veita; Þeim fer þa vidlijkt vid Vine sijna, og Leigulidanum, sem yfergiefur Saudena, þa hañ sier Ulfeñ koma, Joh. 10. Og verdur þad fyrst ad Vege ad forda sialfum sier; Og þañ Veg hygg eg Vinerner reyneſt laungum vesæler Lids og fanijter Huggunar Meñ, Job. 16. Varastu þvi Sal miin ad setia ofmikla Von uppa Heimsins vallta Adstod og vesællt Vinfeinge, þvi sa Madur er af Guds Anda bølvadur, sem hefur so sitt Traust a Mañinum, ad hañs Hiarta burt vijkur fra DRottne: Enn sa er, og verdur um Tijma og Eilijfd blessadur, sem treyster a Gud og setur sijna Von til hanns, Jer. 17.

2. Athuga þu, Sala miin, hversu miklu midur þier sie fared enn Lærisveinum vors Lausnara; Þeir hofdu Leise sijns Meistara ad slija og forda

Lijfi

Lijfe sijnu, viliande nauduger vid hann skilia: En̄ hvad opt hofum vid, þvert i moote DRottens Vilia og Bode, flwed wr Pioonustu ockar himneska HErra, og stolest undann Blood-Merkium vors blessada Hers-Hofdingia JEsu, hafande Lyst og Glede af þvi ad lïa ockar Limu til ad þioona Ohreinleikanum fra einu Raanglætinu til an̄ars, Rom. 6. So vid vorum sialfdæmd til ad fara so sem Farslootta fra Guds Rædar og Dijrdar Auglite i Afgrunn eilijfra Kvala. En̄ lofadur siertu Lausnare min̄, sem nædarsamlega hefur mitt Bol ælited, og min̄e Naudsyn biargad: Eg foor villtur sem Saudur, Es. 53. J min̄i Blindne og Þvermoodsku: Þu leitader ad mier sem goodur Hyrder i Myrkun þinne og Giædsku, Eph. 24. og leidder mig a riettann Veg fyrer þijns Nafns Saker: Þu varst einmana yfergiefenn i hardþiakande Hondum þin̄a Ovina, so eg skyllde i min̄e Neyd verda niootande þin̄ar Hiealpar og Hiaastodar: Þu varst af ollum forlaatenn i þijnum Hormungum, so allt skyllde snuast mier til Huggunar og Glede i mijnum Man̄raunum. Æ, min̄ hiartkiære Lausnare! vert þu alldrei laangt fra mier med Lijkn og Lidsemd þinne: Laat mig ei Hiaalpar-lausann þreya i Þrautum mijnum: Gud, minn Heilsugiafare, flijttu þier ad hiaalpa mier, Psalm. 75.

3. Lær þu þad Saala mijn af þeim unga Man̄i sem flwde yaken̄ fra Ovinan̄a illum Skara: Ad

betra er med nockrum Skada sijnum ad skilia sig vid Samfelag illra og Ordvandra Maña, einn med sannijtum Abata og under eins illre Samvitsku ad verda samdauna þeirra vondre Breitne. Su er ein skiær og Oslecktud Guds Þionusta, er aller rækia skylldu, ad vardveita sig affremstu Kroftum osleckada fra þessum vonda Heime, Jac. 1.

4 Er þad af Historiunne augliost, ad þid. saklausa Guds Lamb, Lausnarenn JEsus Christur, hafe med myskunarlausre Medferd mest alla Nottena hrakenn og dregenn vered under Kvaler og Krossins Dauda af þeim gudlausa Ovinanna Skara. Allt hefur þu þetta lided, Lausnare minn! mier til Myskunar, og miña Synda vegna; Jeg er sa vonde Þioon, sem med Glæpum mijnum hefe allt til þess unned, ad dragast i giegnum Daudans diñu Myrkur til eilijfra Helvijtis Kvala; Eñ þu gieckst i minn Stad, goodé JEsu, til ad bera mijn Illsku Giolld, og burttaka mitt Synda Straff; Þu gieckst diñann Kvala-Fersel til þijns Dauda, so eg skyllde i mijnu Andlaate finna lifande Fridar Braut til þess eilijfa Lijfsins: Þu varst vægdarlaust hrakenn og hriadur af þijnum Hatursfullu Ovinum, þvi veit eg og vona, ad Saalenn mijn mune a mijnum Dauda Dege, sa ad hvijlast i þijnum Myskunar og þinna heilagra Engla Verndar Hondum: Myrkur Kvalanna ognudu þier nærsta hormulega, þvi life eg aumur Vesælingur i þeirre Von, ad þu muner

giefa

giefa mier um̃ siþer, ad lita himneskann Liooma þinnar eilijfu Dijrdar i þeirre niju Jerusalem, hvorrar Sool og Tungl þu sialfur ert, Openb. 21.

O Drottenn minn̄ JEsu! þu sem þañ þyrnumlagda Kvala Veg villder i dim̃um Nætur Myrkrum undann mier gaanga: Virdstu med Liooma þinnar Naadar ad lijsa mier, med Hende þinnar Hiaalpar ad stidia mig aa ollum þeim Mædu og Mootgaangs Vege, sem þier þocknast ad laata mig i þessum Taara-Dal feta: Laat ecke þañ vonda Diøful faa slited mig þinn Saud wr þinne Hende, Joh. 18. nie villt af þijnum Sannleiks Vege: Og þa eg skal, epter þijnum Naadar Vilia, i mijnu Andlaate gaanga Veg allrar Veralldar, Jos. 23. HErra! laat mig þa hiedann i Fride fara, og gief ad Dagar minnar Hormungar faae eilijfann Enda i þijnu himnesku Dijrdar Rijke, Amen.

10. Pijslar Pæinke.

Um̃ fyrsta Ransak Christi fyrer Caipha.

OG þeir leiddu hañ fyrst burt til Hañas, sa var Fader Konu Caiphæ, hver ed þa var þess Ars ædste Prestur: Og þeir burt leiddu Jesum faungeñ til Caipham Kieñimaña Hofdingia. Eñ

Caiphas var sa, sem Gydingum gaf
þad Raad, ad betur sære þad eiñ Madur
dæe fyrir Foolkid. Eñ Kieñimaña Høf-
dingeñ spurde JEsum þa ad, um hañs
Lærisveina og Kieñingu. Og JEsus
svarade hønum: Eg hefe opinberlega ta-
lad i Heiminum, eg hefe og med jafnadi
kiendt i Samkundu Hwsum og i Must-
erinu, þar ed Gydingar allsstadar ad ko-
mu til samans, og eckert hef eg i Leynd-
um talad. Hvad spyr þu mig ad þessu?
Spyr þu þa þar ad, sem heyrt hafa hvad
eg hefe talad til þeirra; sia þu! þeir hiner
somu vita hvad eg hefe sagt. Eñ sem hañ
talade þetta, þa gaf eiñ Þienaraña, sem
þar stood hia, hønum eiñ Kiñ-Hest, og
sagde: Skallt þu so svara Biskupinum?
JEsus svarade: Hafe eg illa talad, þa
bevijsa þad, ad þad sie Orett: Eñ hafe
eg satt sagt, hvar fyrer slær þu mig? Og
Hañas sende hañ bundeñ til Caipham
Kieñimaña Høfdingia.

JFyrstu lioomar hier nærsta fagurlega fyrir Augum ockar, Saala mijn, Guddoomleg og hiartaroo ęnn Ast og Elska vors hiartkiæra Lausnara, hver ed hinar herfilegustu Pijsler hefur lided
ockur

ockur til Saalu hialpar, hinar hryggileguſtu Mis-
þyrmingar þolad, ockur til Huggunar; Hañ var
ſtrax i Ondverdre ſiñe Pijnu, ſo ſem argur Ill-
rædes Madur hrakeñ og hriaadur fraa einum Ill-
ſkufullum Ovin til añars, og wr einum Kvala-
Stadnum i añañ; ſo vid, ſem af Naatturuñe er-
um Born Reideñar, Eph. 2. makleg, ad rekaſt
i Utlegd fraa Guds Naadar og Dijrdar Auglite,
ſkylldum i JEſu Nafne hafa frijañ Adgaang til
ſödurlegrar Guds Naadar og Huggunar, medañ
ockar Hiervist varer; og ad henne lidenne, fiña
opnar Dyr til eilijfrar Himnanna Sælu, hvar
vid, leyſt af allre Eymd, munum odlaſt Gnoott
Fagnadar og gledelegt Lijf hiaa Guds hægre Hen-
de ad eilijfu, Pſalm. 16. O! miñ haableſſade
HErra JEſu! virdſt þu ad veita mier þaa Naad,
ad bæde mitt Hiarta og Heimile ſie þier þæge-
legur og vel tilreiddur Bwſtadur, hvar inni þu
med Bleſſan þinne virdeſt þier Viſtar-Veru
ad giora, Joh. 14. Vertu mier ætijd velkom-
eñ Gieſtur i Lijfe og Dauda, og þott þu komer
med þinn kiæra Kroſs, þaa maa eg i þijnu Naf-
ne verda honum fegenn, þvi gott maa af goodum
hlioota; Kome hann til mijn bleſſadur af Gu-
de; Eg heſe bwed bæde þier og honum
Herberge, 1. Moſ. B. 24.

Ji odru lage ſkulum vid, Saala mijn, miñaſt
þeſs, ad Biſkupeñ Caiphas, af Kieñemañegre

Anda-Gipt, enn under eins med blindu og forhertu Hiarta, talade hinn dijrmætasta Sañleika, og lagde þad besta Heilla Raad: Ad betur være þad eiñ Madur dæe fyrer Foolked; Hañ sagde satt, eñ villde sialfur ecke trwa, ad JEsus være Guds Sonur, sa ed giefa villde Lijf sitt til Endurlausnear fyrer alla, 1. Tim. 2. Hañ talade riett og vel, eñ meinte rangt og Ogudlega, ecke olijkt og Balaam Beors Son, sem hafde gudlegañ Spadomm a Vorunum, eñ geymde gudlaust Hreckia-Raad i Hiartanu, 4. Mos. B. 24. og elskade Verdlaun Ranglætesins, 2. Pet. 2. O! minn astwdlegaste JEsu! vardveittu mig fra þeirra Synd, vægdu mier fyrer þeirra Straffe, sem hafa Yfirlit gudlegs Athæfis, eñ afneyta þess Kraft-te, 2. Tim. 3. Lat þiñ himneskañ Nadar Anda leida mig i allañ Sannleika, Joh. 16. So eg, hreinn af allre Hræsne, meige med Huga, Hiarta og Munne þijns Lofs og þinnar Dijrdar fullur verda daglega, Psalm. 71.

I þridia Mata skal þad skarpa Ransak, under hvert hinn riettlate Guds Sonur var færdur a Kvolld Tijma siña Kvala, miñna þig þar a, Sala mijn, ad þu a sierhveriu Kvollde þinna Lijfdagahid gaumgiæfelegasta ransaker þitt undañfared Lijferne, grater Illgiorder þijnar af Audmijkt og Alvoru, og leiter þier i sañre Hiartans Umvendan Lijknar og Vægdar hia nadug-

uni

um Gude i JEsu Nafne, so þijn Ydrunar Taar og Bænar Andvarpaner mege fyrer hans Myskunar Analite verda alitnar sem þægelegt Kvolld Offur, Ps. 141. JEsus var af þvi andlega Raade adspurdur um hans Læresveina og Kiennugu; Giæte þess aller Guds Kiennemenn, ad þeir munu um sijder fyrer DRottens Doome Reikningskapar krafder verda, hvernenn þeir hafe vandad Guds heilogu Orda Kienningar, og vakad yfir Sælum sinna Tilheyrenda, Ebr. 13. Hafe nockur Saudur af Hiord DRottens tapast fyrer Hyrduleysi þeirra, þa vill hinn stræinge allsheriar Doomare krefia hanns Bloods af þeirra Hende, Ezech. 3. Þeim byriar, ad Dæme sijns blessada Meistara, ad tala Ord DRottens med openberre Diorfung og Alvorugiefne, enn ecke so sem i Launkofum, med nockre Smiadran edur Hræsne; Þeir eiga hverke ad hrædast ofmiog þann volldugа, helldur upphefia sijna Raust, so sem adra Basunu, segiande sierhverium af allre Alvoru til sinna Synda og Misgiorda, Es. 58. Ecke helldur meiga þeir vanrækia edur forsuma þann vesæla; Miklu framar skulu þeir kunngiora ollum allt Guds Raad til Sæluhiaalpar, Post. G. 20 O! minn blessade HErra og Lausnare; Væge þijn hiartgrooenn Myskun og Millde Vangiætslu minne og Veikleika; Bæte Fullkomlegleike þinar naadarrijku Forþienustu alla mijna Forsoomun og margfalldann Breiskleika; Iklæd þijna Kienne-

menn himneskú Naadar Hiaaprœde, og laat þijna heiläga gledia sig i þinne Myskun! Psalm. 132. Tilheyrendurner take sier einnenn hier af þaa Aminning, ad þeir elske og vyrde Ord DRottens med allre Gudrækne, og æstunde ad færa þar af Avext christelegra Dygda i allre Polinmædi; Giori einninn Einardlega Jaatning sinnar Trwar, nær sem Þorf krefur, og laati hana fagurt lijsa med Yrkun goodra Verka, bædi fyrir Gudi og Monnum, Matth. 5.

J Fioorda Maata hefur Lausnareñ JEsus, þa hañ var Kinnheste lostenn af Kieñemanna Hofdingians Pienara, epterlaated þier, Saala mijn! 1. Þañ fagra Lærdoom, ad þu med hoogværre Alvoru forsvarer þitt Saklepse moot lognum Lastyrdum vondra Maña, kappkostande æ jafnañ ad hafa hreina og gooda Samvitsku bæde fyrer Gude og Moñum, Post. G. 24. 2. Þaa Saaluhiaalplegu Huggun, ad so sem Adam var i sijnu fyrsta Syndafalle af sinne Samvitsku hormulega sleigeñ sier og sijnu Afkvæme til Bøls og Mijnkunar, so hañ took þau Oyndes Urrœde af Sorg og Blygdan, ad villa fela sig fyrer Auglite DRottens, 1. Mos. 3. So hefur Lijknarfullur JEsus laated sijna helgustu Asioonu Hoggum lioosta strax i Ondverdre siñe Pijnu, til ad burttaka alla vora Synda Smaan, og hughreysta vor Hiartu med þeirre Lijfkroptugu Naad og Myskun, ad

so sem Syndeñ riikte fyrer Adams Fall til Dauda, so skule nu Myskunenn miklu fremur rijkia til Hialpræðes fyrer JEsum Christum, Rom. 5. Lofadur og blessadur siertu Lausnare minn ad eilijfu, fyrer alla þaa Hörmung, sem þu hefur minna vegna lided, og alla þaa Hugsvølun, sem þu hefur mier þar med afrekad; Þu leidst myskunarlausum Þræ'um þijna dægelegu Asioonu med Hnefa-Hoggum særa; Æ eg græatbæne þig: Virdst þu myskunsamlega ad græda øll Synda-Slög og Sorgar Saar minnar Samvitsku; Þegar mitt Hiarta fordæmer mig med Minning minna Glæpa, þaa still þad til Frids, DRottiñ minn, og stødva þess Angur med Náadar Vitnisburde og himneskre Huggun þijns heilaga Anda; Vidie hann þa betst fyrer mier med Ouñrædelegum Andvørpunum, Rom. 8. og giøre mig vissañ þar uñ, ad eg sie Guds Barn, og Erfinge eilijfrar Himnanna Sælu. AMEN.

II. Pijslar Þanke.

Uñ Afneytan Peturs.

NN Simon Petur fylgdi JEsu efter aleingdar, og eiñ añar Læresveiñ, sa same Læresveiñ var kuñugur Kieñimaña Høfdingianum, og gieck iñ med Je-

ſu i Kieñemaña Høfdingia Saleñ. Eñ Petur ſtood ute fyrer Dyrunum; þa gieck ut hiñ añar Lærifveinn, ſem Kieñemaña Høfdingianum var kuñugur, og talade vid hana, ſem Dyrnar geymde, og leidde Petrum iñ. Þa ſagde Ambatteñ, ſem Dyrnar geymde, til Peturs; Ertu eige eiñ af þeſs Mañs Læreſveinum? Hann ſagde; Eige er eg. Eñ Þienararner og Undermennerner ſtoodu og høfdu giort Kola-Elld og vermdu ſig, þviad Kullde var. Petur ſtood þar hia þeim og vermde ſig. Og er Simon Petrus ſtood þar og vermde ſig, þa toludu þeir til hañs; Ertu eiñ af þeſs Mañs Læreſveinum? Hañ neytade og ſagde: Eige er eg. Þa ſagde eiñ af Kieñemaña Høfdingians Þienurum, Frænde þeſs, ſem Petur hioo af Eyrad: Saa eg þig ei i Grasgardenum hia hønum? Þa neytade Petur eñ aptur. Og ſtrax gool Haneñ.

Hormuleg er Nátturunnar Spilling og Holldſins Breyſkleike, vid hvern jafnvel Guds Børn hlioota ad beriaſt i Heime þeſſum, ad þegar þau vilia giøra hid Gooda, þa loder þo jafnann þad Vonda vid þau, Rom. 7. Þau vita ad ſonnu,

ad

ad þad er þeirra blessada Lausnara JEsu Bod-ord, og vilja þvi lijka Hiartans feigeñ hlijda, ad þau skule afneyta sialfum sier, taka sitt Kross upp-a sig, og fylgia honum so efter, Matth. 16. Eñ þeir-ra spillta Holld og Blood hefur Vidbiood a Hörmungunum, og þyker þær Hrygd, eñ eingeñ Glede vera, Ebr. 12. Hinn gamle Adam vill gi-arnañ sneida sig hia Krossenum, og aalijtur þad Port þraungt, og þañ Veigenn erfidann. Matth. 7. Þetta sær þu, Saala mijn, glögglega sied af Dæme DRottens Postula Peturs, hver ed af heitum Kiærleika til sijns hiartkiæra Meistara Je-sum, villde i Fyrstu naudugur vid hann skilia, enn vogade þo ecke, fyrer Hrædslu Saker, ødruvijse enn aaleingdar honum efter ad fylgia. Miñ Elsku-legaste Endurlausnare JEsu! Hiartans feigeñ vil eg voladur Vesælingur fylgia þijnum blessada Kross-Ferle, og wtvelia helldur med þier Hörm-ungar ad lijda, enn ad hafa stundlegt Epterlæte Syndareñar, Ebr. 11. Eñ væg, og vorkienn, þu blessade HErra, Veikleika mijnum, þott Frañ-kvæmdenn verde laungum miklu daufare eñ vera skyllde: Og þegar mijn Trw tekur ad þrotna, og Þoleñmædenn ad bilast i Mædu minne og Mootlætis Astrijdu, æ! brioot þu ecke, DRotteñ minn, helldur bæt og styrk nadarsamlega þann marda Reyrlegg, Es. 42. Riett mier þijna Myskunar Hond, so eg sockve ecke i Afgrunn Orvæntingar-innar, og gief ad allar mijnar Synder verde þier

til

til Dijrdar, enn mier til betstu Blessunar Nota.

Frammveges skalltu, Sæla mijn, af Dæme Postulans Peturs, varast, med Ofdyrfd eda Oframsyne, ad stofna þier vijsvitande i nockurn Hæ ska, nema Guds Ord leife þier, eda Kiærleikans Skyllda skipe þier; Haf Gud ætijd fyrer Augum þijnum, og æforma øll þijn Efne med goodre Skynseme, Ordsk. 13. Ef þu þykest standa, þa gaum giæfvel, ad þu faller ecke, 1. Cor. 10. og lææt þier til Hugar koma, ad hver hann med Andvaralausre Ofdyrfd sæker efter Oluckuñe, honum mun hun mæta, Ordsk. 11. J Alldengardenum hafde Petur soddañ Hetiu Hiarta, ad hañ kvadst reidubwenn ad gæanga i Daudañ med JEsu; Enn skomu sijdar fiellst honum so Hugur vid Ord einrar audvirdelegrar Ambæattar, ad hañ afneitade sijnum blessada Meistara med Eyde; Þanneñ eru aller eins sterker æ Svellenu, nær Gud tekur i burt sijna Hiæalpar Hond, og Mannskiepnann rasar fyrer Raad fram; Vakta þig þvi, Sæla mijn, og bid Gud ad vernda þig fra Voda øllum.

Mier virdest ad kitlande Vellystingar þessa vonda Heims og saurugar Gyrnder vorrar syndumspilltu Næatturu, meige maklega lijkiast vid þær logande Ellds-Glædur, vid hveriar Petur vermde sig, og vard þvi fra Gude villtur; Hier sitia i Hrijng vonder Synda-Þrælar, sem skemta sier vid Bæalbannadra Lasta og Illverka, og so sem

þeir eru sialfer villter, so hafa þeir hvad helst Yndeaf þvi, ad villa adra af Guds Vege; Giæt þijn þar fyrer, Saala mijn, þvi Illt maa af Illum hliota, þitt Hiarta filae ecke Syndurunum, helldur vertu stadfost i DRottens Otta, Ordsk. 23. Petur var i Syndena feldur af forsmaanarlegre Ambaatt, vid hana tek eg i Samjöfnud þessa hreckvijsu Verølld, sem med vondum Svip, og þo eñ verra Hiartalage situr aa Svikraadum vid Guds Elskendur; Vertu O JEsu! mijn Verndar-Hlijf, moot hennar Vielum og Illsku, og laat mig under þijnum Naadar-Vængium finna Athvarf i øllum Haaska, Psal. 59.

Þegar Petur hafde einusinne afneytad sijnum HErra, hugde hann ad gaanga wt wr Biskups Høllinne, eñ hann var aa allar Sijdur umkrijngdur af illum Prælum, so hann hendte ein Hrosun aññare herfelegre, ad hañ afneytade Laavarde sijnum og Lausnara med svornum Eyde; Þanneñ flasar margur wt i Haaskañ, og hlijtur þvi ad fyrerferast i honum; Vegur Glæpaña og Giaalijfesins er vijdur og breidur, Matth. 7. enn hann leider ad Lyktunum til Glötunar þeirrar, hvadann engenn Endurlausnar Von er ad eilijfu, Openb. 20. Siaadu þvi vel fyrer, Saala mijn, og haf DRotteñ hier alla Tijma fyrer Augum, so þu i allskonar Haaska meiger fyrer hanns Hiaalp vel standa. Ps. 16. Prælarner þöoktust þeckia Petur af hañs

Twn.

Twngumæle; Lær þar af, christenn Madur, ad audsyna þad bæde med Orde og Verke, ad þu siert Guds Barn. Menn taka til Marks a Mæle-nu, hverneñ hattad sie Hiartanu; Sia til, ad þu af goodum Siood þiins Hiarta æ jafnann fram-berer þad gooda, enn fordastu þeirra Selskap, sem af illum Siood siins Hiarta læta Illt og Osæmelegt til siin sia, edur af sier heyra, Luc. 6. Hver hann vill lifa og sia gooda Daga, hann vare siina Twngu, ad hun ecke Illt mæle, og siinar Varer, ad þær tale ecke Flærd; Hañ læte af Illu og giøre hid Gooda, leite Fridarens og filge hønum efter, Psalm. 34.

Ad þu skyldir gætum þess, Saala miin, og gleymum þvi alldrei, ad hafe so hryggeleg Hrosun hent, so hrædelegur Saalar Hnekke hitt þann heilaga og haatt-upplysta DRottens Postula Petur, æ hversu tæpt munum vid þa standa! hversu hægt mun ockar Illskufullu Ovinum veita, ad svijkia ockur, vid sem af Natturuñe erum blind i þvi ad þeckia, vangiæteñ i þvi ad varast, og vanmaattug til ad umflija þad vonda! O minn Lyknarfullaste Lausnare JEsu! þu veitst best hversu hætt eg er staddur i vondskufullum Solle Veralldar þessarar, vidlijka og Saudur mille Varga, Matth. 10. Hier er kuñugastur miñ hørmulegur Breyskleike, sem mig vill laungum i Syndena fella, miñ hryggelegur Veikleike, ad eg megna ecke mier sialfum ad biarga: Vert þu þvi goode JEsu mitt Lioos og

minn Heilsugiafare, sem mig med Fride og Farsælld wr ollum Hæska leide: Vertu Kraftur mijns Lijfs, sem mig moot allskonar Neyd og Olucku nædarsamlega stidie og styrke, vardveite, vernde og blesse, Psalm. 27. inn til þess eilijfa Lijfsins. Amen.

12. Pijslar Þanke.

Um Peturs Ydran.

OG DRottenn snere sier vid og leit til Peturs; þa minntest Petur Ordanna JEsu, er hann hafde sagt til hans: Adur enn Haneñ galar Tvisvar, munt þu afneyta mier Þrisvar. Og hann gieck wt og griet beysklega.

Myskunsamlega breyter hinn næduge Gud vid oss syndug a Vesælinga, ad vijsu i ollu: Enn þo einna mest i þvi, ad æ moote þvi banvæna Eytre vorrar Illsku og Syndar, hefur hann blessadur lagt þæa lijfkroftugu Boot og Lækning sinnar fodurlegu Giædsku og Myskunar, hverra þeir verda aller niootande, sem leita þar efter med sañre Hiartans Umvendan og Yferboot, so ad æ hveriuṁ Vege, sem sæ hinn Ogudlege snijr sier fræ sijnu Ogudlegn Athæfe, og giorer þad sem riett er, þa hefur siælfur Gud med svornum Eyde lofad, ad

hann

hañ ſkule lifa og ecke deya, allra hañs Misgiørda ſkule ecke ad eilijfu miñſt verda, Ezech. 18. Eitt fagurt Efterdæme hier uppaa ſiaaum vid, Saala mijn, aa heilögum DRottins Poſtula Petre, ſem grœtlega villteſt fraa Gude med Syndenne, enn gudrœkilega ſnereſt til DRottens aptur med Ydraneñe; Þar af ſkulum vid, Saala mijn, þeſſa eftirfylgiande Lærdooma i ſonnum Guds Otta ockur til Efterteektar adgiæta.

1. So ſem Petur var med Tveñu Hana Gale til Ydrunar og Afturhvarfs aawiñtur, eins virdeſt mier ad hiñ naaduge Gud med Tveñſlags hroopande Rodd laate vekia ockur, mijn Saal, af Syndaña Svefne, og aaminna ockur, ad ſnwa aftur til DRottens, ſo hann laate ecke ſijna Reidi yfer ockur falla, Jer. 3. Viſt maa þad kalla hvellann Hana Saung i Hiarta Mañſins, þegar hañs eigenn Samvitſka, og innvortis Hiartans Þaankar klaga hann og aaſaka hann vegna ſiña framdra Glæpa; jaa, Ogna honum og ofbiooda med Otta fyrer yfervofande Syndaña Straffe og eilijfre Hegningu, Rom. 2. Sooddann vond Samvitſka vænter ætijd hins verſta, Sp.B. 17. Hun er ſaart nagande Ormur, ſem Hiartad pijner og plaagar. Hun er hin hættulegaſta Snara, ſem helldur Saalunne ſo ſem faangiñe i Angiſt og Orvænting, ſo hun megnar ecke ad leita ſier Lids eda Lijknar hiaa Gude, og verdur ſo heñar hid ſijdarg verra hinu fyrra, Luc. 11. Þad añad Hana-

Sal maa med ollum Rette heita hroopande Raust Guds heilaga Logmaals; Pad opiñberar og siijner Manninum Lioosleik og Vidurstygd Syndarennar, Rom. 3. Pad kvelur og kremur Samvitskuna med Ogn og Osbode Hegningariñar; Pad hroopar Bolvan yfer ollum sem pad briioota, 5. Mos. 27. Pad deyder og særer, 2. Cor 4. eñ megnar ecke ad liifga edur lækna; Pad so sem viisar brotlegum Syndara ofann i pad heita Helviite, enn hiaalpar honum ecke til ad frelsast par fraa: Hvar af audvelldlega kann ad ordsakast elskulaus Præls-Otte, Pverwd og Hræsne, sem ad Lykstum steiper i eilijfa Glotun ollum peim, sem ecke af Hiarta hallda sig naalægt ad siinum Gude, Ps. 73. Varastu pvi, Saala miin, pennann sorglega Voda, lijdum alldrei Samvitskuñe ad sigrast af Soddum Andvaraleysisins, og laatum Guds heilaga Logmaal hallda ætijd fyrer ockur andlegre Voku gudrækilegrar Umvendunar.

2. Merkium vid, Saala miin, ad sliott skipadist Postuliñ Petur vid Lausnarans JEsu Mystunar Tillit: Hañ minntest jafnsnart DRottins Advorunar Orda, gieck wt og griet Synd siina med beyskum Taarum. Enn nu i Dag lijtur Lyknarfullur JEsus til ockar, Saala miin, pad skiedur fyrer Naadar-Verkan og innvortis Hræringar heilags Anda, saa er huggar paa hrelldu med Hiaalp, og styrker paa veiku med siinum Krafte,

Ps. 51. Hañ lætur i Fyrstu Løgmaalsins straungu Hootaner lemia og hræda Syndarans Hiarta, sijdañ fer hañ med huggunarrijkum Evangelii Fyrerheitum, ad frida og græda þaa sorg-bitnu Syndarans Saalu: Hann kuñgiører þeim Volaudu Myskunena: Þeim veiku Lækninguna: Þeim bundnu Lausnena, Es. 61. Þeim syndugu Saaluhiaalpena: Hañ kveiker og nærer þaa sonnu og saaluhiaalplegu Trw, fyrer hveria eitt sannydrande Hiarta flijr aa Naader þess himneska Fødursins, Luc. 15. lætur forlijka sig vid hann i JEsu Nafne, 2. Cor. 5. og odlast so Frid, Naad og Ričttlæte fyrer hañs dijrmæta Forþienustu, Rom. 5. Giør i Guds Nafne! Saala mijn, og laat þetta blijda JEsu Naadar Tillit ecke vera Avaxtarlaust hiaa þier: Þeink ei, ad þad stande i þijnu Vallde ad umvenda þier til Guds, þegar þier siaalfum lijtst, og þu meger ad Ofekiu draga þad so lenge, sem þijnum vondum Gyrndum lijkar. Ecke fieck Postulenn Petur Nænu aa ad þeckia sitt sorglega Fall, fyrre eñ DRottenn leit til hañs: So aattu þad einnenn under einskiærre Guds Naad, eñ ecke þinne Fyreraetlan, hvert þier audnast ad rijsa upp af þinne Synda Hrøsun og umflija tilkomande Reide, Matth. 3. DRotteñ er hann, sem verdur ad verka i þier, bæde ad vilia og framkvæma þad gooda, efter siñe Velþocknan, Phil. 2. añars ligg- ur þu daud i Syndunum, og fraaskilenn þvi Lijfe, sem i Gude er, Eph. 2. Onijt þvi ecke Guds Naad.

Ar.

ar=Verk i Strijd vid sialfann þig, þegar JEsus lijtur til þijn i sinne Naad og Myskun, segiande: Snwed aftur hier hin fraafollnu Born, þa vil eg lækna ydur, lijt þa aftur til JEsum, Saala mijn, med sañre Hiartans Ydrun og heitre Truoar Ast og Hlijdne, andvarpande i Himiniñ til hanns, Sia þu, vier komum til þijn, þvi þu DRottenn ert vor Gud, Jer. 3. Ætla ecke, O Madur! ad þijn seina Ydran sie hrein fyrer Gude, eda heilsusamleg þinne Saalu, ef þu gyrnest framvegis i Glæpum þijnum ad liggia. Tef þvi ecke med þijna Ydran, betra þig helldur i sønnum Guds Otta, og af fullre Alvøru, aa medann þu kant enn nu ad syndga, Syr. 5.

3. Lærum vid, Saala mijn, ad strax sem Postuleñ Petur þeckte sijna graatlega Hrøsun, gieck hann wt wr Biskups Hollenne fraa þessum gudlausa Solle; Giør þid sama, Saala mijn, snw Hiarta, Huga og Vilia fraa øllum þeim, sem þu sier ad illa lifa, og haf eckert Samfielag eda Sidblende vid þeirra vonda Breitne, þa vill Gud vera þinn myskunsamur Fader, og medtaka þig i Naad, so sem sitt elskulegt og blessad Barn, 2. Cor. 6.

O minn elskulegaste JEsu! Lijt þijnum blessudu Myskunar Augum yfer mig villtañ Saud og vesælañ Syndara, Es. 53. þegar eg af Breyskleika og Blindne mijns Hollds fell og hrasa i Syndena;

dena; Æ: bend mier þa blessade HErra i Mykkun þiñe, so eg verde ecke frá þijnu Nádar Auglite wtskwfadur: Veit mier, ad eg af Hiarta græte Glæpe mijna, og fáe sijdann Náðar ad niota i þijnu Nafne. Til þijn, O Drotteñ minn, mæni eg laungum grátande Augum, og upplypte ængrádu Hiarta, Ps. 121. Æ! lát þitt Andlitis Lioos lijsa yfer mig, og veit mier Fullting i Neydeñe med þinne Hiálpar Hende, so ad öll mijn Angurs-Tár mege ad eilijfu afþurkast i þijnu Dijrdar Rijke, Amen.

13. Pijslar Þanke.

Uñ Caiphæ Dooms-Urskurd.

Eñ þeir ædstu Prestar og Ölldungar og allt Ráded leitudu Ljwgvotta i giegn JEsu, so þeir giæte deydt hañ, og fundu engeñ. Og þo mörg Fals Vitne genge fram ad, þa fundu þeir ekkert. Eñ ad sijdurstu gengu Tveir Fals-Vott ar fram og søgdu: Hañ hefur sagt: Eg giet nidurbroted Mustere Guds, og efter Þriú Daga byggt þad upp aftur. Sá ædste Prestur stood þa upp og sagde til hañs; Svarar þu eingvu til þessa, sem
þesser

þessir vitna i mooti þier? En JEsus þagdi. Sa ædsti Prestur ansadi og sagde til hans: Eg sære þig vid lifanda Gud, ad þu seger oss, ef þu ert Christur Sonur Guds. JEsus sagde: Þu seger þad: Þo sege eg ydur: Hier eftir munu þad skie, ad þier munud sia Mansins Son sitia til hægre Handar Kraptarins og koma da i Skyum Himins. Þa reif Kiennemanna Hofdinginn sijn Klæde og sagde: Hann Gudlastade. Hvad þurfum vær Vitnanna vid? Sia, þier heyrdud sialfir hans Gudlastan! Hvad virdest ydur? Þeir svørudu og søgdu: Hann er Daudans sekur.

JEsu Eskeleg Glede og ylmsæt Huggun er ockur þad, Sala mijn, ad hugleida nockud giør þessa Grein af Lausnarans Pijslar-Søgu, og giæta undereins þess blessada Guds Anda Bodords, fyrer Munn Postulans Pauls, er þannenn hlioodar: Minnest a þann, sem þvilijk Mootmæle giegn sier af Syndurunum þolde, so ad þier þreytest ecke og uppgiefist i ydar Hugskotum, Ebr. 12. Minnunst þvi a ockar millderijkann JEsum, Sala mijn, lærum af þeim Mootmælum, sem hann blessadur leid, ockur til Nytsemdar, þesse epterfylgiande Heilræde.

1. Ef þu verdur fyrir Aliſge og Ohroodre af vondum Veralldar Mońum, þa haf þier fyrer Augum blijdaſt Hoogværdar Dæme þijns bleſſada Frelſara JEſu, hver ed ecke ſvarade einu Orde moot lognum Sakargiftum og Aklogunum ſiña Ovina, helldur þagde ſo ſem meinlauſt Lamb, fyrer þeim ſem þad klipper, Eſ. 53. Vilier þu nu JEſu Læreſveiñ vera, þa varaſt med Heiptarfullum Þiooſte, ad erta illt Skap Ovina þinna, enn aſtunda med gudrækelegri Þogn og Þoleñmæde þad vonda ad yfirvinna og a goodann Hatt ad lagfæra, Rom. 12. Giæt þeſs ad ſkinſamleg Þagmælſka, edur, ad odrum Koſte, hoogvær Aſſokun, hefter optlega Reide, Ordsk. 15. Eñ ſavijſleg Bræde-Ord kinda Baal Illſkuñar enn þa heitara, og ſpilla jafnvel goodum Maalſtad; Lærum þvi Hoogværdena af lijknarfullum JEſu, ſo vid, moot Veralldar Adkaſtimeigum hia honum Hæles niota, Matth. 11.

2. Varaſt þu, O Madur! afillu Dæme hiña Ogudlegu Fals Votta, ad fylgia nockurn Tijma raungu Maalefne, edur bera Oſatt Vitne, 2 Moſ. 23. annadhvert til ad aſella þann, ſem þu veitſt fyrer Gude og þinne Samvitſku, ad rettum Logum, ſaklauſann, edur forſvara hinn, ſem þu þeckir ſekann vera; Haf Gud fyrir Augum þier, og giæt þeſs, ad eiñ Lijgvottur verdur ecke Ohegndur, Ordsk. 19. og ſa Muñur

ſem

sem lijgur, deyder Scalena, Spek. B. 1.

3. Merkium vid, Saala mijn, ockur til eilijfrar Hugguuar, ad til þess leid lijknarfullur JEsus, þad hann være epter lognum Vitnesburdum, fyrer Ogudlegra Manna Doome, sakfelldur, ad vid sekar Stoorbrota Skiepnur, skylldum finna Naadar Forsvar og Afsokun hiaa honum, þegar Sannleiks Vottar Guds heilogu Orda og vorrar Samvitsku vilia fella ockur og aasaka fyrer Guds Auglite; JEsu talande Blood, Ebr. 12. mun þa verda ockar betsta Forsvar, JEsu fullkomna Riettlæte ockar fegursta Afsokun: Engen Fordæming finnst aa ockur, sem fyrer sanna og lifande Trw erum i Christo JEsu, Rom. 8.

4. Athuga þu, mijn Saal, ad ecke villde Lausnarenn lengur þegia, þegar hañ var i Guds Nafni Andsvars krafdur þar uñ, hvert hañ Guds Sonur være, helldur giordi hañ blessadur skijra og hreina Jaatning fyrer Biskupenum Caiphas aa þennañ haatt: Þu seiger þad, Eg em hañ. Læri aller christner Menn af þessu Lausnarans Dæme, ad þegia i Tijma, og tala i Tijma, Pred. 3. Dyliande alldrei Sannleikann, þegar Guds Dijrd wtheimter, ad hann openberast skule; Vere eiñeñ reidubwner, aa Præls Otta og Yfirdrepskapar, greina-gott og gudrækelegt Andsvar ad gefa hverium Manne, sem Skials krefur af þeirra Trw og Christendoome, so vier, aller med samstemande

Hiarta og Munne, helgum Guds hæleita Nafn, og holldum so Trwnne og goodre Samvitsku allt til Afiloka, 1. Tim. 1.

5. Varest øll good Yfirvølld, af Dæme hiñs gudlausa Biskups Ciphæ, fyrer Villd edur Vinœattu, vegna Vallds eda Myndugleika annara Manna, ad beigia Veg Rettarens frœ þvi sem Guds og Kongsins Log bioda: Giætande þess, ad Doomara Embætted er DRottens, 5. Mos. B. 1. Og þeir sem hafa Manngreinar Alit i Doome, eru fyrer Gude ein Vidurstyggd, Ordskv. B. 17.

6. Og ad sijdurstu, lijt eg mijnum Hugskots Augum til þijn, minn HErra JEsu, og læt þad sama vera mier ylmande Hugguni i mijnu Andstreyme, sem þijn var i þijnu Angistar Kvalræde, þœ þu mynntest œ þijna Dijrdarfullu Upphafningu, segiande: Nu hiedañ i frœ munud þier siœ Mañsins Son sitia til hægre Handar Kraftarens, og komande i Skyum Himens. Þañiñ þreye og þrœe eg i Vesølld miñar Eymdar, epter Auglijsingu þinnar eilijfu Dijrdar, DRottenn minn, og vona i Trauste Mijskunar þinnar, ad uñ sijder mune endast Armædu Stunder minnar ofkiemtelegu Utlegdar i þessum auma Heime, og eg sie ad odlast Gnoogt Fagnadar og gledelegt Lijf hiœ þiñe hægre Hende, Ps. 16. J þvi ynd-esfulla Fodurlande eilijfrar Sælu. Þu varst

Lausn,

Lausnare minn af lifgande Munne Kiennemana Hofdingians Caiphæ fyrer Gudløstun sakfelldur; Æ! Giefdu mier, ad eg, kvittur fra eilijfum Afelles Doome, verde af þijnum Naad-driwpande Sannleiks Munne a sijdasta Dege i Myskun avarpadur: Allt þad andlega Valldeð alyktadi ad þu Drotten minn værer Daudans sekur: æ veit mier þa Naad, þo eg sie hennar overdugur, ad eg i þijnu Nafne verde fyrer þijnum naadarfulla Dijrdar Doome til eilijfs Lijfs og eilijfrar Sælu medtekin og urskurdadur: Heyrande þetta Glede-Tal af þier til mijn: Kom þu blessadur Fodur mijns, og eignast þad Rijki sem þier var tilbwed fra Upphafe Veralldar, Matth. 25. Hiarteliga losud sie þijn heita Hiarta Giædska, O JEsu, sem mier hefur afrekad so fagra Endurlausn, og utvegad eilijfa Glede, AMEN.

14. Pijslar Panke.

Um Piooraña Spott vid Christum.

ENN nockrer tooku ad spyta a han, og byrgia hans Asioonu, og sla han med Knefum, og segia til hans: Spa þu oss; Og Pienararner sloou hann Prwstra i Andlited.

Stoor hefur vered Jllskunnar Offé og Heiptar Frekia JEsu Ovina, ad giøra þvi blessoda Guds Lambe sem mest til Kvala og Hœdungar; Lœngtum stœrre var þo Lausnarans brennande Ast og Elska til vor aumra Mañа, ad hann lagde sig under so herfélegar og hriggelegar Pijsler, végna vorra Synda og oss til Sœluhiœlpar. Þegar hann fieck einga Vægd hiaa illum Prælum, giørde hann þad mesta Myskunar Verk bæde aa þeim og ollum oss aumum Adams Nidium; Oss til Sooma og Sœlar Glede, oss til Endurlausnar og eilijfrar Lijknar, hefur hann blessadur ecke birgt sijna helgustu Asioonu fyrer Forsmaan og Hræakum, Es. 50.

O! minn elskulegaste Lausnare JEsu, med þvi aangistarfulla Onæde, sem þu leidst aa þiñe Kvala Noottu, hefur þu afrekad mier aumum Vesæling marga hæga Nætur Hvijld og værañ Svefn-Blund i Skioole þinnar Nœdar; Þijn Pijna hefur leyst mig fraa Kvøl og Kvijda, þijn Armæda hefur afrekad mier æskelega Roo og Glede: J þijnu Nœdar Nafne sæ eg, med Fride ad hvijlast, þvi þu O Drottenn, ert mitt Athvarf og Trwnadar Traust, Psalm. 91. Vid þessa þijna Nœd kañast eg nu, O Drottenn minn, med audmiwku Astar Packlæte, og grœtbæne frañveigis þijna Gudsdoomlega Millde; Þegar sw dima Hrygdar og Harma Noott, og ad Lyktunum hid sijdarsta

Daud-

Daudans Svartnætte skal yfir mig koma, æ! lattu mig þa Prælenn þinn, mier til Myskunar, niota þeirra sorglegu Nætur Kvala sem hier ca þier læu. Fyrer þau hördu Högg og Pwstra sem þu leidst a þinne helgustu Asioonu, virdstu i Naad og Lijkn ad lina og mijkia Samvitskunar Klögun og Satans Ognaner i mijnu vesæla Hiarta. Fyrer þa smaanarlegu Hraaka, hveriumm varpad var i þijna dæafrijda Asioonu, virdstu ad lata sæta Svolunar Strauma þijns heilaga Anda drwpa yfer mijna mædda og þiæda Saalu; Vertu O! JEsu mitt Lijf, Phil. 1. sem allt Daudans Ofbod og Andlaats Pijn kroptuglega bæte og græde, so eg med Glede meige gaanga i giegnum Daudañ til þeirrar Sigre hroosande Zion a Himnum, hvar eilijfur Fognudur mun verda yfir allra Utvalldra Hofdum, Glede og Fognud munu þeir höndla, eñ Hrygd og Andvarpan mun i burt fraa þeim flija, Es. 51.

Eg veit ad sonnu, þad marger, Jaa, aller þeir, sem nockurn Guds Neista hafa, lasta og fordæma efter Maklegleikum þa illu Skaalka, sem hinn saklausa JEsum so hæduglega utlieku; Enn þad maa greatlegt þikia, ad þeirra sañkallader Sporrekiendur skule enn nu i Dag finnast medal þeirra jafnvel, sem christens Manns Nafn bera; Eda munu þeir i nockru betre Prælum þeim, sem Drottenn dæarudu, þeir ed nu a vorum Dogum

heyra Guds Ord, vita Guds Vilia, enn giøra
þar þo eckert epter? Þeir ed hafa Þienara DRott-
ottenns ad Skimpe, og þeirra heilsusamlegar A-
miñingar ad Hiegooma-Mœlum, anande so fram
efter sijnum glœpafullu Gyrndum? Ezech. 32. Eg
voga ad segia, ad þeir sem eitt sinn upplijster eru i
riettre Þecking a Nœdar Verkum og Vilia lif-
anda Guds, þeir ed smackad hafa hid gooda Gu-
ds Ord, og Kraft epterkomande Alldar, Ebr. 6.
Enn hafa þo eingu ad sijdur Møk vid hiñ vonda
Dioful, med Heidingleare Hiatrw og ødrum
Ogudlegum Apaskap, þeir eru jafnvel verre hin-
um blindu Caiphæ Þrælum, sem hæddu DRot-
tenn Dijrdareñar, og kvøldu Hertoga Lijfsins;
Þvi þesser giordu þad af Ovitsku, og vissu ecke vid
hvern þeir attu, enn hinna Synder þeim mun
svivyrdelegre, og þeirra Straff mun verda þvi
Obærelegra, sem þeir auglioosslegar þeckia og vid-
urkieña siñ Gud og Lausnara med Munnenum eñ
afneita honum þo med Verkunum, Tit. 1.

Aller Skynhelger Hræsnarar, sem hafa Yfir-
lit gudlegs Athæfis, eñ afneita þo þess Krafte, 2.
Tim. 3. Þeir ed hylia þad grima Ulfs Hiarta O-
gudlegra Hreckia, under soarum Saudar Fellde
Froomleika og blijdlegrar Vinattu, Matth. 7.
Þeir eiga allt of skilldt vid þesse vondu Varmeñe,
sem birgdu blessada JEsu Asioonu og bordu hana
med Knefum; Þesser vanvirdu HErrañ i eigiñn
Persoonu: Enn hiner eru eingu betre, sem hæda
ad

ad honum i hanns andlegum Limum. O! hier gudlausu Gœrungar og gicalijfu Spott Fuglar! vited fyrer vijst, ad þad Hœd og Spie, sem hier giored ad froomum og fœrœdum Guds Beselingum, hveria blessadur JEsus blygdast ecke sijna Brœdur ad kalla, Ebr. 2. Þad vill hann virda og reikna so sem vid sig sialfann giort hefde vered Matth. 25. Fared þvi ecke leingur viller Vega, þvi Gud lætur ecke ad Osekiu ad sier hæda, Gal. 6. Þad sem Madurenn sœer nidur, þad mun hann uppskiera; Sœa sem nidur sœer Laste og Ligum, Spotte og Spielne hier i Heime, hann mun (ef hann giorer ecke alvarlega Yfirboot) uppskiera Skömm og Skielfing, Reide, Hrelling og Harmkvœle ad eilijfu i Helvijte. Varastu þvi, O Madur! hier okienndann, þoott aumur þike, med Hœdnis Ordum edur Atlotum ad œreita; þvi skie maa, ad þu hitter þann fyrer sem sijst skyllde, eins og þœa blindu Gydinga hendte; Siœdu þvi vel fyrer, ad þu i Otta Guds, og af einfolldum Kiærleika, breiter so jafnann vid adra, med Ord og Verk, eins og þu villder fyrer sialfann þig kiosa, Matth. 7.

Æ! miñ elskulegaste JEsu! eg medkieñe med audmiwku og angrœdu Hiarta, ad eg hefe med margfolldum Misgiordum mijnum syndgad i Himeneñ og fyrer þier, Luc. 15. Eg hefe nidur sœd Synd og Ranglæte, og er þvi Mannanna

mak

maklegastur ad uppskiera Ressing og Reide; Bleßsadr siertu, miñ Hiartans Blood-Brwdgume, sem med þinne Smaan hefur afrekad mier eilijfa Æru, med þiñe Hormung Naadarfulla Lijfgun og Lækning. Þu sader nidur fullkomnu Sakleise og Heilagleika, og gafst mier þar af ad uppskera fagurbloomgad Blessunar og Naadar Hionlprœde: Þijner dijrmætu Blood-Dropar eru miñe Syndum þicadre Saalu himneskur Jurta-Gardur, sem mier ber Þusundfalldann Avøxt Millde og Myskunar, Syn da Kvittunar og Saaluhiaalplegrar Endurlausnar. Þu varst ÓRotteñ minn hæddur, mier til Heidurs og Upphefdar; Þu varst sleigeñ mier til Lijknar og Lækningar. Þvi er þad mijn stærsta Skyllda, og skal vera mijn ædsta Glede, þier til Lofs og Þocknunar, þijnar blessudu Fætur med audmiwkum Ydrunar Taarum ad væta, med heilogum Trwar Koßse ad kißsa, med ilmande Elskunnar Oleo ad smyria, Joh.17. Eñ myskuna þu blessadur berst Mœttleyse mijnu, og gief ad hverke hid naalæga nie okomna saae mig fraa þier slited, Amen.

15. Vijslar Paanke.

Um Raadstefnu Prestanna yfir Christo.

Ð Er Dagur var, sofnudust samann Olldungar Lijdsins, og hiner ædstu Prestar, og hiner Skriftlærdu, og leiddu hann upp fyrer sitt Raad, og sogdu:

ſogdu: Ef þu ert Chriſtur, ſeig oſs þad. Og hañ ſagde til þeirra; Ef eg ſege ydur þad, þa trwed þier þvi eige, eñ ef eg ſpyr ydur, þa ſvared þier mier eige, og lœted mig þo ei lauſañ. Nu hiedañ i fraa mun Mañſins Son ſitia til hœgre Handar Guds Kraptar. Eñ þeir ſogdu aller: Ertu þa Guds Sonur? Hañ ſagde til þeirra: Þier ſeged þad, þviad eg em. Þa ſogdu þeir: Hvad þurfum vier nu Vitnisburdeñ lengur? Vier ſiaalfer heyrdum þad af hañs Muñe. Og allur ſaa Hoopur ſtood upp, og leidde hañ fyrer Pilatum.

AF þeſſare Grein ſkalltu Sœla mijn þier til gudrœkilegrar Yfervegunar taka;

(1.) Hvilijka Frekiu og Akiefd hiner Heiptarfullu Gydingar hofdu i frame, i þvi ad fordœma og i Kroſsins Kvaler og Dauda ad framſelia þad meinlauſa Guds Lamb, Lauſnarañ JEſum Chriſtum: Þeir ſaatu laangt fram aa Noott, og vøknudu aarla um̃ Morguniñ, til ad bera ſijn Raad ſamann moot Drottne og i moote hañs Smurda, Pſalm. 2. Þannenn eru Børn Veralldar þeſſarar kiaen, koſtgiœfeñ og aarvokur i vondum og veſelum Dioſulſins, Heimſins og Holldſins

Þrældoome, O hverſu grætlegt er þa til þeſs ad vita, ad þu, Sæla mijn, ſem ert kollud og kiörenn, til ad þioona þijnum himneſka og hæbleſſada Gude og Fodur, i Heiläglei ka og Riettlæte alla þijna Hiervistar Daga, þu ert ſamt ſofande, dofenn og dædlaus i heilſuſamlegre Guds Dijrkan og þijnu heilaga Chriſtindooms Verke. Hiner veſolu Mamons Þrælar ſofa varla værann Dwr fyrir Heidinglegum og Hiegoomlegum Sorgum þeſſarar Næringar, Luc. 21. Er þad þa ecke meſta Mijnkun fyrer ockur, mijn Sæl, ad ſofa Andvaralaus a Letennar Kodda? Vid, ſem eigum ad verka ockar tijmannlega og eilijfa Velferd med Ugg og Otta, Phil. 2. og vera ockar himneſkum Fodur og HErra trwr allt til Daudans, ſo vid Coronu Lijffins mættum ur Vijtum bera, Openb. B. 7. Preſtarner riſu ærla upp ad dæma DRottenn JEſum til Lijflæts og Dauda; Giæte þeſs þeir, ſem Gud hefur ſett Vokumenn a Mwr-Veggium hinnar andlegu Jeruſalem, Eſ. 62. Þeir ed vaka yfer Sælum ſina Tilheyrenda, ſo ſem þeir ed Reikningſkap þar fyrer giora ſkulu, Ebr. 13. Rijſe þeir ærla a ſierhverium Morgne af ollum Letinnar Svefne, til ad giæta ſijns Embættis med Gudrækne, og bera ſig ad gæanga verduglega i þeirre heilogu Kallan, til hverrar þeir eru kallader, Eph. 4. Læte þeir, med ſierhverium upprennande Dags Morgne, nija Bæn fyrir Nædar Augliti DRottens uppſtijga,

nija Arvekne Trygd og Dygd i sijnu Embætte auglisoysa verda, so þeir bæde med heilsusamlegre Kienningu heilagra Guds Orda, og hreinferdugu Lijferne, audsijne sig i øllum Hlutum sem Guds Þienara, 2. Cor. 6. Guds og hans Barna Óviner eru ætijd vakande og vijser til Olucku og Skada ad giøra: Uppvijse þvi ærla aller Guds Elskendur til ad bidia sier Lijknar og Myskunar fyrer Guds Auglite, til ad leita sier Heilræda og Hugsvølunar i Guds Orde, so þeir bijvare blessadann Veg hans Riettinda allt til Æfiloka, Ps. 119.

(2.) Adgiæt þu, Sæla mijn, þaa hryggilegu DRottins Harma Klogun yfer Gydinganna Priootsku og Þverwd, ad þoott hann blessadur segde þeim Sannleikann, þa trwdu þeir honum ecke, þoott han spyrde þaa, samt svorudu þeir honum eige. O! HErra Gud! hvad fæer eru þeir nu medal þeirra, er sig laata Christna kalla, sem trwe so DRottens Orda Predikun, ad þeir hage þar efter sijnu Framferde? Hvad fæer þeir, hverium Armleggur DRottins Refsingar og Reide Hootana verde so opinberadur, ad þeir laate af sijnum Syndum? Es. 53. DRotten er daglega med sijnu Naadar Orde og Aminningum ad hroopa, enn Men vilia þo ecke med gudrækilegre Ydran og Yferboot andsvara edur hlijda honum; DRottenn straffar og typtar, en þeir snwa sier ecke ad helldur fraa sinne Vondsku, Jer. 44. O!

 Millde

Millde JEsu! væg þu blessadur Veikleika miñar Trwar: Fyrir þier játa eg og græt Jllsku og Ohlijdne mijns Hiarta, sem so er sein og treg fra Syndunum ad snwa; Æ eg trwe ad soñu, O Drottenn miñ, enn hiálpa þu og legg Lijknar Boot minne veikre Trw, Marc. 9. Eg vil fegiñ þijnu Náadar Orde riettilega trwa, þijnum Náadar Aminningum gudrækilega giegna; Enn láattu þiñ Mijstunar Kraft til allrar Blessunar vera máttugann i mijnum Breisileika, 2. Cor. 12.

(3.) Lær þu þad, Sáala mijn, af Lausnara þijnum, þegar þu verdur fyrer Árásum og Ofsunda af illum Mönnum, og engiñ Ásokun eda Máals Boot má þier til Varnar verda, brynia þig þa moot allri Oþoliñmæde med blessadre JEsu Hogværd og Umburdarlyndе; Halltu þier fast vid, hañs fögru Footspor, og hugga þig vid hañs blessada Dæme, sáa ed ecke Ognade þáa hañ leid, helldur ofur-gaf þad honum sem riett dæmer, 1. Pet. 2.

Nu hiedañ i frá munud þier sjáa Mañsins Son sitia til Kraptarins hægri Handar, sagde Frelsariñ. O HErra Gud, þad er sem mier hlioome nu fyrer Eyrum, sáa stráange og riettlaate Dooms Urskurdur, sem heyrast mun af Munne hins alvalda Doomara, O Drottins JEsu Christi, þegar hañ á Endurskickunar og Upprisu Dege alls Holldь mun dijrdlega opinberast af Himne

med

med Englum siins Kraftar, til ad giallda obæri-
lega Hefnd med eilijfu Reidenar Boale ollum
Guds Orda og Nadar Forogturum, 2. Tess. 1.
Þa mun þeim eckert Forsvar duga, enginn Assok-
un hiałpa, ef D Rottenn vill tilreikna þeim Syn-
dena, þa gieta þeir alldrei ad eilijfu stadest, Psal.
130. O, minn Astwdlegaste JEsu, giefad eg
viliugur hliide þijnu Lijknar Orde og Avarpe mi-
er til gudrækilegrar Betrunar a Tijma Nad-
arennar, so eg hliioote ecke naudugur ad heyra þiñ
ognarlega Dooms Urskurd mier til Fordæming-
ar a Tijma Reidennar. Þu hlautst arla Mor,
guns saklaus þiñ Dauda-Doom ad heyra; Æ-
giefdu ad eg sek Synda-Brots Skiepna mege
arla a þeim efsta Doome Nad og Fyrergiefu-
ing hia þier fiña. Arla Morguns allra miña Ey-
mdafullu Lijfs Stunda skal eg med audmiwkre
Bæn og Astar Lofgiord fram fyrer þitt Nadar
Auglit koma; Æ, virdstu ætijd bæde siid og arla
i Nad og Mysfun til mijn ad hugsa. Þu varst
ranglega sakfelldur arla a þijnum Pijnu De-
ge; Minstu þess O! JEsu og mysfuna mier, so eg
kome ecke fyrer þiñ Fordæmingar Doom a þeim
sijdarsta Dege; Legg mier þa Lyknar Mal La-
usnareñ goode, og veit ad eg i þier blessadur mege
þreyngiast i giegnum Daudañ til eilijfs Lijfs og
ævarande Himnanna Dijrdar og Glede, Amen.

16. Pijslar Panke.

Aa er Judas, sa er han̄ hafde forraded, sa þad han̄ var til Dauda dæmdur, ydradest hann þess og færde aptur þeim ædstu Prestum og Olldungum þa þriatyger Silfur Peninga og sagde: Syndgad hef eg ad eg forried saklaust Blood; Eñ þeir sogdu: Hvad kiemur þad vid oss? Siaa þu þar fyrer. Og han̄ snarade þeim Silfur Peningum i Mustered, gieck i burt þadann og heingde sialfan̄ sig.

So sem þeim froomu og meinlausu mun fyrer Guds føđurlega Millde ad siđurstu vel vegna, Psal. 31. So munu og i añañ stad aller Otrwer Svikarar, epter Guds strænga Riettlæte, i hersilega Smaan og Olucku rata. Þad reynde sa Glotunar Sonur Judas, sem siñ eigenn Lavard og Lausnara forried med folskum Flærædis Kosse, og fieck þvi kvalafullañ og smæanarlegann Dauđ-Daga. Giæt þessa ognarlega Dæmis, min̄ Saal, þier til gudrækilegrar Vidvorunar, og sioadu hier so sem i einum Speigle,

1. Hversu herfeleg Svivirding og hættulegt Oluckn Efne ad er Otrygd, Underferle og Flaattskapur. Aller ydrunarlauser Judæ liikar i Svik-

Svikunum, munu eiga lijkan Arcangur med honum i Kvolunum; Drottenn fyrerfer ollum Lijgemælendum, og aller flærrader Hræsvarar eru Svívirding fyrer hans heilaga Auglite, Psal. 5. Otrygden skalgar hvad hormulegast sijnum eigenn Herra; Þvi hættulegre Svika Grof sem einn ætlar odrum ad grafa, i þess diwpare Bolvunar Pitt hlijtur hann sialfur ad detta, Ordsk. B. 26. Giætum ockar þvi i Guds Nafne, Sæla mijn, og vorunst allskonar Fals og Underferle, eins og þad heita Helvijte; Vondum sem betst allt ockar Framferde i Prettalausum, einfolldum og ofolstudum Guds Grandvarlegleika, 2. Cor. 1.

2. Er þad audraaded af Gudspiallegre Hijstoriu, ad med þeirre bolfadre Agyrnd og Aura-Elsku hefur hinn vonde Diofull i fyrstu bleckt Judasar Hiarta, til ad fremia þá dæmalausu Ohæfu ad svijkia sinn og allrar Veralldarennar Sæluhiálpara, og selia hann i Daudann fyrir smanarlegt Lijtelræde; Hann gleymde allre Æru og Trw; Hann fieck i burt sijna Velferd og Sæluhiálp fyrer 30. Silfur Peninga, sem loksins urdu ad nagande Angistar Orme og brennande Orvænt-ingar Ellde i hanns vondu Samvitsku. O! hvad satt er þad, sem Paulus seger, ad Agyrndenn sie Root allra Lasta, 1. Tim. 6. Hinn ægiarne kastar i burt fra sier Froomleika og Radvendne, enn fleckar sig margskonar Lostum og Odygdum,

og þad opt fyrir liıtilfiorlegs Avinnings Saker; Hañ fyller Hws og Hyrdslur af fcanijtum og fallvolltum Munadé, eñ tæmer Sæl sijna og Samvitsku af himneskre Bleßan og Glede; Jaa, hann fellur i Freistingar og Snorur Diofulsins, og i margvijslegar skadsamar Gyrnder, þær ed Mañenum dreckia i Fordiorfun og Fordæming 1. Tim. 6. O! Hversu olldungis eckert eru aller Menn, þeir ed so athugalauslega lifa! Psalm. 39. Hormuleg Blindne maa þad heita, ad setia sijna Sælu i Ved fyrer so fallvallt Lærus-Glis, sem Audurenn er, sa ed annadhvert yfergiefur Mannenn, þegar miñst Vonum varer, edur Madureñ hlijtur hann naudugur viliugur ad yfergiefa, þegar hinn kallde Daude kiemur ad Houdum, og sierhvor skal nakenn fara wr Heiminum, eins og hañ kom nakenn i Heimenn, Job. 1. Og er þa ecke vid odru ad bwast, fyrer ollum Yferbootarlausum Fie Prokum, enn ad Sæler þeirra mune þvi saarara þyrsta i Oslockvanlegum Helvijtis Ellde, sem þeir svolgudu meir Agyrnd sine mz illu Auds Safne hier i Heime. Varastu þvi Sæl mijn, þaa vidurstyggelegu Agyrnd, so hun verde þier ecke ad eitradre Angistar Olifian, þegar þu att i Daudanum hier vid ad skilia; Legg eingva Von uppaa þennañ fallvallta Rijkdoom, helldur uppaa lifanda Gud, og kieppstu ollu framar epter þeim Abata, ad Ottast Gud, og laata þier þijna Lucku nægia.

3. Athuga þu, Sáala mijn, ad so sem Svikar-
en Judas hafde þverwdarsamlega forsmaad og ad
litlu lagt opt itrekadar ástwdlegar JEsu Aminn-
ingar á medan hann lifde, so miste hañ lijka alla
gudlega Naad og Hugsvølun þegar hann deyde;
Þad var verst sem seinast var af øllum hañs Glæ-
pum, ad hañ ørvænte sier Guds Naadar; Þad
var aumast sem sijdarst var af øllum hanns Æfi-
Stundum, ad hañ doo hersilegum Dauda i sijn-
um Syndum. O Madur! giæt þiñar Velferd-
ar i Guds Nafne; Ef þu villt deya DRottne i
hañs Naad og Fride, kostadu þá Kapps um, ad
lifa DRottne i hñs Otta og Elsku; Vardveittu
jafnañ Orded DRottens i þijnu Hiarta, so þu
syndger ecke mootþrooañlega giegn Gude þijnum,
Psalm. 119. Nær þu verdur yfirfalleñ af Synd-
eñe, þa flyt þier ad umvenda þier og snwa til þijns
himneska Guds og Fødurs med Ydraniñe, og stof-
na þier alldrei i þañ stoora Sáalar Háaska, ad
skioota þiñe Yfirboot á Frest frá einum Dege til
añars, Syr. 5. Gleym ecke ad jáata og gráta
Glæpe þijna audmiwklega fyrer Guds Auglite;
Eñ miñstu ætijd under eins ad leita þier i Trwñe
Vægdar hiá Fødur Myskunsemdaña, og forlij-
ka þig vid hañ i JEsu Naadar Nafne; Laat Miñ-
ing Afbrota þinna sára og kremia þijna Saal og
Hiarta, og þigg sijdañ med Glede Heilrædeog
Hugsvølun af himneskum Naadar Fyrerheitum,
vitande og trwande þier til lijfkroptugrar Hugg-

unar, ad þott þu syndger, þa hefur þu Arnadar-Mannenn hia Fodurnum JEsum Christum þann riettlæta, sem er Foorn og Forlijkun bæde fyrer þijnar og allrar Veralldarennar Synder, 1. Joh. 2. O minn lijknarfullaste Lausnare JEsu! Vardveit mig fra allre andvaralausre Synda Ydiu! Vægdu mier fyrer ollu forþientu Synda Straffe! Lat ecke mijnar Synder ofbiooda mier i mijnu Andlate, virdstu þa mitt Hiarta nadarsamlega ad gledia med heilags Anda Hugsvolun og Hiealpræde, AMEN.

17. Pijslar Panke.

Um Leir-Potta-Smidsens Akur.

Nu þeir ædstu Prestar og Olldungar hielldu eitt Rad, og keyptu med þeim [30. Silfur-Peningum] eiñ Leirsmids Akur ur Vegfarendum til Greftrunar, fyrer þad er sa Akur kalladur Blods-Akur allt til þessa Dags. Þa er uppfyllt hvad sagt er fyrer Jeremiam Spamañ segiande: Þeir tooku þa Priatyge Silfur-Peninga, er hiñ selde var med betaladur, hvern þeir keyptu af Israels Bornum, og hafa giefed þa fyrer Leir-

kiera-Smids Akur, epter þvi sem DRottenn hafde mier boded.

PAd maa maklega satt iaata, Saala mijn, ad Lausnarans JEsu blessud Pijslar Saga er bæde hin diwpsundnasta Lærdooms- og lijka hin hiartnæmasta Huggunar-Book fyrer alla þaa, sem hana med Andagt og Gudrækne yfervega; Sierhvert Atride þar iñe, er af hæleitre DRottens Speke og addaaanlegre Giædsku so daasamlega nidurskaintad og skickad, til þess, ad aller Spaadoomar og Fyrermindaner þess gamla Testamentis skylldu fullkomlega rætast, og aller syndugar Adams Nidiar, sem þar ad vilia riettilega giæta, mættu þar um efunarlaust visser vera, ad saa JEsus, sem kvalenn var og krossfestur, sie þad saklausa Guds Lamb, sem bored hefur allar Veralldarinnar Synder, Joh. 1. Þetta faaum vid, Saala mijn, ad sanna i þessari merkilegu Grein, sem seger, ad mz þeim 30. Silfur-Peningum, sem Sonur Guds var selldur fyrer, hafe Gydingar keypt Leyrkiera Smids Akur, Vegfarendum til Greftrunar; Hvad ecke er skien af norkre Hendingu, helldur fyrer Drottins daasamlega Raadstofun, sem ecki villdi ad sijn dijrmætu Ord skylldu a Jord falla, hver heilagur Jeremias hafde laungu aadur hier um fyrerspaad, en sinast ritud hiaa Prophetanum Zacharia, a þennann Haatt: Þeir vogu so miked sem eg gylldte 30. Silfur-Peninga, og DRottinn

sagde

sagde til mijn: Varpa þeim burt, so þeir gefest Pottamokurum, Zach. 11. Hier wt af meigum vid, Sæla mijn, draga ockur til gudrækelegrar Jhugunar, allmarga ægiæta Lærdooma.

Lyknarfullur Gud mæ maklega, efter Esajæ Ordum, Es. 45. lijkiast vid Leyrkiera-Smid. Allt Mannkyned af Jardar Leyr fagurlega myndad, og med Odaudlegre Sæalu lijfgad, er addæannlegt Meistara-Verk hanns millderijku Almættis Handa. Efter sijnu stræanga Riettlæte setur hañ þau saurugu Synda Kier til Vanæru og Smæanar; Epter sinne hiartgrooenne Myskunseme tilbijr hann þau hreinu Heilagleikans Kier til Æru og Vegsemdar, Rom. 9.

Þesse blessade HErra hefur æ Bodæange einn bloomlegañ Akur, og þad er hañs blijdasta Myskunseme, sem fyrer einga Peninga og alldeilis giefens er fol læateñ og framboðeñ ollum Synda þiæadum og Sorgmæddum Vesælingum til gledelegrar Hvijldar, og oruggs Næadar-Hælis, og þad af einskiærre Næad fyrer dijrmæta Forþienustu Frelsarans JEsu Christi, hver ed Lijf og Blood sitt blessad lagde i Solurnar til þess, ad allar þiæadar og harmþrwngnar Sæaler skylldu hæga Hvijld og sæta Svolun fiña hiæa honum og i hañs himneska Fodurs Myskunseme, Matth. 11.

Þad framande Foolked, sem ecke ætte nockurn Hvijldar-Stad vijsann, meigum vier vesæler vid

dams Nidar maklega kallast, sem i Falle vorra fyrstu Forelldra urdum, og med Illgiørdum vorum daglega forþienum ad verda Utlagar fra Guds Barna Blessan, og framande fra Israels Borgar-Rette, Eph. 2. wt:narader eins og annad Andstygdar Hræ, hveriu eckert Auga myskunade, Ezech. 16. Enn lofadur sie lyknarfullur JEsus, sa ed leit milldum Medaumkunar Augum yfir Eymd vora, og lagde wt þad dijrasta Lausnar-Gialld siña guddoomlegu og blessudu Blood-Dropa, bæde til ad fullnægia sijns himneska Fodurs stranga Rettlæte, og lijka til ad afreka þvi seka Mannkyne æskelega og eilijfa Guds Myskunseme, so nu meiga aller saññdrande trwader JEsu Elskendur Ohrædder lifa, Okvijdner deya, þvi øllum er þeim vijst og bwed i Lijfe og Dauda ad hvijlast og hugga, ast i himneskum Akre hiartgrooeñar Guds Myskunseme; þoott Lijkameñ hlioote lijflaus i Molldu ad leggiast, munu þo dijrkeyptar Sæler Guds Barna i dijrkeyptum Akre Drottens Myskunar gledelega hvijlast af øllu Synda og Sorga Erfide, JEsus giefur þeim øllum eilijft Lijf, alldrei skulu þær fyrerfarast, og engenn fær slited þær wr hanns Hondum, Joh. 10.

Enn þad er vel merkiande, mijn Saal, ad þeim einum, sem aattu heima i Jerusalem, var Leyr-Potta Smids Akureñ til Greftrunar ætladur; Guds heilog Christne hier i Heime er andleg Jerusalem, og allra Guds Barna blessud Mooder, Gal. 4.

Aller

Aller hlioota þeir fyrer Skijrnena, ad verda henne innplantader, aller hlioota þeir fyrer sæluhiælplega Trw og i saññre Hlijdne vid fodurlegañ Guds Nædar-Vilia ad vera Christneñar riettskickader Jnnbyggendur, sem i þañ bloomlega Akur blijdrar Guds Myskunar vilia medtekner verda; þad eru ecke aller þeir, sem hroopa HErra, HErra, helldur einasta þeir, sem under eins kappkosta, ad giöra þess himneska Fodursens Nædar-Vilia, er inngæanga munu i Himnarijke, Matth. 7.

Eilijflega lofadur siertu minn elskulegaste JEsu, sem so nædarsamlega hefur leyst mig wr Utlegd minnar Olucku og Volvunar, enn afrekad mier gledelegt Athvarf og Hæle i Akre þiñar Millde og Myskunar. Okvijdeñ skal eg lifa, Okvijdeñ mun eg deya, fulltrwa uñ þijna fodurlega Giædsku, ad ei muner þu Sæalu mijna, þoott aum sie og Overd ug, wr Akre þiñar eilijfu Myskunar hrekia. Hverneñ sara mune uñ minn vesæla Lijkama i Daudanum, sie þinne fodurlegre Forsioon best befalad, þad er mier noog og þess vænte eg og bid audmiwklega af þinne eilijfre Næd, ad þu lofer þa Sæalu minne ad frelsast og frijast fræ allre Neyd og Pijnu i þinne Nædar og Verndar Hende; Þu hefur giefed mier Akur þinnar Myskuñar, þigg þu einnenn nædarsamlega og medtak i þijna Myskunar Voktun Akur mijns Hiarta. Eg offra þijnu blessada Nafne til Dijrdar, ebl þu med þijnum Næd-

ar-Krafte mier og mijnum til æskileguſtu Bleſſunar, Avoxt minar Embættis Yðiu i Akre þinnar Chriſtne. Æ! loſa þu O Rottenn minn andvana Lijkama mijnum, ad niðota chriſtelegrar Greftrunar og gledelegrar Hvijldar i þina bleſſadra Barna andlegum Akre hier i Heime, og virdſt han ſijdan a effta Dege, ſo ſem þitt andlegt Hveite-Korn, bleſſadan og vegſamlegan wr Grofine ad uppreyſa, og i Bindine þeirra Lifendu a Himnum, gledelega ad innſafna, Amen.

18. Pijſlar Pæanke.

Um Gydinganna Aklogun fyrer Pilato.

OG Hofud-Preſtarner og Alldungarner geingu ei ſialfer inn i Pijng-Huſed, ad þeir ſaurgud-uſt ecke, helldur ſo þeir mættu neyta Paſkana. Pilatus gieck þa wt til þeirra og ſagde: Hveria Akiæru færed þier i giegn þeſſum Mane? Þeir ſvorudu og ſogdu til hans: Ef þeſſe være ei Illrædes Madur, þa hefdum vier eige i Hendur feinged þier han. Þa ſagde Pilatus til þeirra: Takid þier han þa og dæmed efter ydar Logum: Gydingar ſogdu þa til hans; Oß leiſeſt ecke

ad

ad lijflæta nockurn, so þad Orded JEsu uppfyllteſt, er hañ ſagde, teiknande þar med hverium Dauda hañ ſkyllde deya. Eñ JEſus ſtood frame fyrer Landsdoomaranum. Og þeir tooku ad æklaga hañ og ſøgdu: Þeñañ fiñum vier ad hañ fræſnijr Foolkenu, fyrerbijdur Skatt ad giefa Keyſaranum, og ſegier ſig ad vera Kongeñ Chriſtum.

Þeſs heilagre og hreinferdugre ſem einn Hræſnare vill ſijnaſt fyrer Mønnum, þvi fordæmannlegre og viduſtyggelegre fiñſt hann fyrer Gude; Þvilijker voru hiner vondu og blindu Gydingar; Þeir virdtu þad fyrer vondañ Glæp ad ganga iñ uñ Hwſs-Dyr þeſs heidna Landsdoomara, enn ſaurgudu ſig þo med añare Synd længtum ſvijvirdelegre, ad ſelia hinn heilaga og riettlæta JEſum i Kroſsens Kvol og Dauda. Soleides mæ lijſa efter Sonum þeſſarar Verølldar; hid ytra vilia þeir gooder ſijnaſt fyrer Moñum, eñ þoott Hiartad ſie fullt Hræſne og Odygda, Matth. 23. virda þeir fyrer litla edur einga Synd. Þeir blygdaſt jafnvel vid, ad veita fæ̈rædum Veſælingum Myſkun og Aſiæ, eñ vijla ecke fyrer ſier med gudlauſu Athæfe og giælijfesfullum Heimſins Vellyſtingum, ad ſteypa Sæalu ſiñe i Glotun og Fordæming. Giæt þijn, fyrer Guds Saker, Sæala mijn, og ſiæ vel til, ad þiñ Guds Otte ſie eingenn

Hræſne, og þioona hønum alldrei med ſolſku Hiarta, Syr. 1.

Ecke villde Landsdoomareñ Pilatus i Ønd-verdu ſæta Oſſa og Frekiu Lauſnarans Aklagen-da, helldur heimte, ad þeir ſkylldu med Rokum ſijna og ſaña hveria Akiærn þeir færdu i giegn þeſſum Mañe; Hallde þad ſierhvør chriſteñ Madur ſyrer hina meſtu Blygdan, ad lᴂta ſier midur fara eñ þeſſum Heidingia, eñ lᴂte ſier eingva Lægging þikia af þeſſu hañs loflegu Dæme ad læra, ad giora riett og tala Sannleikann af Hiarta, hvør ſem i Hlut a, Pſ. 15. verande alldrei ſo Ottaſlegenn ſyrer nockrum Magtar Manne, ad hann lᴂte þad med Skom̃ nidurfalla, ſem hañ veit ſyrer Gude og ſinne Samvitſku ſatt og riett ad vera; Vareſt øll gudhrædd Yfervølld, af Drambſeme og Hofmood Aumingians Riette ad halla, eñ aſtundi med goodri Roggſemd og Alvøru illra Maña Offſtopa, ad nidurdempa og lagfæra, giætande æ jafnann Otta Drottens, hiᴂ hveriunt eckert Ranglæte er, ecke helldur Perſoonuñar Alit, 2. Chron. 19.

Ad ſijdurſtu merkium vid, Sᴂla mijn, ad ockar millderijkum Lauſnara JEſu var af Gydingum giefenn þrefølld Søk, nefnilega: 1.) Ad hañ frᴂſnere Foolkinu. 2.) Ad hañ bannade Skatt ad giallda Keiſaranum, og 3.) Segde ſig ad vera Kongenn Chriſtum. Hier finnum vid enn þa,

Sæla mijn, himneska Lynd lijfkroftugrar Huggunar. Frelsarenn JEsus var fyrer þrefallda Sok rangnlega klagadur mier til Vægdar og Myskunar; Eg sem i þrenslags Bodorda Brote er riettilega sekur, maa medkienna, ad

1. Er giorvallt Edle minnar illu Naatturu og allt mitt Framferde afunded og fraasnwed almaattugum Gude, og hanns blessada Naadar Vilia, so þad godda, sem eg aa ad giora, giore eg ecke, enn þad illa, sem bæde Bodord DRottens og mijn Christinndooms Skyllda aavijsa ad eg eige ecke ad giora, þad giore eg opt og laungum, Rom. 7. hvar med eg bæde moodga minn himneska Gud og Fodur, og lijka hneyxla minn samchristenn Naaunga; Enn þad er mier eilijf Huggun, ad þad sem JEsu Oviner klogudu honum til Sakfellis og Fordæmingar, þad heimfæra nu oll Guds Born med Glede honum blessudum til ædstu Vegsemdar, enn sier til eilijfrar Myskunar, segiande: Þennann JEsum finnum vier aller, ad hann med sinne dijrmætu Forþienustu hefur snwed Foolkinu fraa Reide DRottens, Bolvan Logmaalsins, Aklogun Diofulsins, Ogn Daudans og eilijfre Fordæmingu. Æ! lofadur sie lyknarfullur Gud, sem oss hefur so gledilegann Sigur giefed fyrer JEsum Christum, 1. Cor. 15.

2. Veit eg mig auglioosslega skylldann vera, og medkienni auglioosslega mig margoft forsoomad hafa

ſa mijnum himneſka HErra og Konunge andlega Elſkuñar, Hlijdneñar og Packlætiſins Pegnſkyll- du ad lwka; Eg er ſoo ille Pioon, ſem vitad hefe Vilia mijns hæſta HErra, enn ecke giort hann, Luc. 12. ſem þeged hefe Velgiörninga mijns Hiar- tagooda Foodurs, eñ ecke þackad þaa, og hefe þvi forþienad ad lijda mörg Högg. Enn bleſſadur ſiertu, miñ blijdaſte JEſu, ſem med þiñe fegurſtu Hlijdne hefur bætt og forlijkad alla mijna Ohlijd- ne; Þu hefur ſiaalfur giefed, Matth. 17. baudſt og einnenn, ad adrer ſkylldu gieſa þad Gude, ſem Guds er, og þad Keiſaranum, ſem Keiſarans vœ- re, Matth. 22. Bleſſud ſie þijn blydaſta Aſt og Hlijdne, og gief ad hun hrijne aa mier brotlegum Veſæling mier til Synda Bootar og Mykunar.

3. Hefi eg Molld og Aſka, Syr. 10. mier allt oſmiög upphrokad, eñ mijns Guds Naadar-Vil- ia lijtils agtad; Æ! Virdſt þu, Lauſnare miñ, med þijnu bleſſada Lijtillæte, Lykn og Lagfæring ad ve- ita mijnum Hroka og margfalldre Drambſeme; Þu hafnader fordum faafeingelegum Kongdoo- me hier i Helme, Joh. 6. ſem eilijflega liſer og rijk- er i Dijrd Himnaña, Opinb. 19. So hefur þu, O Rotteñ minn, diwpt lijtilæckad þig, ad eg aum- ur Þræll ſkyllde til eilijfrar Dijrdar upphafeñ verda; Þu varſt fyrer Oforþienta Sok klagadur, ſo mijn forþient Synda-Sekt ſkyllde ad eilijfu ver- da afmaad og iñſiglud, fyrergiefenn og forlaatenn,

Dan. 9. Æ! Lꝏt þu, Lausnare minn, þa hørdu Kløgun, sem þu hlautst hier saklaus ad lijda, vera mitt fegursta Nꝏdar-Forsvar, þegar eg skal mæta fyrer þijnum Dijrdar Doome, Amen.

19. Pijslar Pꝏnke.

Jꝏtning Christi fyrer Pilato.

Pa gieck og i añad Siñ iñ Lands-Doomareñ Pilatus, kallade JEsum og sagde til haňs: Ertu Kongur Gydinga? JEsus svarade: Talar þu þad af siꝏlfum þier, eda hafa adrer sagt þier þad uñ mig? Þa svarade Pilatus: Er eg nockud Gydingur? Þijn Þiood og Kieñimaña-Hofdingiar ofurselldu þig mier, hvad hefur þu giort? JEsus svarade: Mitt Rijke er ecke af þessum Heime, ef ad mitt Rijke være af þessum Heimi, þa mundu mijner Þienarar strijda þar fyrer, so ad eg ofurselldist ecke Gydingum, eñ nu er mitt Rijke ecke þadañ: Þa sagde Pilatus til haňs: Ertu þo samt Kongur? JEsus svaradi og sagdi til haňs: Þu seger þad, eg em og Kongur; Til þess er eg fæddur og i Heimiñ komiñ, ad eg bere Vitne Sañleikanum

num, og hver hañ er af Sañleikanum, sa heyrer mijna Rodd.

TIl þvi ædri Embættis og Virdingar, sem hinum nadugá Gude þocknast eiñ ad upphefia, þess framar skyllde hann lata sier umhugad vera, ad brwka so Valld sitt og Heidur, ad hinum allra hærsta Himnaña DRottne mege þiena til Lofs og Þocknunar, enn Lande og Lijdum til Fridar og Farsælldar; ad þeir Otteft DRottenn, og giore hvad honum vel lijkar, Syr. 2. Um þetta hyrdte ecke sa heidne Landsdoomare Pilatus, hañ gieck þeigiande fram hia þeirre fyrstu Gydinganna Sakargift, sem Guds Dijrd snerte; Hañ tradkade JEsu Forsvare, sem hañ visse þo ollum augliosst vera, enn var hellst tijdt taladur um hanns Kongdoom, er hann hugde jardneskañ vera, og villde so Keisarans Vinattu kaupa med vijsvitande Ranglæte. A þessum Odygda Vege gangа eñ nu i Dag aller þeir, sem hyrda lijtt um Guds Dijrd og gooda Land-Stioorn, snijkia sier wt Hylli Hofdingiaña med Hræsne og Yferdrepskap, og lata Sverd Drottens, Rom. 13. saker skiemilegs Avinnings ridga i Slydrunum, nær þeir eiga ad forsvara Frelse og Frid siña Undergiefeña, seliande þañveg hiñ Riettlata fyrer Peninga, og hiñ Fatæka fyrer eina Skoo, Am. 2. Varest soddañ Vijte aller Yfervallds Meñ, og siae vel til i soñum DRottins Otta, hvad þeir giora, þvi

ecke hallda þeir Dooma fyrer Meñina helldur fyr-
er DRottenn, hann er med þeim i Doomunum,
2. Chron. 19.

J ødru Lage merkium vid hier, Sæla mijn, med audmiwkre Lotning og æskilegre Hiartans Glede, fagra Jatning Frelsarans JEsu Christi, um hans eilijfan Kongdoom og andlega Rijkisstioornan, ollum honum hiartkiærum Børnum og hlijdnum Þegnum til Hiælpredis, Huggunar og eilijfrar Endurlausnar. Jaa, vijst ert þu, miñ elskulegaste JEsu, eiñ Gud og eilijfur Kongur Oforgengilegur, Osijnilegur og alleina vijs, 1. Tim. 1. Þitt Rijke er i Heiminum, eñ þo ecke af Heiminum, þad er eitt eilijft Riike og allt Valld hlijtur þier ad þioona, Dan. 7. Af þiñe Mynskunar og Magtar Hende þyggia aller Kongar sitt Valld, og fyrer þig rijkia aller Hofdingiar og Stioornendur a Jordu, Ordsk. 8. Under þijnu Verndar Skioole sitia þeir ad sijnum Rijkium, og stijra sijnum Þegnum med Farsælld og Fride fyrer þeirra Ovinum; Enn a moote Diøfulsins og Dauðans Magt megnar engenn Veralldar Hofdingia Magt eda Valld ad standa, þad kostar allt formiked og þeir hlioota ad læta þad kirrt vera ad eilijfu, Ps. 49. Þu mikle Mannanna Elskare leitst þijnum Mynskunar Augum yfer vora Eymd; Þu eilijfe Dijrdarennar Kongur hefur med þijnum Guddooms Krafte sigrad vora Ovine; Þu hefur fridstillt og forlijkad fyrer Syndena, yfer-

unned Andskotans Magt og apturlokad Helvijte, uppsvelgt Daudañ i Sigur, eñ Naad og Sælu-hiálp afrekad, Lijfed og Odaudlegleikañ i Lioos leidt, 2. Tim. 1. Þitt Rijke er andlegt Rijke, sem blijfur ad eilijfu, Luc. 1. hvar iñe þu wtbijter ofs Þegnum þijnum allshaattudum andlegum Blessunar Giædum hier i Naadeñe, Eph. 1. og lofar eilijfum Vegsemdar Giædum sijdar meir i Dijrdeñe; Æ! lofa þu mier aumum Vesæling, minn lijknarfulle HErra, under þinne mysknar-rijkre Kongs-Stioornan bæde ad lifa og deya; Laat Velldes-Sprota þijns Rijkes, sem er þitt blessad Lijfsins Ord, vera miñ Vønd og Staf, sem mig veikañ stidie, styrke og leide i giegnum He-lunsins myrkvañ Dal og dimañ Daudans Skug-ga, Ps. 23. iñ i eilijfa Himnaña Dijrd og Sælu. JEsu andlega Rijke er ecke af þessum Heime: Un-drunst þvi ecke, Saala mijn, þo Heimureñ hate ockur, 1. Joh. 3. Giætum þess, ad vid erum Giester og Utlendingar hier i Heime, Ebr. 11. Laatum ockur þvi, i Kiærleika Guds og Þolenn-mæde JEsu Christi, kieppast epter voru rietta Fodur Lande, sem eilijft er aa Himnum, hvar oll ockar Eymd mun ad eilijfu endast, og oll ockar Hrygdar-Taar ad eilijfu afþurkast.

J Þridia Maata giæt þess, mijn Saala, ad so sem þiñ blessade HErra JEsus er Sannleiksins Kongur, og hañs haaleita Ord er Sannleikans

Ord, so hlijtur þu, ef Frid og Mykun fyrer hanns Auglite villt finna, i Anda og Sannleika, ǽ allrar Hræsne, ad Ottast hann og elska, tigna og tilbidia, Joh. 4.

Ad sijdurstu skalltu, mijn Sǽl, lǽta þad skarpa Ransak, under hvert D Rottens hlaut hier ad koma, minna þig ǽ þañ sijdarsta allsheriar Doom, hvar Gud nuñ hid gaumgiæfilegasta eptirspyria og ransaka: Hvad hefur þu giørt? Þǽ mun eingum stoda med Hræsnenne sitt Mǽl ad fegra, øllum mun þǽ Obærelegt almǽttugum Gude einu Orde ǽ moote Þusund ad svara, Job. 9. O! mijn Sǽl, med þvi þu skallt þess vænta, ad mæta fyrer Doomstoole D Rottens, þa kostgiæf med heitre Ydran og alvarlegre Gudrækne, ad þu heiløg og Ostraffanleg i JEsu Fride fyrer honum fundeñ verder, 2. Pet. 3. Spyr daglega siǽlfa þig: Hvad hefur þu giørt? Jǽta þijnar Jllgiørder, med audmiwkre Blygdan, og grǽtbæn med jafnadde giædskurijkañ Gud i JEsu Nafne, ad hañ giefe þier bæde Viliañ og Mǽttenn til ad lǽta af Jllu enn læra Gott ad giøra. O! miñ lijknarfullaste Lausnare JEsu! Eg jǽta audmiwklega, ad ǽ moote þier hefi eg allt Jllt giørt og broted; Eg trwe stadfastlega, ad þu hafir med þiñi blessadre Forþienustu øll mijn Afbrot forlijkad, alla mijna Skulld borgad; Þvi skal allt mitt Hiarta elska þig, aller mijner Kraptar þioona þier. Eñ virdst þu blessadur mig veikañ betst ad styrkia,

so

so ad Lijferned mitt hallde af allre Alvoru þijn blessud Bod og Riettinde, AMEN.

20. Pijslar Pænke.

Um̃ Gydinganna Aklogun fyrer Pilato.

PIlatus sagde til hañs: Hvad er Sañleikureñ? Og þa hañ hafde þetta sagdt, gieck hañ wt aftur til Gydinga, og sagde til þeirra yppurstu Presta og til Lijdsins: Einga Sok fiñ eg med þessum Mañe. Og Høfud-Prestarner æklogudu hañ hardlega. Og sem hañ æklagadest af þeim ædstu Prestum og Olldungum svarade hañ eingu. Pilatus spurdi hañ aftur ad: Svarar þu eingu? heyrer þu ecke? Siæ! hversu hardlega þeir æklaga þig! Eñ JEsus svarade honum eingu framar til nockurs Ords, so ad Lands-Doomareñ undradest þad nærsta. Eñ þeir voru þvi ækafare og sogdu: Hañ hefur uppæst Foolked, med þvi hañ hefur kieñt æ ollu Gydinga Lande, og hefur tilteked i Galilæa allt hijngad. Enn er Pilatus heyrde Galilæam nefn-

 da,

da, spurdi hañ ad, hvert hañ være einn Galilæare? Og er hañ fornam ad hañ var under Herodis Wallde, sende hann hann burt til Herodem, sem einnenn var a þeim somu Dogum i Jerusalem.

PAd er nærsta grøatlegt til þess ad vita, ad so sem Sannleikurenn er fyrer DRottenns Auglite dijrmætur, þa er hañ þo af mørgum orœadvønd-um Veralldar Sonum optlega ovirdtur og ad lit-lu metiñ, hvar med þeir berlega sveria sig i Ætte-na, ad þeir eru ecke af Gude, helldur af Fodurn-um Fianda, hver ad er Lÿgare og Lijgeñar Fader og ecke stood hañ i Sañleikanum, Joh. 8. Þañig breitte hinn heidne Lands-Doomare Pilatus: Hañ lietst vilia med Virdingu grenslast epter um Heimsins Sañleika, eñ ovirdte þo og einkis agt-ade þañ Sœaluhiœalplega Guds Sañleika, sem Lausnareñ JEsus hønum til Vidvorunar taladi, elskande lœangtum framar Hiegoomañ og Ligarn-ar, Ps. 4. so sem mieg er nu tijdt orded i þess-um hreckvijsa Heime. Varest aller heid-virder Menn þessa vidurstyggelegu Synd, afleg-ge Ligar, og tale Sannleika af froomu og fals-lausu Hiarta hver vid sinn Nœaunga, Eph. 4. All-er þeir sem Guds Viner vilia vera, elske, lære og giøre Sañleikañ, og lœate Lijfsins Ord DRott-enns, sem er hinn ædste Sannleikur til Sœalu-hiœalpar, Joh. 20. vera sier, ollum Jardneskum

Mun-

Munum kostulegra, ollum Heimsins Vellyst-ingum sætara.

Enn framar fær Sᴂlañ mijn ad smacka hier ylmsæta Svolunar og Nᴂdar Strauma, sem til heñar framflioota af Frelsarans JEsu fullkomna og flecklausa Sakleysi, hveriu sꝍ heidne Lands-Doomare Pilatus hlaut jafnvel naudugur viliugur ad hroosa, og openberlega ad yfirlijsa þvi, ad hann synde einga Sok med honum. Þad jꝍta og fiñ eg brotleg Saka-Skiepna, med bliwgu Hiarta, ad ꝍ mier liggur ofurþwng Byrde minna Illverka, og margvijslegs Nꝍnglætes, Ps. 38. Þad heyre eg nu og merke, med fagre Sꝍlar Glede, ad h'ꝍ þier, DRotteñ minn, fundust eingenn Lijkinde til nockra Synda edur Sakfelles; Þier sie eilijft Lof, þu Oflecfada Lambed Guds, 1. Pet. 1. sem hefur teked uppꝍ þig mitt fordꝍmañlega Nꝍnglæte, enn giefed mier aptur i stadenn þitt Guddoomlega og Sꝍluhiꝍlplega Riettlæte! Þoott Guds heilaga Logmꝍl segé mier nu, vegna minna Synda, obærelega Sok og eilijft Bolfunar Straff ꝍ Hendur, þꝍ treyste eg og trwe, ad þu DRotteñ minn muner mier þetta Lijknar Mꝍled leggia: Eingenn Sok fiñst med honum; Eg hefe afmꝍd og innsiglad hanns sauruga Sakfelle; Eg hefe tilfært og giefid honum mitt sannheilaga Sakleyse, Dan. 9. Eg er ordenn Forlijkunar Offur fyrer hanns Synd,

ſo hañ ſkyllde verda Guds Riettlæte i mier, 2. Cor. 5. Hver vill framar aſaka mijna utvallda? Eg em hann ſem þaa riettlæter; Hver er hann ſem þaa gietur fordæmt? Rom. 8. Gief mier, DRottenn miñ, ad þetta þitt Naadar Forſvar hriine a mier fyrer þijnum Dijrdar Doome. Mitt Onytiu Hial og margfolld Illmælge, ætte med øllum Riette ad orka mier ognarlegs Dooms-Afelles og obærelegs Reikningsſkapar, Matth. 17. Enn þu hefur, O HErra, med þinne heilagre Þagmælſku, bætt og forlijkad Broteñ mijn, mier til Frelſes og Myſkunar; Þad þacka eg þiñe Naad audmiwklega, og vil aptur a moot feigeñ kappkoſta, epter þijnu bleſſada Digda Dæme, med chriſtelegre Þogn og Þolennmæde þad illa ad þola, og hid Orietta ad umlijda, 1. Pet. 2.

Ad ſijdurſtu merk þu, mijn Sáal, hverſu Pilatus villde, med Slægsmunum og Kiænſku, koma þeim Vanda af ſier uppa Kongeñ Herodem, ad dæma i JEſu Dauda Søk; Og ætla eg, ad allmarger Veralldar Menn ſieu enn þaa i Dag albeckter ad þvilijkum Hreckium og Underferle. Sierhver maa vara ſig vid ſijnum Vin, og trwa ecke ofmiog ſijnum Broodur, þvi einn Brooduren nidurþrycker añann, og eiñ Vinurenn ſvijkur hiñ annañ, Jer. 8. Gleymum þvi ecke, Saala mijn, med ydugl egre Bæn ad leita Hiaalpar og Myſkunar hiaa Gude, eñ med gudrækelegre Forſiaalne

ad umflija Veralldareñar Prette og Svikræde; Einfalldleike og Riettlæte vardveite ockur, þa meigum vid med Glede vænta og bijda Guds Milldeijkrar Verndar moote ollum Hæska, Psalm. 25. O! minn elskulegaste JEsu! þu varst fra einum ræningiaatum Doomara til añars hrakenn og hreicadur, og fieckst einga Værd eda Roo ad hafa: Æ! veittu ad Saalenn mijn, leyst af ollum Synndum, meige i eilijfre Himnaña Sælu niioota æskelegrar og œvarande Hvijldar og Roosemæ. Laat mig, Lausnarenn goode, mijns Embættes Hita og Þwnga i Vijngarde þinnar Christne, hier til Dijrdar, þolennmoodlega bera, og uñ mier sijdann, ad farsællega afstadeñe allre Erfides Pijningar, twrra Þioona Dijrdar Verdlaun af þinne einskiærre Naad niootande ad verda, Amen.

21. Pijslar Pæinke.

Uñ Herodis Forvitne og hvijta Klæded.

EN Er Herodes saa JEsum, vard hañ gladur, þvi hañ hafde fyrer laungu gyrnst ad siaa hañ, af þvi hañ hafde margt heyrt af honum, og hañ vænte ad hañ munde siaa eitt Teikn af honum, og adspurde hañ aa marga Vegu, enn hañ svarade honum eingu. Enn

Kieñemaña Hofdingeñ og Skriptlærd-
ir stoodu og aklǫgudu hann hardlega, eñ
Herodes med sijnum Strijds-Moñum
forsmade hañ og spottade, færde hañ i
hvijtt Fat, og sende hañ aptur til Pila-
tum. Og a þeim Deige urdu þeir Pi-
latus og Herodes Viner aptur, þviad
adur voru þeir Oviner sijn a mille.

MIkel er Blindne og Þvermoodska daudlegra Manna, a medal hverra þeir eru fleyre enn færre, sem so lijtels virda og meta þad hæleita Guds Ord, hvert ed alla ydrunarlausa Foraktara mun eilijflega fordæma, Joh. 17. Þeir ed so opt vanrækia þad Lijfkroptuga Guds Ord, sem þeirra Sæler kann þo eilijflega hoolpuar ad giora, Jac. 1. Marger finnast eñ nu (æ þvi midur!) rietter Herodis Lijkar, þeir ed, an verdugrar Andaktar og Gudrækne, heyra og uñ Hond hafa þad hæblessada DRottenns Ord, einasta til Holldlegrar Skiemtunar, og af hiegoomlegre Fijsn til ad heyra nockud nijtt, Post. G. 17. Þeir ed hnijsast i DRotteñs hæleita Leindardooma, og dyrfast ad dæma uñ þa, epter sijnum dearlegum og blindum Hugþootta, sem eckert skyniar þo riettelega af þvi sem Guds Anda tilheyrer, 1. Cor. 2. Giørande þann veg Gis ad hanns heilaga Nafne og hæleitu Leindar-Doomum, hvad þo er einn hinn skielfelegaste Sælar Vode. Varastu, O! Madur,

þesse vondu Vijte; Packadu og virdtu þaa miklu Guds Naad med audmiwkre Andagt og Virdingu, ad hañ blessadur hefur virdst til ad laata kienna þier og kuñgiora sitt heilaga Ord, þier til saaluhiaalplegrar Uppfrædingar og eilijfrar Huggunar. Vit fyrer vijst, ad Gude er eckert Gaman øllum Ydrunarlausum Syndugum Reide, Hrelling og Harmkvælum ad hoota; Honum er øngenn Yfirdrepskapur, øllum sannydrande Saalum Naad Fride og Fyrergiefning ad lofa; Giæt hinns fyrra, med hiartanlegre Blygdan og Undergiefne, enn gled þig vid þad sijdara med ørüggu og elskufullu Trwnadar Trauste. Giør alldrei Guds heilaga Ord ad Hiegooma Maale; Hlijd þvi þegar þad er kieñt af odrum, og haf þad eiñeñ siaalfur um Hond med glooande Andagt og Vyrdingarfullre Gudrækne, giætande þess, ad DRotteñ mun ecke laata þañ Ohegndann, sem hañs Nafn brwkar saafeingelega, 2. Mos. B. 20.

Lijfkroptuga Hiartans Glede, og lyknarfulla Boot allra miña Meina fiñ og sæ eg aumur Vesælingur, þaa eg heyre rædt um þig, minn hiartkiære Lausnare JEsu, i þijnu haablessada Hiaalpræðes Orde; Þar sæ eg med mijnum døpru Trwar Augum ad siaa þijna daafrijdu Naadar Asijnd, og med mijnum naadþyrsta Saalar Munne, ad miñast vid þijnar Milldedriwpande Varer i þijnum haaverdugu Sacramentum; Þar tendrast hinn

lijft-

lijttlogande Horkveikur minnar velku Trwar; Þar læknast þau svijdande Synda og Sorga Saaren mijns sundur kramda Hiarta; Þar lioo-mar fyrer mijnum Saalar Augum fagurt Lijffins-Lioos, hveriu, ef nockur epterfylger, þaa mun hañ ecke raafa i Myrkrunum, helldur skal hann hafa Lioos þess eilijfa Lijffins, Joh. 8. Þu lietst saera þig, miñ HErra, i Augsijn þeim grima Ref He-rodi, sem af holldlegre Forvitne villde þig siaa og heyra; Þvi vona eg, ad þu muner ecke þitt Mysk-unar Andlit byrgia fyrer miñe voladre Saalu, sem af audmiwkre Ast og Trw laangar epter þier, so sem Hiorteñ epter fersku Vatne, Psalm. 47. O! hvad gladur hugsa eg til þeirrar fogru Fagnadar Tijdar, þaa eg, leystur af ollum mijnum Eymdum, sæ ad siaa og skoda þijna lioomande Dijrdar A-sioonu Auglite til Auglites aa Lande lifande Ma-nna; Hiartans feigenn vil eg med Þolennmæde þar epter þreya og bijda; Æ! virdstu DRotteinn miñ komande ad koma og ecke ad tefia, Hab. 2.

Ecke svarade Lausnarenn þeim gudlausa Konge Herodi einu Orde til hanns flooknu Forvitnes Spurninga; Kennande þar med, ad ecke vill hann blessadur laata varpa dijrum Helgedoome sinna himnesku Naadargiæda fyrer Hunda, sem eru all-er hrokafuller og ydrunarlauser Synda-Þrælar. Vertu alldrei, Saal mijn, samtaka hinum stolltu Veralldarennar Siaalfbyrgingum, hverium

DRott-

O Drottenn vill ervyrgum sleppa, helldur stunda til ad fylla Flock þeirra audmiwku og Naadhwngrudu Guds Besælinga, sem hañ vill med Glede og Blessunar-Giædum sedia, Luc. 1.

Enn framar er athugande, mijn Sæl, ad Lausnarenn var af Herode og hañs Hof-Foolke, klædbur hvijtu Klæde til Spotts og Hædungar, enn þar med hefur hann blessadur afrekad ockur hvijtt Heilagleikans Silke og himneskann Hiælpræbis Mottul sijns fagra Forþienustu Riettlætis. Þad hilur Bligdun ockar Fatleysis, Openb. B. 3. Þad giorer ockar audvirdelegu Sorgar Mynd dijrmæta og þægilega fyrer D Rottins N vdar Augum, og Gud mun vera ockar Styrkleike, Es. 49. O! minn elskulegaste JEsu, sem skrijddur ert fogru Heilagleikans og Sakleisisins Klæde, veit mier Krapt þinnar Myskunar; ad Hiartad mitt þier til Lofs og Þocknunar mætte finnast Ostraffanlegt i Froomleika og Meinleise; Lat þann blessada Mottul þijns Riettlætis og skijnande Skrwda þijns Hiælpræbis i Lijfe og Dauda at mier skarta, Es. 61. og gief, ad eg þvi betur, sem leingur life, meige afklædast syndsamlegum Illverkum enn iklædast christelegum Dygdum og Dædum, sem þier mege vel þocknast.

Pilatus og Herodes afløgdu sinn undañfareñ Ovinskap, þegar þu, D Rottenn minn, hlautst mille þeirra ad gaanga: Eg veit og vissulega trwe

ad þu gengur enn nu daglega, med þiñe nádarfullu Fridþæging og Forlijkun, mille hiñs rietlátta Guds og mijn, brotlegs Syndara, til ad fridstilla hanns Reide og forlijka minn Misgiörning, þvi þu lifer eilijflega og bidur fyrer mier, Ebr. 7. Hvenær sem Holldsins Offtope og Illynde kveiker nockurn vondann Ofrid edur Sundurþycke medal christenna Manna; Æ! virdstu þa Lausnarenn goode, med þijnum Fridar Anda ad ganga á mille þeirra; Virdstu illann Ofrid nyskunsamlega ad stilla og yfervofande Vandrædum milldilega ad afvenda; Hiálpadu oß til ad lifa so i gudrækilegum Kiærleika hier i Nádinne, ad vier meigum aller samglediast i eilijfum Kiærleika i þijnu Dijrdar Rijke, Amen.

22. Pijslar Pánki.

Um̃ Krossfestingar Hroop yfer Christo.

LUN Pilatus samannkallade Presta Hofdingia og Hofuds Meñ og Lijdeñ, og sagde til þeirra: Þier hafid beñañ Mañ til mijn haft, so sem hañ er frá snijr Foolkinu; Og siaed! Eg hefi yfirheyrt hañ hier fyrer ydur, og á þessum Mañe fiñ eg eingva af þeim Sokum, hvar um̃ þier áklaged hañ, og ei helldur

Herodes, þvi ad eg sende ydur til hans, og sienid, ad eckert er af honum giort þad Dauda sie verdugt, fyrer þvi vil eg hegna honum og lata hañ lausañ. Þvi hann hlaut þeim, efter Veniu Hatijdis Dagsins, eiñ lausañ ad giesa. Þa kallade upp allur Hoopureñ og sagde: Burt med þeñañ og gief oss Barabbam lausañ, hver ed var fyrer eitt Upphlaup og Mañs-Slag, er skied var i Borgiñe, innsettur i Fangelse. Pilatus kallade þa eñ aptur til þeirra, og villde JEsum lausañ lata, eñ þeir kolludu upp og sogdu: Krossfest þu hañ! Þa sagde hañ eñ i þridia siñ til þeirra; Hvad illt hefur þa þesse giort? Einga Dauda Sok fiñ eg med honum, fyrer þvi vil eg hegna honum, og lata hañ lausañ. Eñ þeir stoodu þvi fastara þar a, med miklum Hlioodum, æskiande, ad hañ yrde krossfestur. Og þeirra Hliood og Hofud-Prestaña tooku yfer.

SO sem DRottenn elskar hiartanlega raadvandt og gudrækilegt Framferde, so styrker hañ eiñiñ, stidur og umbunar þad nærsta Naadarsamlega: Hañ lætur Hreckvijse hinna Ogudleau

 sam-

saa Enda med Skom og Hneisu, enn forhefur þaß Riettlaata til Heidurs og Æru, Jaa, hiaalpar þeim, sem froomer eru af Hiarta, Ps. 7. Þess optar sem JEsu Oviner villdu hanns allra helg-asta og fegursta Sakleise nidurþryckia, þvi aug-liooſara og vijdfrægara hlaut þad ad verda, jafn-vel af þeirra eigenn Munne. Þannveg lætur Lyknarfullur Gud Froomlynde og Sakleise finna jafnann Naad og Heidur; Andskotenn og aller hanns Undersaatar megna þvi ecke moote ad stan-da. Laat þessa naadarrijku Guds Verndan yfer sinum Elskendum locka þig og lada, mijn Saal, til ad aastunda hreinferdugt og lastvart Guds Barna Framferde i þessum vonda Heime, og vert þess fullorugg, ad hver hann Ottast D Rottenn, saa þarf fyrer eingu ad skielfast, þvi Gud er hañs Traust, Syr. 34.

Ecke var saa Gydingaña Sidvane, ad giefa einn Saka-Mañ aa Paaska Haatijdeñe lausann fraa forþientu Straffe, af almaattugum Gude skipdur eda bodenn i Logmaalinu, helldur af Gyd-ingaña eigenn Hugþootta uppfundeñ og tilskip-adur, og þvi kunne hann ecki Gudi ad þocknast; Þvi ad Onijtu þioona þeir honum, sem kieña þau Bodord, sem einasta eru Manna Setningar: Varastu þvi, Saala mijn, ad filgia Verálldar Mannaña Veniu og Sidum fremur eñ Guds Ord giefur þier Lof eda Leife til; Giæt þess ad ill

Mein-

Meining gietur ad vijsu spillt goodu Verke, enn good Meining kann alldrei illt Verk Gude þægilegt ad giøra; Hañ vill ecke ad hver eiñ giøre þad sem hønum sialfsum þyker riett vera, helldur breite af fremsta Megne epter DRottens Bodordum og Vilia, 5. Mos. B. 12.

Pilatus hugde med Slægsmunum ad vinna þad, sem hann visse riett, eñ vogade þo ecke ad dæma, ad hiñ meinlause JEsus skyllde laus laatast, enn Mordingeñ Barabbas missa Lijfed, epter Maklegleikum. Þannveg verdur þad Raad og Aform ad eingu, sem ecke er i Otta DRottins byriad, Ordsk. B. 14. Hollðsins Siervitska svijkur þaa helldst, sem henni mest treysta, og uñ sijder leider hun til Dauda. Akollum þvi maattugann og milldann Gud, miin Saal, i ollu ockar Raade og Aforme, og bidium audmiwklega, ad hann virdest alla ockar Vegu til Blessunar best ad greida, og sier þægilega vera laata, Syr. 31.

Ofermennerner voru fremster i Flocke, og eggiudu lijka Almwgann, til ad æskia hinum saklausa JEsu Lijflaats, enn bidia Frelsis og Fridar Mordingianum Barabbas. Varastu, Saala miin, i Guds Nafne! Illt Veralldarennar Dæme: Vogadu alldrei, ad leika þad epter, sem þu sierd ad adrer Osæmilegt adhafast: Þvi ef blindur leider blindañ, falla þeir baader i Grofina, Matth. 15. Hafdu þvi eckert Samlag vid ofrioossom Verkeñ

 Myrk-

Myrkrañа, Eph. 5. Helldur hatadu þann mikliu framar, og sioa til ad þu viñer þad ecke fyrer Verалldar Manna Vinseinge, ad leida yfer þig med vijsvitande Glæpum, Guds eilijfa Oblijdu. Þeir sem Gud hefur yfer adra sett, ættu þess æ jafnan vel ad giæta, ad þess fwsare sem aller eru i Høfdingianna Footspor ad feta, þvi stærre Vande liggur a þeim, ad þeir ecke med vondu Hneixle og liootum Lifnade leide adra, eda steipe sialfum sier, i eilijfa Glotun, helldur astunde ad gaanga i Guds Otta verduglega þeirre Kallan, hvar inne þeir eru kallader, Eph. 4.

Gudspialla Madurenn Matthæus gietur þess, ad Hws-Frw Pilati hafe med hollum Raadum teked honum Vara fyrer ad dæma hinn riettlaata JEsum til Dauda, Matth. 27. Giæte þess allar goodar Konur, ad þær varest Jessabels ill Raad og Ogudleika, sem stofnar einasta til Olucku og Smaanar, 1. Kong. B. 12. Enn adhyllest Abigaels gudrækilega og skynsamlega Forsiaa, sem greider Veg til Heidurs og heillrasamra Blessunar Nota, 1 Sam. 25.

Ad sijdurstu snij eg Huga og Minne til þijn, mitt hiartkiæraste Saalar Brwdguine JEsu! Ædsta Hiartans Glede og sætasta Saalar Gleidum stendur mier af þiñe blijdustu Hoogværd og blessadre Þolinmæde: Þu sem ecke upplaukst Muñinum, helldur eñ Lamb, þad sem til Draaps er leidt,

seldt, þegar aller þijner Oviner, med ogurlegre Bræde, hroopudu yfir þier Kvol og Krossfesting, hvad allt eg veit og trwe skied vera mier syndugre Skiepnu til Myskunar og Saaluhiaalpar: Þvott Lögmaalsins ognarleg Bölfan, Andskotans illsku-full Aklögun, og öll mijn vondu Verk hroope nu yfir mier Hefnd og Fordæming; Þa vona eg, fyrer þijna blessada Forþienustu, ad f ijast fraa allre Aklögun, og faa ad heyra og hreppa af þier Vinsamlegt Raadar og Myskunar Avarp, Frid og Fyrergiefning. Þu hlautst fyrer þijnum Eyrum Ovinañа Illsku Hroop og Aklögun ad heyra: Æ! laattu ecke, DRotteñ miñ, þad ognarlega Doomsins Ord og eilijft Kvala Vein þeirra fordæmdu nockurn Tijma mier fyrer Eyru koma; Þitt Raadar Hroop hlioomar nu i þijnu heilaga Orde fyrer mijnum Eyrum mier til sætustu Hugg unar; Mitt Bænar Hroop heyrest nu, fyrer þijns himneska Fodurs Raadar Eyrum, mier til Bænheyrslu og Blessunar: Himen og Iord hroopa nu yfir mier i þijnu Nafne Frid, Raad og Glede, Luc. 18. Aller heilager Englar og utvalenn Skare þiña blessadra Barna syngur þier bæde aa Himne og Iord Lof, Dijrd, Heidur og Þacklæte: Hvar til eg, þinn aumaste Vesælingur, legg mitt aud mijkt og elskufullt Iaa og Amen.

23. Þijslar Þanke.

Pa took Pilatus JEsum og hwdstrijkte hann.

PEss hormulegre sem JEsu bloodug Pijslar-Mynd hefur vered fyrer holldlegre Sioon ad lijta i Kvoline, þvi segra hefur hun skined fyrer Nœdar-Auglite þess himneska Fodursins, ollu topudu Mañkyne til Fridþægingar og Myskunar: Þvi skiærare lioomar hun fyrer þinne andlegu Trwar Sioon, Sæla mijn, þier til lijfkroptugrar Glede og Huggunar: Hañs Kvol er þinna Synda Kvittun: Hañs Hormwng þiña Synda Lækning og Linun: Allt þad sem hann leid, hefur hañ lided þier til eilijfrar Endurlausnar. Þu varst reird med hordum Rœnglætesins Fiotrum, og af Andskotanum aumkunarlega herteken hallden efter hanns Vilia til eilijfrar Fyrerdæmingar, 2. Tim. 2. Sœ banvæne Syndarennar Siwkdoomur hafde allre þinne Fegurd fortært, allt þitt Edle saurgad, so þar var eckert heilbrygdt ꝺ þier, helldur illa luktande Synda-Sœr og boolgnar Glæpa Beniar: Logmaaled lamde med þwngre Bolfunar Svipu: Samvitskann Ognade med Otta og Kvijda fyrer yfirvofande Straffe: Þijn Synda Sok var stoor orden allt upp til Himens, Esd. 9. og þijn Synda Sœr luktudu illa, og svidu Obærelega fyrer þiñar Heimsku Saker, Ps. 38. Yfir þessare þinne allra hërfilegustu Eymd, liet

JEsus

JEsus sitt blessada Moodur Hiarta af Medaumkan og Millde sundurbresta, Jer. 31. og þess vegna Blood han þijnum Orkunnum uppa sig, so ad þu skyllder heilbrygd verda: Hañ leid Hormungena, so þu hreppter Huggunena: Hañ bar Hegningena, so þu fenger Fyrergiefninguna: Hũs helgaste Lijkame var i Hwdstrokuñe so herfilega slegeñ og særdur, so Græde-Plaastur gudlegrar Lijknar og Myskunar yrde lagdur vid þijn Synda og Sorga Kaun, og þu skylldet fyrer hañs blessudu Beniar heilbrygd verda, Es. 53. O! minn lijknsame Lausnare JEsu! Eg vesæll Syndare skielf og titra af Hrædslu og Kvijda, so opt sem eg þenki uñ þijna kvalafullu Hwdstroku, af þvi eg veit nug med minne yfirbootarlausre Illgiorda Idne hafa giort þier, O Rotteñ miñ, þetta Kvalanna Erfide, og auked þier þessa Angistar Mædu, Es. 43. Æ einga hef eg þaa Afsokun, O Rottenn minn, hvar med eg kann eda vil mijna Synda-Sok fegra, nema einasta þessa, ad skrijda ad þijnum Myskunar Footum med audmiwku og angrædu Hiarta, og andvarpa i Himeninn til þijn: Gud vertu mier syndugum lijknsamur! Luc. 18. Þu sem so harda Refsing villder minna vegna saklaus lijda, virdstu mier sekre Stoorbrota Skiepnu Naad og Vægd ad sijna; Hugga þu mig med þinne Hiaalp, og þinn Maattar Ande styrke mig til ad þacka þier og þockmast, ad elska þig og adhyllast þvi betur sem eg lifi lengur. Gled þig nu Saala

mijn, hiartanulega i Gude Heilsugiafara þijnum, Luc. 1. Guds Sonur hefur wthellt sijnu Bloode til ad hreinsa þig af øllum þijnum Syndum, 1. Joh. 1. Hañ hefur bored þitt Synda Straff, so þu mætter fiña Frid og Fyrergiefning; Hvar sem Synden og Sorgen yfirgnæfir hiœ þier, þar yfirgnæfir þo Naad og Myskun, Hiœlp og Huggun miklu framar i Christo JEsu, Rom. 5.

So heita Ast og Naad hefur JEsus sijnt þier, mijn Sœl; Lœt þier til Hugar koma, hvad stoora Elsku og Lofgiørdar Skylldu þier byriar hõnum aptur œ moot ad giallda. Fyrer JEsu dijra Blood og blessadar Undir hefur þu ødlast æskilega Heilbrygde; Siœ vel til, ad þu heilbrygd i sœluhiœlplegre Trw, Tit. 2. i sõnum Kiærleika, i heilagre Polenmœde, þioonet trwlega þijnum Gude, og verker þijna tijmañlega og eilijfa Velferd med Ugg og Otta. Þoo kneist nœdugum Gude ad lœta þin vesæla Lijkama Siwkdooma eda Orkumsl œ sier bera, þœ tak med Polinmœdi þier til Æru og Þacka, ad bera hijns blessada JEsu Hrygdar Mynd, so þu meger i hañs Nafne vænta þess, ad verda lijkur hañs forklœradre Dijrdar Mynd sijdar meir i Himnarijke, Phil. 3. Hugleid, hversu Ovidurkvæmelegt þad sie, ad Þrælleñ skule skiemta sier med saurugu Syndaña Gœlijfi, þar HErrann lijdur hañs vegna so grœtlega Hørmung og hryggelegt Kvalræde; Lœt þetta, Lausnare minn, mier

til

til gudrækelegrar Aminingar og sanra Sidboo-
ta i Hiarta og Munne vaka; Pier sie Dijrd,
Heidur og Þacklæte ad eilijfu, AMEN.

24. Pijslar Þanke.

Um Purpurann og Þyrne-Koronuna.

LAN Striids Menn Landsdoo-
marans tooku hann og leiddu
hann med sier inn i Pijng Hwsid,
kolludu samann og sofnudu ad
honum ollu Lidinu, og afklæd-
du hann, og færdu hann i eina Purpura-
Kapu, og fliettudu eina Koronu af Þyr-
num, og settu hana a hans Hofud, og
Reyr i hans hægri Hend, og beigdu Knie
fyrer honum, spiedu hann og tooku ad
heilsa honum og sogdu: Heill siert þu
Konungur Gydinga! og gafu honum
Pwstra og hræktu a hann, tooku Reyr-
enn og bordu umm hanns Hofud, fiellu
a Knie og tilbadu hann.

ÞAD er æskeleg Huggun fyrer eina ydrande
Saalu, ad yfirvega, hverfu dasamlega hinn ann-
ar Adam af Himne hefur med sinne bitru Kvol og
Pijnu afmaad og burttekid alla þa Neidi og Bolf-
an, sem hinn fyrsti Madur Adam inn i Heiminn leiddi,
enn,

eñ afrekad og tilfært ollu Mañkyne alla þa Naad og Blessan; Riettlæte, Lijf og Saaluhiaalp, sem hann miste og tapade. Þegar Adam syndgade, afklæddest hañ, og under eins vier aller hañs Nidiar, þvi fagra Heilagleikans og Riettlætesins Klæde, og aattum ecke añars Urkoste, eñ iklædder Skoñ og Sneipu, Ps. 35. ad wtkastast fraa Naadar og Dijrdar Auglite DRottens, i Op og Ylfrau hiña eilijfu Helvijtes Myrkra. Þegar DRottenn JEsus pijndest, liet hann sig Klædum fletta til Smaanar og Haadungar, so hann tæke fraa mier mijn saurugu Synda-Totur, og iklædde mig himneskum Heiðijdar Klædum sijns blessada Riettlætes, mier til saaluhiaalplegrar Æru og eilijfrar Blessunar, Sach. 3. Under hañs blessadre Purpura-Kaapu vil eg, brotleg Skiepna, mijna Misgiord hylia; Þar vil eg mædd Vesælingur Hiartans feigeñ Hæles og Huggunar niota; Under mijns JEsu Myskunar Vængium, skal vera mitt Trunadar-Traust i Lijfe og Dauda.

Fyrer Adams orgu Ohlijdne lijste hiñ riettlaate Gud Banne og Bolfan yfer Jordunne, ad hun skyllde bera Þyrna og Þistla Mañkynenu til Armædu og Hegningar, 1. Mos. 3. Fyrer JEsu adðaanlega Ast og Hlijdne er a Himne og Jordu yfirlijst Naad, Glede og Blessan ollum naudlijdande Saalum til eilijfrar Huggunar. Hañ liet sitt helgasta Hofud særa og sundurkrassamed Þyrne-Broddunum Bolfunareñar, afrekande þar med

Jord-

Jorduñe, og öllum Skiepnunn, sem a heñe hrærast, bloodnilegann Avøxt Blessunareñar, so ad fyrer JEsu guddoomlegann Almættis og Myskunar-Krapt vidhalldast og forsorgast bæde Menn og Skiepnur af ærlegum Jardareñar Grooda, og Gud upplijkur siñe Orlætis Hønd, og sedur allt hvad lifer med Velþocknan, Psal. 145. Gleym þu alldrei, mijn Saal, þennañ addaaañlega Myskunar-Velgiorning hins eilijfa Guds, med audmiwkre Lofgiord og innelegasta Astar-Packlæte, ad vijdfrægia og vegsama, ja, allt hvad Andardraatt hefur þad lofe Nafned DRottens.

Yfer mijnu Høfde hieck Ognarlegur Þywnge Bølfunareñar, sem Logmaaled hootade; JEsus hefur bored þañ hvassa Þyrne-Krans a sijnu heilaga Høfde, so hañ leyste mig fraa allre Bølfan, eñ koronade mijna Saal med Naad og Blessan, so sem med Skyllde einum, Psal. 5. Fyrer þañ Kvala-saara Þyrne-Krans, sem miñ Lausnare hlaut hier ad bera, veit eg og vissulega trwe, ad hann blessadur hefur afrekad mier aumum Vesælinge fagra Koronu Myskunareñar hier tijmañlega, og skijnande Koronu Dijrdareñar i Himnarijke eilijflega, 1. Pet. 5.

Mier þiker bæde vonlegt og verdugt, ad þier, mijn Saal, ofbioode dæmalaust Gudleyse hinna vondu Þræla, sem þijnum hiartkiæra Lausnara giordu þad allt til Haadungar og Kvala, sem þeir

giætu verst upphugsad, þeir Ovirdtu hans Gud-doomlega Persoonu med Ordunum, hæddu hans himnesku Kongs-Tign med Atlotunum, og afmindudu hans helgustu Asioonu med Hrækum og Slogum; O! giæt þijn, i Guds Nafne, Saal miin, ad þu laater þad eckert finast i Fare þijnu, sem komast meige i nockurn Samjøfnud vid soddan Ohæfu. Vakta þig þa þu geingur i Guds Hws, Pred. 5. hvar blessadur JEsus hefur lofad med sierdeilis næakvæmre Naadar Naalægd, ad vera midt æ medal sinna elskulegra Barna, Matth. 18. Siæ þa vel til, ad þin Guds Otte sie eingen Hræsne, og ad þu hæder ecke þin Munnen ad niju med fölsku Hiarta, Syr. 1. edur hræker i hans helgustu Asioonu med kraptarlausu Gudrækninnar Yfirskyne; Under eins og þu giorer i Guds Hwse Lijkamans Knie ad begia, þa læat fyrst og fremst Hiarta þitt og Hugskot med alvarlegre Andagt og Lotningu audmykia sig under Guds vollduga Hond, og fyrer hans dijrdarfulla Tignar-Velldi þa Hugleid, ad þu ert eingu betre Prælum þeim, sem hræktu i HErrans Asioonu, þegar þu einasta hefur Yfirlit Gudlegs Athæfis, enn afneitar þess Krafte, 2. Tim. 3.

Ad sijdurstu sie eg hier bæde Ognarleg Giølld minna Illverka, og i annan stad Ometanlegann Mikilleik þinna Myskunsemda, minn HErra JEsu! Allt hef eg brotlegur Synda-Præll til þess

unned

uned, ad eg skyllde med Smaan og Vanvirdu utskwfast fraa þijnu Naadar og Dijrdar Auglite, og verda ad Anstygd ollu Hollde um Oendannlega Eilijfd, Es. 66. Enn eilijft Lof sie þier, Lausnare minn, þu sem mig hefur so naadarsamlega fraa þeirre Olucku endurleyst! Oll þijn Læging er mijn ædsta Upphefd; Oll þijn Hædung aflar mier eilijfs Sooma; Þau þrongu Hoggen, sem þitt helgasta Hofud særdu, endurnæra, græda og gledia mitt hrædda og harmþrwngna Hiarta; J þijnu Nafne, og fyrer þijna Forþienustu, mun eg, þoott bæde sie nu Syndum vafen og Sorgum hladenn, so sem dijrmætur Sonur og elskulegt Barn, af þijnum og mijnum himneska Fodur i Naad og Millde viðtekenn og meten verda, Jer. 31. Æ! þad er mijn stærsta Skyllda, þad skal og vera mijn ædsta Glede, so leinge volgur Blood-Drope er i mijnum Ædum, þijna heitustu Hiarta-Giædsku ad vegsama, þijns heilagasta Nafns Æru ad vijdfrægia. Feigenn vil eg einnen, Frelsare minn, þessa Heims Adkast og Armædu, epter þijnum Naadar-Villia, þolenmoodlega lijda; Enn veit þu mier, O Drotten, Fullkomnu. Feigenn tijnge þinnar Lyknar og Lidsemdar i allre minne Neyd. Amen.

25. Pijslar Panke.

Um Utleidslu Christi wr Þijngs-Hwsenu.

Pilatus

Pilatus gieck þa wt aftur og sagde til þeirra: Siaed, eg leide han nu wt hijngad til ydar, so ad þier vited, þad eg fin einga Søk med hønum. So gieck JEsus wt, berande Þyrne-Koronu og Purpura-Klæded, og han sagde til þeirra: Siaed Mañen! Þa er Kieñemaña Høfdingiarner og Þienararner sau hn, kølludu þeir og søgdu: Krossfestu, krossfestu. Pilatus sagde til þeirra: Taked þier han og krossfested, þviad eg fin einga Søk med hønum. Þa svørudu hønum Gydingar; Vier høfum Løg, og effter vorum Løgum a han ad deya, þvi han giørde sig sialfan ad Guds Syne.

OGnarleg hefur vered Bræde og Blindne Jesu Ovina, sem so herfilega wtlieku og ranglega kløgudu hid blessada og saklausa Guds Lamb; Þeir villdu eckert hans Forsvar heyra, einga hans Afbotun meta; einga Laga edur Riettinda giæta; Þeir dæmdu þad Dauda-verda Gudlostun, sem þo var sialuhialplegur Guds Sanleike, er Drotteñ kvadst Guds Sonur vera. Varest soddann vonda Rangsleitne aller þeir, sem Guds Børn vilia kallader verda. Varest þeir, sem Gud hefur Valldstioornar-Sverded og þad veglega Domara

ara Embætte tiltrwad, ad laata Heiptarfulla Aklogun vondra Maña villa sig til ad tradka rieitu Mæale og Forsvare þess, er Ræanginden lijdur; Brwke þeir Valld sitt og beite Sverde Lagaña Illvirkiunum til Hefndar og Leidriettingar, enn goodum til Forsvars og Styrkingar, 1. Pet. 2. O! miñ HErra JEsu, med hrygguog harmande Hiarta hugleide eg þitt sæara Kvalræde, þvi eg veit ad þess vegna var þijn Pijna so mikil og megn, ad mijn Afbrot eru so morg og stoor, eñ med glodu og fagnande Hiarta dæmest eg ad þijnu sañ-heilaga Sakleyse, æ! læt þad, Lausnare miñ, mijna Synda Sok bæta, miña Synda Bolfan burt taka, mitt Synda Straff forlijka; Byrg þitt Andlit fræ mijnum Syndum, og afmæ þu allar mijnar Misgiorder, Psalm. 51.

Enn framar gefst ockur Ordsok, mijn Sæal, med gudrækilegre Andagt ad hugleida, og so sem eitt Innsigle æ ockar Hiarta ad festa þæ hryggelegu Kvol, sem JEsus leid fyrer ockur, og þæ hæa-dijrmætu Ræad og Myskun, sem hann afrekade ockur, þa hañ gieck wt wr Doom-Hwse Pilati, berande Þyrne-Koronu og Purpura-Klæde. Vid ættum, Sæal mijn, epter ockar Verdugleikum, allsnakenn og bersnaud af allre Blessan og Glede, eñ i-klædd Bloodskulldar Forsmæan og Bolfunar Ræanglæte, ad wtskwfast fræ allre Guds Ræad og Myskun, og varpast med Hleckium Myrkraña i eilijfar Helvijtis Kvalir, 2. Pet. 2.

O! þaa skamarlegu Syndanna Svivirding, O! þau skielfelegu Syndanna Verdlaun! Gud vęke minne Blindne, lagfęre mijna Breitne, og nyskune mine brotlegre Sǣlu! Enn eilijf Dijrd sie þier, O Drottenn minn, þu varst med Smaan og Hædung wtleiddur wr Doom-Hwse Pilati, so eg skyllde med Naad og Heidre verda innleiddur fyrst i þitt Naadar-Rijke hier i Heime, sem er Riettlæte, Fridur og Fognudur i heilogum Anda, Rom. 14. og sijdann til þijns yndisfulla Dijrdar-Rijkis i Himninum, hvar ed vera mun Gnoogt Fagnadar og gledilegt Lijferne til þinnar hægre Handar eilijflega, Ps. 16. Þu lietst þig med Hryggd og Hormung wtleida, og þvi fæ eg i þijnu Naadar Nafne, med Blessan og Glede, ad gaanga wt og inn, so lenge sem þu lofar mier ad lifa; Og þegar þier, O Drottinn minn, þocknast ad kalla mig hiedann, fyrer tijmannlegann Dauda, munu mijner Brædur, sem epter þreya, wtbera mitt andvana Lijk til ǣskilegrar Hvijldar i Svefnherberge Gt-afarennar, Es. 56. enn þijner heilager Englar munu þa leida mijna Sǣlu burt wr ollum Eymdum, i fagrann Abrahams Fadm eilijfrar Sǣlu og Ununar; Þa munt þu, minn JEsu, sem minna vegna barst Kvala sarann Þyrne-Krans og forsmaanarlega Purpura-Flijk, giefa mier, ad afstodnu mijnu Mootlæte, fagra Dijrdarinnar Koronu: Þu munt bijgæsa mig, ad sigrudu ollu mijnu Andstreyme, med skijnande Sǣlu-Skarte og Sigur-

vinn-

viñingar Pꝫalm-Vid frame fyrer þijnum Tign-ar Stoole, Þa munu heilager DRottins Eng-lar hroopa yfer mier med himneſkre Dijrdar Ki-ære: Siaied Maññ, þañ ſem komiñ er wr mik-lum Hormungum, og hefur ſiñ Skrwda þveiged og hvijtſꝫagad i Lambſins Bloode; Þa munt þu Sꝫal mijn, ad eilijfu Eymda frij, og ordiñ hluttak-ande himneſkrar Sælu, fagurlega ſijngia eilijft Fagnadar Haleluja, og med lyſteleguſtu Englaña Rodd ſijngia og ſegia: Daude, hvar er þiñ Br-oddur, Helvijte, hvar er þiñ Sigur? Gudi ſie Lof, ſem mier hefur Sigureñ giefed fyrer vorn Drott-enn JEſum Chriſtum, 1. Cor. 15. O! þu lif-anda Guds Son, miñn liwfaſte Lauſnare JEſu, þu ert ſannarlega Chriſtur Sonur Guds, Matth. 16. Þu eingietne Sonur Fodurſins, ſem ert i hans Skaute, hefur þiñ Sonar Arf, ſem er Naad, Sannleike og Sꝫaluhiꝫalp, ollum oſs þijns Fod-urs Bornum og Brædrum giefed. Þier, þu So-nur Guds, ſem ſiꝫalfur ert ſannur Gud og þad eilijfa Lijfed, 1. Joh. 5. ſijngeſt æwarande Lof og Odaudlegar Hiartans Þacker af ollum Twng-um Engla og Manna, nu hiedann i frꝫa og um all-ar Allder, Amen.

26. Pijſlar Pꝫanke.

Samtal Chriſti vid Pilatum.

Hat Pilatus heyrde þad Ord, Ottadist hañ eñ meir, og gieck aptur i Þijng-Hwsid, og sagde til JEsum: Hvadañ ert þu? Eñ JEsus gaf hønum eckert Svar. Þa sagde Pilatus til hañs: Talar þu eige vid mig? Veitst þu ecke, ad eg hefe Rad til ad krossfesta þig, og eg hefe Rad til ad giefa þig lausañ? Jesus svarade: Eige hefder þu nockud Valld yfer mier, nema þier være giefid þad hier ad ofañ, fyrer þvi hefur sa meire Synd, er mig ofurselde þier. Og eptir þad leitade Pilatus vid, hverniñ hañ giæti lætid hañ lausañ: Eñ Gydingar hroopudu og søgdu: Ef þu lætur þeñañ lausañ, þa ertu ecke Keysarans Vinr. Þviad hver sim sig giorir ad Kongi, hñ er a moti Keysaranum.

HRædilegt og aumkunarverdt er ad hugsa um þad, ad þeir sem vilia Christner kallast, skule læta sier midur fara i þvi, ad elska og Ottast hiñ eilijfa og alvallda, hiñ lifanda og lyknarfulla Gud, helldur eñ Heidingium foor i þvi, ad heidra og hrædast þau daudu Lykneske og Mæallausu Skurgod, er þeir af Diøfulsins Jñblæstre meintu og trwdu Gude vera; Og so kvad ramt ad Blindne

þeirra,

þeirra, ad þeir hielldu God siin mundu gieta Børn af sier eins og adrer hollleger Meñ; Og hefur Pilatus kanske leidt i Huga sier, ad JEsus, sem kvadst Guds Sonur vera, være af soddañ Godaña Kyne boreñ, og þvi Ottadest hañ eñ meir, viliande fara sem varlegast ad Rannsookn þessa Maals, so hann fellde ei yfer sig Godanna Reide. Hafe nu Heidner Meñ bored soddañ Blygdun og Virdingu fyrer siinum vesælu Afgudum, sem þo eru eingu neyter, og ecke añad enn Vindur og Hiegoome, Es. 41. O, hversu miklu framar ættum vier, christner Meñ, sem vitum og trwum, ad þar er einn Gud til, einn sannur Gud, einn lifande Gud, einn eilijfur Kongur, fyrer hvers Reide Jordenn skielfur, og enginn kann ad þola hanns Ognan, Jer. 10. O, hversu miklu framar ættum vier ad blygdast fyrer hanns hæleita Heilagleik, ad hrædast fyrer hanns strænga Riettlæte, ad umfadma og elska hanns fødurlega Giædsku og Myskunsemi med allre Hlijdne, Ast og Undergiefne, giætande þess, ad i hañs volldugu Almættis Hond er ollum ydrunarlausum og ogudlegum ognarlegt ad falla.

Frævijslega foor Pilato, er hañ stærdé sig af Magt siñe, og meinte sier leifelegt ad beigia Veg Rettarins epter Villd siñe; Varest soddañ vondt Dramblæte aller Heidvirder Yfermenn, og giæti þess, ad þeir hafa Valld sitt og Umdæme þeiged af Guds Naadar Hende, og eiga þvi epter Guds Naadar Vilia og Laganna Reglu, enn ecki epter

sijnum eigenn Hugþootta, med þad ad fara: Gud hefur giefed þeim Heidur Maktarinnar, og heimt-ar þvi af þeim aptur aa moot Heidur Hlijdnennar; Virdingar og Æru meiga þeir ad vijsu, vegna sijns Embættis, niota, enn varast eiga þeir med Hofmood eda Raangsleitne annarra Heidre edur Sakleise ad nidra; giætande þess, ad Gud straff-ar hina Dramblaatu, og bølfader eru aller þeir, sem þverwdarsamlega burtvijkia fraa hanns Bod-ordum, Ps. 119. Vor Yfervolld eru af þeim hær-sta Himens og Jardar Drottne yfer oss sett og skipud, hvar oss skyldt ad veita þeim alla tilbærie-lega Hlijdne, Elsku og Undergiefne, Rom. 13. Virdum og heidrum þad veglega Rettarins og Laganna Sverd, sem þau i Hendi hafa; Vor-unst Illverk og vonda Glæpe, hverium Vallded er sett til Hegningar; Enn kappkostum ad lifa i skylldugre Hlijdne vid Guds Ord og Konungsins Løg, þa munum vier af Valldstiettenne hafa Frel-se, Frid og Lofstijr. Þad er riettvijst, ad Straffed se ad þvi Leite þrongt aalagt, sem Synden er stoor til, 5. Mos. B. 25. Saa hlijtur hardare Hefn-dum ad mæta, sem verr og Oguddlegar hefur breitt. Ydran og Yferboot finnur jafnann Vægd og Myskun, enn Þrioosku og Þverwd er vijs Reide og Stroffun bæde af Gude og Monnum: Saa Þion, sem veit Vilia sijns HErra og giører hann ekke, hann mun liida marg Høgg, Luc. 12.

Vern-

Vernda þu og blessa, goode Gud! oll vor Yferuolld ædre og lægre Stiettar; Gief þu ad þau Ryke og fordest illt Hneixle og alla Rangs-leitue; Gief ad þau elske, adhylleft og ræke gooda Landstioorn og gudrækelegt Framferde; Gief ad aller Undergiefner giære med Gudrækne sinnar Skyllldu i þvi ad Ottast þig, heidra Konungenn, 1. Pet. 2. og elskast innbyrdes, so sem Christnum sømer, so vier aller under þinne Vernd og Blessan, mættum lifa i Fride og Kiærleika med allre Gudrækne og Sidseme, A M E N.

27. Pijslar Pausse.

Pilati Samtal vid Gydinga a Doomstoolnum.

Sem Pilatus heyrde þad Ord, leidde hañ JEsum wt, og sette sig a Doomstooleñ i þeim Stad, sem kallast hiñ Steinlagde, eñ a Ebresku Gabbatha, eñ þad var Adfanga-Dagur Paaska nærri Siottu Stundu: Þa seger hañ til Gydinga: Siaed, þad er ydar Kongur. Eñ þeir kolludu: burt, burt med hañ, krossfesta hañ. Pilatus sagde til þeirra; Skal eg krossfesta ydar Konung? Kieñemañá Hofdingiarner svorudu; Eingañ Kon-

ting høfum vier nema Keysarann. 16

Ecke er þad ad undra, þott Ord Drottens hrope so Ognarlega Reide og Bölfan yfir einum rangláatum Doomara, sem veit Riettindenn, en giörer þau ecke, Jer. 5. og lætur Manana Myndugleika hræda sig, edur þeirra Vinattu locka sig til ad hiaalpa ecke þeim Fatæka til Rettar; Þvi so sem Raadvendne og Riettvijsi er hinum naadugu Gude þeck og þægeleg, so er eiñenn Maalafylge og Rangsleitne sw argasta Svivirding fyrer hanns hijrdarfulla Auglite, Ordsk. B. 17. Varest þvi aller Heidvirder Meñ, og sierdeiles þeir, sem Drottenn hefur Doomara Embætti tiltrwad, illt Dæme hins heidna Landsdoomara Pilati, hver ed so Ogudlega sem heimskulega hræddest framar Keysarans Reide, helldur eñ hiñ lifanda Gud, og mat meir sitt eiged Gagn, helldur eñ Sanleikann og Gooda Samvitsku: Og er þaa illa fared med Sverd DRottens, þegar Menn þannig beita þvi, til ad nidurbriota Guds, enn uppbyggia Andskotans Rijke, til ad spilla annarra Rett, enn myrda sijna eigen Saalu. Vakte sig þvi aller goodeir Menn fyrer soddañ vidurstyggelegre Smaan og voveiflegum Saalar Haaska: Laate aller Doomendur Otta DRottenns hiaa sier vera, so þeir vardveite sig og giöre þar epter, 2. Chron. 19.

Med Hiartans Glede og Lofning swij eg Hugreñingum og Maale mijnu til Þijn, miñ haableßv-

ade Lausnare JEsu! Pilatus kallade þig Kong, ung med Spie og Hædne: Gydingar hroopudu yfir þier Kvol og Krossfesting med Offa og Ogn= ar Bræde: Eñ miin Sæl veit og trwer, vidurkieñ er og jatar med diwpustu Audmijkt og heilagre Hiartans Glede, ad þu, miñ JEsu, ert einn Gud og Konungur fra Eilijfd til Eilijfdar, Ebr. 1. Þu ert Konungur bæde a Himne og Jørdu, Kon= ungur Engla og Maña, Konungur hinnar ædstu Magtar og mestu Myskunar, af Gude þijnum himneskum Fodur smurdur med Gledennar Vid= smiøre laangt fram yfir þijna Hluttakendur, Psal. 45. Og þo hefur þu, O HErra, so diwpt lijtelækk= ad þig, mier vesælum Jardar Orme til Myskun= ar, ad þu stoodst bundenn og fiotradur, so sem hinn argaste Illrædes Madur fyrer Ogudlegra Maña Doome, og varst af øllum æklagadur, wt= skvfadur og til Dauda dæmdur. O JEsu! Eg trwe stadfastlega, og bid audmiwklega, ad þu laat= er mig aumann Vesæling niota þessarar þinnar diwpu Nidurlægingar, þegar þu kemur a sijdar= sta Dege i Skyunum, med stoorum Krapte og Dijrd, til ad dæma alla Jardar Krijngluna med Riettvijsi, Post. G. 17. Þu mætter Aklogun og Sakfelle fyrer ranglaatum Manna Doome: Gief, ad eg heilagur og ostraffannlegur i Fride fundenn verde fyrer þijnu Auglite a þeim efsta Dege, 2. Pet. 3. Þijner Ovinir lietu hier Ill= skufullt Kvala Hroop fyrer þijnum Eyrum

 hlioo=

hlioma: DRotten minn, gief ad eg fáe þar glede-
legt Náдar Avarp af þijnum blessada Munne
ad heyra; Þu varst af øllum sem Illvirke reiknad-
ur; Veit ad eg, asamt þijnum blessudum Børn-
um, sie og verde talenn, og a Lijfsins Book teikn-
adur. Med audmiwku og Elskufullu Hiar-
ta vil eg þig minn Konung kalla, tigna og tilbidia;
Virdstu i Náд og Vægd ad þeckia og medtaka
mig fyrer þinn Þræl og Þenara; Eckert Ver-
alldarennar Herradæme vyrde eg til jafns vid þa
Æru; Allt Heimsins Goß og Glis vil eg fegen
fyrer Þreck hallda, uppa þad eg avinne þig,
minn JEsu, og mege niootande verda þijns saalu-
hialplega Riettlætes, þijns guddoomlega Náд-
ar Hialpræдes, þinnar eilijfu Dijrdar og Sæ-
lu, Phil. 3.

A þad hvar sa Gabbatha Stein-Stræte liet
giœdskurijkur JEsus sig leida, so eg mætte, i alls-
konar Heimsins Hættu og Hormung, hans Lijk-
nar og Varatecktar niota; Hann er vor Gud,
uppa hvern vier vonum, og hann mun hialpa
oss, so ad vier glediunst, og sieum glader i hans
Hialpræde, Es. 25. O HErra JEsu! Þu
blessade Konungur yfir Guds heilaga Fiall Zion!
Psal. 2. Þijn dijrkeypta Christne kijs þig, tignar
og tilbidur, so sem sitt Hofud, sinn HErra og
Konung; Æ laat hana under þinne nádarfullu
Kongs Stioornan vidhalldast, verndast og bless-
ast, so Port Helvijtanna megne eckert a moti henni,
Matth.

Matth. 26. Vertu hennar Hiælpar Skiølldur og Sigurvinningar Sverd, medann hun er hier i Heime striidande; Og veit henni ad sijdustu fyrer þijna Naad i himneskum Dijrdar Fride ad verda eilijfum Sigre hroosande, AMEN.

28. Pijslar Pænke.

Um̃ Pilati Handa Þvott og Doom.

EN er Pilatus sæ þad hann kom eingu til vegar, helldur, ad þar yrde eñ meira Upphlaup af, took hañ Vatn og þvodi Hendurnar fyrer Foolkenu, og sagde: Saklaus er eg af Bloode þess Riettlæta, sicied þier til. Þa svarade allur Lijdur og sagde: Hañs Blood koine yfir oss, og yfir Børn vor!

Ognarlegt er ad hugsa um̃ þad, hversu hersi- lega Diøfulleñ fer ad forblinda Mannskiepnuna, þegar hun hyrder ecke um̃ ad hafa almætt- ugann Gud fyrer Augum sier; Hun gengur vijs- vitande æ Diøfulsins Vege, og giører viliande Diøfulsins Verk: Hun fer ad hañs Rædum og fylger hanns Aeggingu, allt eins og einn Þræll kieuur, þa hañs HErra kallar æ hañ, og giører þad sem hañ skipar honum, Matth. 8. Sodd-

ann

ann hrædelegt Blindneñar og Ogudlegleikans Dæme siaaum vid, Scala mijn, a þeim heidna Landsdoomara Pilato: Hann visse vel, ad Gydingar hofdu af Hatre ofurselldt DRottenn i hañs Hendur; Hañ hafde optlega berlega yfirlijst JEsu Sakleyse; Og þo blindade Andskoteñ so herfelega hañs Augu, ad hañ liet Keisarans Reide hræda sig, og Foolksins Ede locka sig til ad dæma JEsum til Dauda, hvert a moote siñe Samvitsku; Ostande være, ad Yfirvolldenn villde Guds Dijrdar, Landsins og sinnar eigenn Velferdar vegna, taka sier trwann Vara fyrer soddann Synd og Svijvirding. Gud betre naadarsamlega vorar Tijder! hvad margur mun nu sa i Heimenum, sem lastar og fordæmer þessa Pilati Adferd, enn geingur þo i somu Glæpa Spor, og fylger sama Ranglætesins Ferle? Ottenn fyrer Mañaña Makt og Vallde situr opt (æ þvi midur!) i Doomara Sætenu, og leggur Urskurd a Maal Mañá, Hofdingiunum til Vilia og Þocknunar, vondum Skalkum til Forsvars og Friiunar, enn Aumingianum, sem ecke fær Riett sinn, til Skada og Nidrunar. Abata Von og Vinattu Filge setur jafnvel Digdanna Nafn uppa Skañer og Leste; Og kannskie þeir finnest, sem sijna Fordilld sijna, i þvi ad veria so raangt Maal, sem riett være, til ad taka i Forsvar eiñ glæpafullañ Barabbam; Og eg ætla Menn meigo allt of opt sia þad og sanna, hversu Gull-Tunganu og hin

Baby-

Babyloniska Kaapa giora mikid ad verkum i þvi ad blinda einn cagiarnañ Achan til ad giora þvert a moote Guds Bode og sinne eigenn Samvitsku sier til Olucku og Fordæmingar, Doom. B. 7. Verda maa og so, ad sumum fare vert eñ Pilato i þvi, ad þeir þigge Mutur og Giafer til ad beigia Veg Riettarens, hvad ad er hin argasta Svijvirding, bæde fyrer Gude og Monnum. Soddañ Logleysa er hin skadlegasta Drepsoott i einu Lande, og eiñ Hyrningar Steinn i Andskotans Samkundu, Opb. B. 3. Eda, maa eg spyria: Hvad velldur þvi ad Illgrese adskilianlegra Lasta og Odigda vex nu so odum i Akre þeirrar sijnelegu Guds Christne vor a medal? Matth. 13. Ad vijsu velldur þvi einna mest Umsioonarleyse þeirra yfer Bodnu, þeir ed meta sitt eiged Gagn meir enn Velferd sinna undergiefenna; vilia kioosa sier Hroos af hvers Manns Munne, med þvi ad þyrma Skalkenum under Medaumkunar Yfirskyne, laatande Hofdingianna Mikelmensku hallda Logunum so hræddum, ad þau hlaupa so sem i Felur, þegar þau eiga ad heimta hinn Ogudlega under Straffed. Gud vardveite vor Yfervolld fraa soddann vondum Dæmum, og giefe þeim Raad til, ad vanda so sitt Embætte i Otta DRottens, ad hanns verde Dijrdenn, enn bæde yferbodenna og undergiefenna tijmanleg andleg og eilijf Velferdenn!

I annañ maata merk þu hier, mijn Saal, heim-

kulega Blindne hiñs heidna Pilati, ad hann hugde med sijnum Handa Þvotte ad fegra og afplaana sitt Raanglæte fyrer Gude og Mønum. Varastu, i DRottenś Nafne, þesse Vijte, O Madur! giær þeß, ad þvott þu kuñer med þiñe faanijtte Hræsne ad fegra Synd þijna fyrer Mañanna Doome, þaa er þier þo omøgulegt ad dyliast fyrer DRottenś Augum, sem eru þusundsiñum skiærare enn Sooleñ, og sia allt hvad Menn giøra, Syr. 23. Vilier þu þvo þig, so ad þier meige fyrer DRottenns Naadar Auglite duga, þaa þvo og hreinsa hvad best og naakvæmast Hiarta þitt og Hugskot, og þad med heitum Ydrunar Taarnm, og gudrækelegre Lifnadarens Betran, leitande þier Helgunar og Hreinsunar i HErranns JEsu blessada Bloods Krapte, sem er frij-openn Bruñur til ad afmaa og forlijka Saurugleik þiña Synda, Sach. 13. Varastu skinhelgañ Hræsnes Þvott hiñs heidna Pilati, eñ idkadu sem optast gudrækelegañ Umvendunar Þvott þeß ydrande Davids; Andvarpadu med Taarum aan Aflaats til hiñs gooda Guds: Þvo þu mig vel af Illgiørd miñe, og hreinsadu mig af mijnum Syndum, Ps. 51. Kosta Kapps um i JEsu Krapte ad bæta þinn Lifnad og betra þitt Framferde, Jer. 7. Þad er sa Gude þægaste, og þier hollaste Hreinsunar Þvottur.

Hinn blinde Gydinganna Lijdur hroopade: Brædé sinne Guds Sonar Bloods-Hefnd bæde

yfir sig og Børn sijn, sem sydañ hefur hrined og mun hrijna a þeim til ognarlegs Straffs og Hegningar. Setie þvi sierhver, sem sijna Velferd kiæra hefur, Jñsigle gudrækelegrar Vareygdar og Forsiaalhe a Varer sijnar, Syr. 22. Einkum og allra hellst þaa hann er reidur, so hañ hverke skade sijna eigen Saalu, nie ofte ødrum nockra Ofara, þvi þess hafa Dæmenn giefest, ad af vondum Obænum hefur beiskur Olucknñar Avøxtur sprotted. Þvi eru þad agiæt Heilrædi, er aller ætttu vandlega ad geyma, ad Menn vare sijna Tungu fraa illu, Psalm. 37. Eñ venie hgna Skaparanum til Dijrdar, enn sier og sijnum til bestu Blessunar. Nota.

O! HErra JEsu, sem mier til Myskunar villder ræanglaatann Dooms Urskurd lijda; Þu sem snarlega munt aptur koma Riettlætes Dooms Urskurd yfir allre Jordunñe ad uppsegia, stiorna þu Doomurunum til ad fara vel og varlega ad sijnum Doomum, so þijn verde Dijrdeñ eñ þiña Barna æskeleg Velferdenn. O Drottenn miñ, afleis oss med Jsopo, so vier hreinsunst, þvo þu oss, so vier fyrer Trwna hreiner og vid þig forlijkter, Snioo-hvijter verdum, Psalm. 51. Þitt dijrmæta Blood, þu osleckada Guds Lamb, sem utflóode a Krossenum, hrijne a oss og vorum, Ja, øllum þijnum Børnum, til Frelses og Fridþægingar, til Synda Bøota, og sañtar Blessun-

ar, Amen.

29. Piislar Pꜳnke.

Um̃ Barabbas Frelse.

NN Pilatus þeinkte Foolkenu Fullnægiu ad giøra, og dæmde ad skie skyllde þeirra Beidne, gaf þeim Barabbann lausann, þañ er inn var settur fyrer Upphlaup og Mañdrꜳp i Myrkva Stofu, um̃ hvern þeir bꜳdu; Enn JEsum hꜳdstrijktann framselde hañ þeim, epter þeirra Villa, ad hañ krossfestur yrde.

MErkelega Hugleiding mꜳtt þu, Sꜳla mijn, draga hier af þessu Dæme, bæde um̃ Mannsins mikla Eymd, og lijka þꜳ mykillmarriiku Endurlausn, sem skien er fyrer Frelsarans JEsu bitra og blooduga Pijnu, sꜳ ed i Heimenn er komenn, og ꜳ Krossenum kvalenn, til ad giøra alla synduga Menn sꜳluhoolpna, 1. Tim. 1. Barabbas merker, epter lærdra Manna Utleggingu, Fødurs Nidia; Vid hann mꜳ med øllum Riette lijkiast hiñ fyrste Madur Adam, og aller vier hañs vesælu Nidiar, sem under Ogn Daudans ꜳttum i eilijfre Prælkan ad vera, Ebr. 2.

Bæde

Bæde giorde Adam hid mesta Uppshlaup, þegar hann, med Nautn þess forbodna Eplis, forsmæade blessad Bodord sijns Skapara, 1. Mos. 2, og lijka vard hann sa meste Manndrapare, þegar hann, med sinne grætlegre Hrosun, leidde tijmanlegann, andlegann og eilijfann Dauda bæde yfer sig, og alla sijna Nidia; Under Guds Reide, Grimd Diofulsins, og Ognarlegre Epter-Bid eilijfra Kvala, atte Adam og allt hans Afkvæme, so sem i dimre Dyblissu fiotrad og fanged, eilijfrar Heliar ad bijda, i þvi Dijkinu, sem rijkur af Ellde og Brenne-Steine, Openb: B. 19. Enn eilijflega lofadur sie lijknarfullur JEsus, sem liet sig saklausann til Dauda dæma! So Adam og vier aller hanns Nidiar mættum Frid og Frelse Lausn og Lijfgiof hlioota. Hinn glæpafulle Mordinge Barabbas er laus giefenn, enn hinn sanheilage Guds Sonur JEsus til Lijflaats urskurdadur; Lijka so sem Syndenn rijkte i Adams Falle til Dauda og Fordæmingar, so skal Nadenn mikln fram ar rijkia fyrer JEsu Pijnu, til Riettlætis, Helgunar og eilijfrar Endurlausnar, 1. Cor. 1. Nu fyrst eg er einn af Adams Nidium, þa ma eg maklega heimfæra uppa mig þetta Dæme, bæde til audmiukrar Endurminningar mijns grætlegra Glæpanna Athæfis, og lijka til gledilegrar Ihugunar mijns JEsu Millde og Myskunar Hiaapprædis. O! hvad opt hef eg aumur Þræll giort þrioodskufulla Uppreist moote mijnum himneskum

Gude og HErra, og hanns heilaga Anda Raad-ar Verkunum, briootande daglega hanns blessud Bodord, og vanrækiande mijna Christindooms Skylldu bæde v.d Gud og Naungañ; Gud hefur mig i Millde og Mykun uppaled, enn eg hefe med Priootsku og Þverwd fraa hönum falled, Es. 1. Ecke er eg helldur frij fyrer illu Manndrape, þar eg hefe minne Saalu med vijsvitande Synda Idiu ordsakad Verdlaun andlegs og eilijfs Dauda, Rom.6. Og þar ad auke, med mörgu vonddu Framferde hneixlad minn Naunga, og leidt hann i daudlegann Saalar Haaska. Ofrægur em eg ordinn bæde fyrer Gude og Mönnum vegna Afbrota minna, sem eru uppgeingin yfer mitt Höfud, og ordenn mier ein ofurþwong Byrde, Ps. 38. Eg geing i dimmum Dal og Daudans Skugga, svo sem i Myrkva Stofu inneluktur, hvar Lögmaaled hræder og skielfer mig, Daudenn ognar og ofbijdur mier, Syndernar særa Saalina mijna; Moostlæted og Mædann vill margvijsleg tilfalla.

O! blessadur vertu miñ blijdaste Lausnare JEsu, sem i Heimenn ert komenn til ad afreka saungudum Frelsed, til ad boda harmþrwngnum Huggunena, og wtbega ollu topudu Mañkyne eilijfa Endurlausn og Saaluhiaalp. Þu lietst þig saklausann til Dauda dæma, og lætur mier nu sekum i þijnu heilaga Nafne Naad og Fyrer-

giefn-

giefning boda, Luc. 24. Þu hroopar siälfur Kvittun- og Frid i Himninum, þu lætur þijna Umbods Menn og Þienara med heilagre Aflausn og hauleitum Naadarinnar Medölum leysa mijn Synda Bond, og lina mijnum Eymda Fiotrum; Allt þad sem Dauda verdugt kannst hiaa mier, var til Dauda dæmt aa þier, O Drottenn minn; Þvi skal eg alldrei ördæntä mier þinnar Naadar, alldrei kvijda þijnum Doome: Mijn Saal gledur sig i þier, og er nærsta gladvær i þijnu Hiälpræde, Psalm. 35. Þu hefur leyst mig wr Daudans Fängelse, þu munt lofa mier ad lifa, og lijka ad deya i þijnum Naadar Fadme. Opt villa mijnar Eymda Stunder bæde läängar og strängar verda, eñ þad er mijn Hugsvölun og Harma-Bot, ad sw himneska Paaska Hätijd þiñar dijrdarfullu Tilkomu mune um sijdir yfir mig uppreña, aa hverri eg mun fyrir þijna Naad, minn JEsu, leysast wr Myrkva Stofu miña Synda og Sorga, enn leidast til þess himneska Samkvæmis heilagra Engla og allra Utvalldra, hvar þu, O Drottenn, munt vera mitt eilijflegt Lioos, og aller Dagar miñar Hörmungar skulu i þinne Dijrd og Sælu fullkomenn Enda taka, Es. 60. So mäa nu Barabbas, Adam og eg hanns Nidie, hiartanlega voru Frelse fagna; Lof sege þvi Drottne oll hanns Verk i ollum Attum hanns Herradæmis; Lof seig þu Ond mijn O Drottne, Ps. 103. Amen, Haleluja.

39. Pijslar Pavnkt.

Um Christi Krossburd.

Þa tooku þeir JEsum, epter þad þeir høfdu spottad han, færdu han ur Purpura Kapunne og færdu han i sijn eigen Klæde, og leiddu hann wt, ad þeir krossfestu han, og han bar sin Kross og gieck wt. En i þvi þeir geingu og leiddu han wt, fundu þeir ein Man sem fram hia gieck, af Cyrene, Simonem ad Nafne, hver ed komen var af Akre, Fodur þeirra Alexandri og Ruffi, han hendludu þeir og þreyngdu honum, ad han bære hans Kross, og løgdu Krossen uppa hann, ad hann bære hann epter JEsu.

Hla giordu ad vijsu þeir blindu og hreckvijsu Þrælar, sem þad saklausa Guds Lamb JEsum so hriggilega kvolldu, og herfilega utleickir, sem Historian umgietur; Enn eingu minne er þeirra Synd og Svijvirding, eingvu bærilegre mun verda þeirra Hefnd og Fordæming, sem liggia i Syndunum an nockurs Guds Otta, og leika sier ydrunarlaust ad ymsum Løstum og Odigdum þvert a moote sinne Samvitsku, þvi þeir kross-

festa

festa sialfum sier Guds Son ad niju, og hann fyrer Skimp hallda, so sem heilagur Paulus ad Orde kvedur, Ebr. 6. Vijktu fra, Saala mijn, vijktu fra illum Selskap Ogudlegra Manna, varastu þeirra illskufullu Breitne, so þu verder ecke hluttakande i þeirra Obærilegum Plaagum, Opinb. B. 18.

Þad er merkilegt, ad Simon, aasamt bædum sijnum Sonum, verdur i Historiunne a Nafn nefndur, og hanns Minning er fræg ordin medal Guds Barna, af þvi hann giorde (þoott i fyrstu naudugur være) þad Mysktunar Verk a JEsu, ad hann bar med honum þann þronga Kross: Þanninn blijfur Minning Riettlaatra i Blessan, bædi hia Gudi og Monnum, Ordsk. B. 10. Saa sem af Kiærleiksfullu Hiarta sijner naudstoddum Mysktun og Medaumkan, hann fær bæde fyrer sig og sijna ad uppskiera DRottins naadarrijka Hialp, og fodurlega Blessan: Ja, Gud mun frelsa hann a þeirre vondu Tijd, Psalm. 41.

Þad hefur ecki skied af nockre Ovissre Hendingu, helldur alvijsre DRottins Raadstofun, ad ytlendur Madur vard a Vege fyrer Frelsaranum, og bar med honum þa þrongu Krossins Byrde, Hvar med hid eilijfa Guds Raad hefur viliad giefa ad merkia, þad blessadur Naadar Avoxtur bloodugra JEsu Krossins Kvala skyllde vel heyra ecki einasta Gydingum, helldur og einninn

Heidingium, sem voru framande og ſtarkæger Iſraels Borgar Riette, Eph. 2. Og, ad epter Guds ſtranga Riettlæte ſkyllde Guds Ryke, vegna Gydingaña Þriootſku, fra þeim takaſt, og af gruñlauſre DRottins Naad Heidingium giefaſt, Matth. 21.

O! minn livſaſte Lauſnare, þu lijknarfulla Guds Lamb! þier er kunnugaſt hverſu mijn Hiartans og Sealar Saar optlega yfaſt og ſaarlega ſvijda ſokum þiñar Reide yfer mijnum Syndum. Æ, minn JEſu, þu ſem leidſt illum Þrælum ad yfa og uppriſa þijnar blooduga Beniar med Kvala-ſcarre Tilſinningu: Virdſtu bleſſadur heſt ad mijkia og græda mijnar morgu og ſtooru Synda og Sorga Under med þinne naadarfullu Huggun, Fyrerboon og Forþienuſtu: Laat mig, ſaa ad heyra Fognud og Glede, ſo ad þau Beinenn gladvær verde, ſem þu hefur ſundur mared, Pſalm. 51. Þeſſa þungu Kroſsins Byrdi lietſt þu, DRottenn minn, leggia a þijnar bleſſudu Herdar, ſo þu fagurlega uppfillter þaa Fyrirmyndan, er Iſaach bar ſialfur Fornar-Videnn til hanns aaſetta Offurs Stadar, 1. Moſ. V. 22. Og þañveg hefur þu, O HErra, med þinni Armædufullu Kroſs og Kvala Gaungu, frelſad mijna Saal fra eilijfum Kvala Hrakninge, og opnad henni beina Bleſſunar Braut giegnum allar Eymder inn til eilijfrar Sælu og Hvijldar. Mijn vegna hefur þu nærſta þreyttur orded undir

þinne

þinne þungu Kross-Byrde: Sijn þu mier O Drotten minn Vægd og Hiælp, þegar eg tek til ad mædast under þins Kross- og miña Synda-Oke. Mitt spillta Hold er æred tregt, og minn Vilie nærsta veikur til ad feta þiñ Kross-Feril, so sem mier bære, og eg fegeñ villde; Æ kom þu mier veikum til Hiælpar med þijnum Naadar Krafte; Þu fieckst eiñ Hiælpar Mañ til ad lietta under þijna Byrde, O JEsu! lat mig alldrei Lijknarlausann þreya i minne Mædu og Mootlæte, vert þu ecke fiærre mier þegar Angistenn er nalæg; Þu sem ert minn Styrkur, skunda þu mier til Hiælpar, Psalm. 22.

Ad sijdurstu, tak þier hier ut af gudrækelega Aminning, mijn Sæl, ad þegar goodum Gude þocknast ad leggia sin Kross þier a Herdar, enn Holld og Blood vill med Mögle og Oþoleñmæde bakspirna a moote þessum Broddunum, Post. G. 9. Laat þa sem þu sioer sialfann JEsum ganga undañ þier med sinn Kross, sem hañ bar þier til Myskunar, og giæt under eins Skylldu þinnar, ad bera þinn Kross a epter, honum til Hlijdnes og Þocknunar; Gack so med Þolenmæde vti þijna Synda Orrustu, og haf alldrei þijn Sæalar Augu af honum, sem er Uppbyriare og Fullkomnare þinnar Trwar, Ebr. 12. Varastu med vondum Glæpum nockurn Næningia Kross ad leggia þier a Herdar; Tak trwann Vara a

þijnu eigeñ Embætte; Leitadu þier hlaa lijknarfullz um Gude med audmiwkre Bæn, ævarande Far-sælldar, med alvarlegre Ydran foodurlegrar Frid-þægingar, so þu meger bera þinn Kross, so sem þess krossfesta JEsu sannur Lærisveinn, og þurf-er ecke ad skamast þijn, helldur meger med glodu Giede vegsama Gud i slijku Tilfelle, 2. Pet. 4. O minn Hiarta goode Lausnare JEsu! minnstu mijn epter Myskunseme þinne, og virdstu med þin-ne lijfkroptugre Lijkn og Lidsemd under mijna Mædu Byrde ad lietta, og mijna Daudans Kvol bærelega ad giora: Laat bæde mig og mijna, samt alla þijna, vera geymda i þijnum foodurlegu Forsioonar og teiknada i þijnum fogru Astar og Naadar Hondum, Amen, O JESU, Amen.

31. Pijslar Þanke.

Predikun Christi fyrer Kvinnunum.

NN hønum fylgdi eptir mik-ill Fioll de Foolks og Kvenna, hveriar ed grietu og hørmudu hañ. Eñ JEsus snerest til þe-irra og sagde: Þier Dætur af Jerusalem: Grated ecke yfir mier, held-ur greated yfir ydur sialfum og Børn-um ydar. Þvi sia ed! þeir Dagar munu koma, a hverium þeir segia: Sælar

eru

eru Dlmrium, og þeir Kvider er ei hafa fædt, og þan Briooſt, hver eige voru ſtiulkt. Þa munu þeir taka til ad ſegia Fiollunum: Hrinied yfir oſs; Og Haalſunum: Hilied oſs !

MArla verdur offoaum af þvi ſagt, hverſu vollt og ſvipul ad er Veralldar Mannanna Virding og Vinatta, allt eins og veikur og ſundurbrot eñ Reyr-Vondur, ſem ſviikur og ſærer þañ, ſem ſig vill vid hañ ſtydia, Eſ. 36. Þad meigum vid, Saala miin, ſiaa af Dæme JEſu Aſtvina og Lærſveina: Þeir hofdu ſkomu adur fagnad hanns Tilkomu med fogrum Glede-Saung og æſkelegre Hiartans Kiæte, þegar hañ a Paalma Suñudag innreid ſo ſem einn Konungur til Borgareñar Jeruſalem, Matth. 21. Eñ faam Dogum ſiidar, hlutu þeir ad rekia hanns Kroſs-Ferel med graatande Taarum og beiſku Hiartans Angre, þegar þeirra Meiſtare og Herra, var ſo ſem argaſte Illrædes Madur, alſærdur og alblooduqur, under þeirre ſinqanarlegu Kroſſens Byrde, utleiddur af Jeruſalems Borgar Hlide. Hafi nu Verolldeñ med ſiñe Bliidu vered ſo vollt og ſkaarad vid ſiñ Gud og HErra, ætla þu þa ecke til þeſs, Saala miin, ad hun vande þier betre Kvediurnar, fatækdum Præle og veſælum Syndara: Þeim ſem hun biidur hvad meſta Gledeñar Bliidu, er, þegar nidurſt Vonum varer, hætt vid hinne meſtu Mootlætis

lætis Åstrijdu. Varast þvi ad festa Hiartad vid
scanijtt Heimsins Glis og fallvallta Vincattu,
gott er ad treysta uppa DRottenn, og forlæta
sig ecke a Menniña, Ps. 118. Halldt þier fast vid
DRottenn, þvi hañ er orugg Verndar Hüjs, og
Oyfirvinnanlegur Hialpar Skiolldur all-
ra þeirra sem a hann vona, Psalm 115.

Grætid ecke yfir mier, sagde giædskurijkur
Jesus til Kveñaña; Ad vijsu þecke eg mijna stærstu
Skylldu, ad wthella beyskum Harma Tarum
vegna þinna bitru Pijsla DRottenn minn! Eun
veit þo ad þvilijkur minn Harmur kann hverke til
þiñar Dijrdar nie til miñar Velferdar ad þiena:
Þvi hvad skal eg græta yfir þijnum Pijslum, sem
eru mitt og allra syndugra Manna fegursta Glede
Efne, og ecker vitum vier oss annad til æskelegra
Sælar Heilla og Huggunar, 1. Cor. 2. Hvad
skal mier ad harma þijnar Kvaler, sem mier til
himneskrar Huggunar eru nu uppsvelgar i eilijfañ
Dijrdar Sigur, þar þu, DRottenn minn, ert
fra Angisteñe burtnumenn, Es. 53. og inngeing-
enn i þijna guddoomlega Dijrd. Hitt ætte og
mætte vera mitt hellsta Angurs Efne, ad eg hefi
auked þier so strangt Kvalaña Erfide med mijn-
um Syndum, og giort þier so þvinga Mædu med
mijnum Misgiordum, Es. 43. Eg hrædest og
skielfist fyrer þvi, DRotteñ minn! ad yfir mier
nume vofa, og vera af þijnu stranga Riettlæte a-
lyktud Obæreleg Hefnd og Reide, þar eg hef so
leinge

leinge ydkad Obætt Glæpaña Athæfi; Enn þad er aptur ꝏ moot mijn eilijf Huggun og Harma-Boot, ad med þeirre grꝏtlegu Kvol, sem þu, miñ JEsu, þolder, hefur þu wtvegad mier hrotleguṁ Vesæling, gledelegañ Frid og fullkomna Kvittun allra minna Synda; Minne Sorgar Klogun hefur þu snwed i Glede Dans: Þu hefur miñ Hrig dar-Seck i sundursliteð, og umgyrdt mig med Nꝏd, Huggun og Hiꝏlpræde. O Drotteñ Gud minn: Ad eilijfu vil eg þier Þacker giora, Ps. 30. O minn blijdaste Lausnare: sem ert miña Synda fullkomenn Boot og Forlijkun, 1. Joh. 2. Eg grꝏtbæne þig, væg og myskuña mier vesælum Syndara: Lꝏt eingann uppskiera Skadsemdareñar Giolld af illre Root minna Glæpa: Þijn Fodurleg Nꝏd og Blessan fylge mier og mijnum alla vora Lijfdaga, og leide oss ad sijdurstu i Nꝏd og Fride inn i himneska Dijrd og Sælu, Amen.

32. Pijslar Pꝏnke.

Um Grꝏna og Visnada Tred.

EF þeir giora þetta vid bloomgada Tried, hvad mun þa skie vid hid þurra?

FAgra Lærdooma og lijfkroptugar Huggunar Greiner meigum vid, Sꝏla mijn, fiña i þessum epterteektaverdu Lausnarans Ordum: Lꝏtum oss þꝏ ecki gleyma, helldr athugum og vardveitum

þau med Gudrækne i goodu, og sidsomu Hiarta, ockur til christelegrar Uppvakningar og æskelegra Blessunar Nota. Þad græna Tried er sialfur Guds Eingieten Sonur, og einaste Heimsins Lausnare JEsus, hver ed i sine dásamlegre Holldgan upprañ einn Vondur af Kyne Jesse, og einn Kvistur af hañs Root, Es. 11. fagurbloomgadur af Blessan, Naad og Sannleika, Joh. 1. Þesse himneska Lijffins Eyk wtbreidde a sijnum sijnlegrar Hiervistar-Dogum sætt-ilmande Lyknar Lauf-Blød sin̄a guddoomlegu Krapta-Verka, øllum þeim, er þyggia villdu og kuñu, til mysku nar-rijkra Meina-Boota; Hañ gieck um̄ kring, giørde gott og grædde alla þa, sem af Dioflenum voru underþryckter, Post. G. B. 10. Hañ giørde allt vel, Marc. 7. eñ eckert illa; Af hverium Kvister þessarar himnesku Lijfs-Eykar draup Hunang Sæluhiálplegra Kieñinga og ástwdlegrar Umgeingne; Eingañ harmþrwngeñ Vesæling villde hañ lijknarlausañ fra sier reka, Joh. 6. Alla sann-ydrande Vesælinga og Syndara giørde hañ i sitt Naadar-Skiool og Forsvar ad taka, Luc. 15. Þetta blessada græna Tried bloomgadest ad Alldre, Vitsku og Naad bæde fyrer Gude og Moñum, Luc. 2. Hiinen og Jord gloddust yfer þvi i JEsu Fædingu; Sua himneske Faderen auglijste sijna hiartanlega Velþocknan a þvi i JEsu Skijrn, Matth. 3. Hiér maatte hvervetna lijta ylmande og bloomlega Blessunar Avexte, Avexte Riettlætes,

Helg-

Helgunar og eilijfrar Endurlausnar, 1. Cor. 1. Ad vepte sonarlegrar Hlijdne og hoogværustu Polinmæde allt til Kroßens Dauda, Phil. 2. Avepte syllkomens Heilagleika, og heilags Fullkomleika, sem var og er ollum Guds Vesælingum Ordsok til eilijfrar Sæluhiælpar, Ebr. 5.

En þad mæ maklega þykia himinn stærstu Undrum sæta, ad þetta Edla Tried, so fagurt og bloomlegt sem þad var, mætte þo ecke vera ængurlaust æ Jorduñe; Guds Reide-Stormur geysade yfer þad: Daudans og Kvalaña Ofbod hriste þad, og Bellals Læker dundu þar yfer æ allar Sijdur: Ef þu villt adspyria, mijn Saal, hvad þvi ollad hafe, ad sæ himneske Fadereñ liet siñ Hiartans Son saklausañ lijda so hersfelegar Pijster? Þar skalltu vita, ad allt Holld a Jorduñe hafde fordiarsad sijna Vegu; Þad var orded visnad Trie og uppþornud Eyk, sem eingañ goodañ Avøxt færde, helldur sûr Vijn-Ber Synda og Rænglætinga, Es. 5. Allur Heimureñ var falleñ fyrer Gude, eingeñ var sæ er gott giorde, og ecke einn, Rom. 3. og ætte þvi þetta rotna og Avaxtarlausa Trie, epter Guds stræanga Riettlæte, ad upphoggvast og i eilijfañ Kvala Elld ad kastast, Matth. 3. Þetta aumkade hin Ometañlega DRottens Naad, og so hiñ visnada Eyk, sem var vesællt Mañkyn, mætti eñ þa standa Oupprætt under gudlegre Giædsku og Poleñmæde, þa er Guds Sonur Jesus i Holldenu auglijstur, og æ þvi sama kvaleñ og kroßfest-

ur, wthellande so sijnu allrahelgasta Bloode, þeirre. visnudu Eyk til blessadrar Bloomgunar og eilijfrar Endurlausnar; Hañ liet sig saklausañ pijna, so þad seka Mañkyn mætte Frid og Mykun hliota; Þad græna Trieð hrákteſt og hristeſt i straungum Storme Kvala og Hormunga, so hin visnada Eyk mætte bloomgast og friofgast i himneſku Hlij-vidre blijdrar Guds Nꜳdar og Hugguuar.

So stoort Krossens og Eymdaña Kvalræde hlaut Christur JEsus ad lijda Heimenum til Mykunar ꜳdur hañ inngeinge i sijna Dijrd. Giæt nu ad Hꜹgum þijnum, i Guds Nafne, mijn Sal: Ef þeir giora þetta vid bloomgada Trieð, hvad mun þa skie vid þad þurra? Hafe Stormur Reideñar geisad yfer þad græna Trieð, æ! hversu heitt mun þa Elldur Kvalaña brena yfer þvi visnada? Hafe Födursins Reide orded so þung hañs hiartkiærum Syne, hversu Obærileg mun hun þa verda illum Þræle? O! vakna þu, Saal mijn, af þijnum Synda og Hyrduleysses Svefne; Vert ecke uggalaus, þo þijnar Illgiorder sieu eñ þa ecke straffadar, so þu þar fyrer framar meir vilier andvaralaust Synder drijgia, þvi Gud kañ so snarlega ad verda reidur, sem hañ er nꜳdugur, og hañs Reide yfer Ogudlegum lætur alldrei af, Syr. 5. Drag þvi ecke undañ, ad snꜹa þier til DRottens; Hafe Guds Opreitt Þolenmæde og Laanglundar Gied hijngad til sparad þig Oheguda vegna Synda þiña, þꜳ sia vel til, ad þu med audmiwkre

wkre Losgiörd, Aſt og Hlijðne, hallder Bidlund Drottens fyrer þijna Saluhialp, 2. Pet. 3. og færer þier hana i Nyt til æſkelegra Bleſſunar Nota. Eg er ad viiſu viſnud og vökvalaus Eyk, alþaken med Sorg, Synd og Raanglæte; O! þu græna Lijfſins Trie, min goode JEſu, geym þu mig under fögrum Lauf-Blødum þinar Vægdar og Myſkunſeme! Þad er vonlegt, ad eg argur Þræll meige mörg Reſſingar og Mootlætes Hogg lijda, og ecke mune eg faa annars, en i giegnum margar Hrellingar inn ad ganga i Guds Dijrdar-Rijke, Poſt. G. B. 14. Æ! loſadu mier Syndaþiaadum Sorgmæddum Veſælinge, Lauſnarenn goode! ad drepa mijnum veika Trwar-Staf a fliootande Hunang þinar guddoomlegu Naadar og Huggunar, ſem mijnum dopru Saalar Augum upplijwke, mijna þreyttu Saalar-Krapta hreſſe, langtum betur en Jonathæ jookſt fordum lijkamleg Orka af þvi jardneſka Hunange, 1. Sam. 14. Þegar velforþientar Þrauter og Hörmungar mæda mitt Hiarta, dreyp þa a Saalu mijna, O Drotten min, med himneſkum Sætleiks Vökva þinar Myſkunar; Lijt i Medaumkan a mijna Eymd, og forlaat mier naadarſamlega allar mijnar Synder, i JEſu Nafne, Amen.

33. Piiſlar Þanke.

Um Chriſti Kroſsfeſting.

Og

OG þeir leiddu hañ wt i þann Stad, sem kallast a Ebresku Golgatha, hvad ed þijdest Hofudskelia-Stadur. Og þeir gafu hönum ad drecka i Vijne Myrru og Edik Galle blandad, og hann took þad eige til sijn, þvi þa hañ smackade þad, villde hañ ecke drecka. Og sem þeir komu i þañ Stad, sem kalladest Hofudskielia-Stadur, þar kroßfestu þeir hañ, og med hönum Tvo adra Ræningia, Eiñ til hægre Handar, og Añan til þeirrar vinstre, eñ JEsum i Mided; Þa vard sw Ritning uppfylld, sem seger: Med Illvirkium er hañ reiknadur.

ADdaañleg hefur vered og er Ast og Elska þijns blessada Endurlausnara JEsu, mijn Saal, ad hañ leid hinum orgu Þrælum, ad bera hañ bitra og banvæna Dryck ad sijnum ørmædda og þyrsta Muñe i Kvoleñe, og þad til þess, ad þu mætter i øllum þijnum Angistar og Mædu Þorsta, saa ad uppausa ylmsætt Svølunar Vijn af lifande Uppsprettu hañs lyknarfullu Huggunar hier i Neydeñe, og drecka siidañ med øllum Utvølldum, af himneskum Vatns-Straumum eilijfrar Sælu, i Dijrdeñe, Openb. B. 7. Þacka þu og þigg, mijn

Saal

Sääl, þessa Ometanlegu JEsu Millde med auds-
miuku Ástar Packlæte, og glæt aptur á moot þiñ-
ar Skylldu med alvarlegre Gudrækne, ad þar sem
þiñ Sääluhiäalpare hefur smackad beyskañ Dryck
hier til sættrar Svolunar, þaa fyll alldrei framar
þeirra Flock, sem bioo da honum enn nu i Dag
beiska Illskuñar Adryckiu til Stigdar og Mood-
gunar; Eñ þad giora aller þeir, sem gabba sinn
Gud og DRotteñ med trwarlausre Ydran, elsku-
lausum Præls-Otta og eintoomis Hræsne.; aller
þeir, sem avarpa siñ Náunga, sem er JEsu ands-
legur Limur, med svikafullu Underferle, False og
Flaarædе; Soddaun beysku Bolsunar Vijni vill
blessadur Jesus i Reidi fraa sier hrinda, og þo þad
þyke morgum fagurt aa ad lijta, þaa stijngur þad
sem Nadra og bijtur sem Hoggormur alla þaa, sem
ydrunarlaust med þad hondla, Ordsk. V. 23.
Þad er mier skylldt til Æru og Packa ad taka,
DRotteñ miñ JEsu! Þegar þier þocknast ad dr-
ecka mier til af þijnum Kross-Bikar, þott beysk-
ur vera kunne; Hiartans giarnañ skal eg þañ heil-
susamlega Kaleik af þiñe Mijskunar Hende þoliñ-
moodlega þyggia; og þitt Naadar Nafn þacklaat-
lega vegsama, Ps. 116. Þu varst med ramre Be-
iskiu i þijnum saara Þijnu-Þorsta dryckiadur; aa!
gief ad eg Syndum-þiaadur og þreittur Vesæl-
ingur i allre miñe Mædu faae ad niota Svolunar
og Säälar Hressiñgar, af þijnum sætasta Naadar
Brunne, sa ed fliote mijnu Hiarta med ylman-

de Endurnæringu allt til þess eilijfa Lijfsins, Joh. 4. Lꜳt þann Galle-blandada Bikar beyskrar Heiptar og Lastyrda vera lꜳngt frꜳ mier; Virdstu alla mijna Synda og Sorga Reiñu ad bæta og lina med Sætleik þiñar Nꜳdar og Huggunar, so eg i Lijfe og Dauda mege sioꜳ og smacka, hversu sætur og liwfur þu DRottenn ert, Ps. 34.

Pad var hormulegt Olucku Tilfelle, þegar Adam, epter þad hann hafde broted ꜳ moote Bodorde DRottins, stood alsnakenn vid Skilninges Tried i Eden Aldingarde, med harmande Hiarta, nidurlwtu Andlite og nagande Samvitsku, 1. Mos. B. 3. Og med þvi hañ hafde illa giort, vogade hañ ecki i Augsioon ad koma, helldur falde sig medal Triꜳnna; Þess ꜳttu aller hañs Nidiar ad giallda, til aumkunarlegs Dauda-Straffs og eilijfrar Fordæmingar, Rom. 5. Pad var aptur ꜳ moot hid ædsta Glede og Nꜳdar Teikn og Tilefne, þegar Sonur Guds og Sꜳluhiꜳlpare allra Manna JEsus Christur hieck albloodugur, alsnakeñ og alsærdur ꜳ Krossinum ꜳ Golgatha Fialle, bæde hid ytra og iñra fullur af sarre Kvøl, Angist og Krꜳnkleika, Es. 53. og med þvi hann hafde allt vel giort, og var þꜳ ꜳ ollum hid besta og mesta Myskunar-Verk ad giora, villde hann blessadur fyrer eingvum felast, helldur opiñberlega pijnast; Þess meiga aller Adams Nidiar niota til æskileguslu Synda-Boota og Sꜳluhiꜳlpar; Lijka so sem aller doou i Adams fordæmañlegu

Falle,

Falli, so verda aller lijfgader fyrer JEsu blessada Pijnu, 1. Cor. 15. O miñ elskulegaste Endurlausnare, Eg vesæll Syndare mæne mijnum Hiartans Augum a þijnar helgustu Hendur, sem vegna miña Mysgiörda og mier til Miskunar, voru a Krosseñ wtþandar, og med hvossum Jarn Godd um giegnum stwngnar; Mijnar Hendur eru full- ar af Bloode Rangslætis og Bölfunar, Es. 1. Af þiña Handa Sarum hafa Blooddroparner ruñ- ed mier til æskilegrar Fridþægingar og ævarande Farsælldar; Pu lietst, DRotteñ miñ, þijnar Hendur so fast a Krossenn negla, ad eingeñ skyllldi mijna Sorgmædda Saal wr þijnum Myskunar- Hondum slijta, Joh. 10. Mijner saurugu Fæt- ur eru allt uñ Of-fwser og fliooter ad ana fram a vondum Glæpa Vege, sem leider til Glötunar; Pess vegna voru þijner heiløgu Fætur, miñ Her- ra, so saarlega a Krossinum kvalder mier til Lykn- ar og Myskunar; Lofadur siert þu þar fyrer, Lausnare miñ, ad eilijfu, og lat øll mijn Foot-Spor, hvar sem eg er og fer, greidast og stioornast fram a Veg Fridar og Farsælldar hier tijmañlega og sijdar eilijflega, Luc. 1. Allt þitt helgasta Holld var saarlega kvaled mier til Saaluhialplegrar Lækningar; Pess bid eg og Oska af audmiwku Hiarta, ad mitt synduga Holld mætte i þijnum Krapte krossfestast fra vondum Gyrndum og Glæpum hier til Dijrdar, eñ mier til gudrækileg- rar Leidriettingar, Gal. 2. so þad eg life i Holldinu,
 þad

þad life eg i Trw, Elsku og Hlijdne þiñe. Þu hæ-
leitaste Himnaña Drotteñ, sem alldrei framder
nockra Synd edá Saurgañ, 1. Pet. 2. varst teik-
nadur nu Illvirkium, so eg brotleg Skiepna mæt-
te komast i Tolu þiña blessadra Barña, og verda
med þijnum helgande Bloods-Krapte teiknadur.
Nu er eg ordiñ æsamt þeim og þau med mier öll
samañ eitt i þier, miñ elskulegaste JEsu, Gal. 3.
Þad skal vera mitt ædsta Yndi, æ so lenge mijnar
Eymda-Stunder vara, ad hafa þijna bitru Kr-
ossins Pijnu eitt oped Miñingar-Teikn æ jafnañ
fyrer mijnum Hugskots Augum, og andvarpa mit
Hiarta og Muñe i Himiniñ til þijn, segiande:
DRottins JEsu saara Kvøl, sem hañ leid og þol-
de miña vegna a Krossinum, sætti og forlijke mig
synduga Skiepnu vid sialfañ eilijfañ og almætt-
ugañ Gud i Himninum! hun siaæ Vægd og Bo-
ot a mijnum Syndum! hun veite Linun og Liettet
mijnum Syndum! hun giefe mier æskilegs Fridar
og Farsælldar ad niota hier i Heime, og uñi mier
ad siidurstu eilijfa Dijrd og Glede ad hliota i
Himnarijke! J þeirre Von vil eg gladur lifa og
hvad gladastur deya i Nafne og Nædar Krapte
þess Prij-Eina lifanda og lyknarfulla Guds Fød-
urs, Sonar og Anda heilags, hverium ad sie Dij-
rd, Heidur og Æra fra Eilijfd til Eilijfdar, Am.

34. Pijslar Þanke.

Fyrsta Ord Christi a Krossinum.

ENN JEsus sagde: FAder! Fyrergief Þeim, Þvi ad Þeir Vita Eige Hvad Þeir Giora.

Þetta fyrsta Lijfsins Ord Frelsarans Jesu Christi ꜳ Krossenum skulum vid, Sꜳla mijn, gudrækilega athuga og yfervega. 1. Ockr til alvarlegrar Ydrunar Aminningar. Hvad kuñi hiñ riettlꜳtꜳ Gud til Hefndar og Reide yfir ogudlegum Skꜳlkum framar ad hræra, eñ ad horfa ꜳ siñ Eingietinn Hiartans Son, i hverium sꜳ himneske Faderinn hafde alla sijna Velþocknan, Matth. 3. so herfelega wtleikenn af þeirra Volldum? Þar hañ blessadur hieck so sem ein Bolvan midt ꜳ mille Himins og Jardar med sundurflakande Sꜳrum, fossandi Blooddropum og fliootandi Tꜳrum, breidande so sem hlijded Barn siñ blessada Fadm ꜳ moot i Fodursins Auglite. Æ! ecke er þad ad undra, þoott þeir leide yfer sig snoggva Fordæming, sem gꜳnga i Footspor þeirra forherdtu Gydinga, i þvi ad afneita med yfirbootarlausu Glæpañã Aðhæfi Drottni þeim, sem þꜳ hefur so dijru Verde endurkeypt, 2. Pet. 1. sem so bitrar Kvaler hefur lided vegna þeirra Synda, og þeim til Sꜳluhiꜳlpar. Varastu þvi, i Guds Nafne, Sꜳla mijn, med forstockudu og forherdtu Ydrunarleyse, ad leida yfer þig DRottins Hefnd og Reide: Lꜳt Nꜳd Guds, og hañs eingietins Sonar sꜳru Kvaler typta þig til ad afneyta ollu O-

 gud-

2. Skulum vid, Saala miin, athuga þetta blessada JEsu Ord ockur til gudrækilegs Lærdoms og Eptirbreitingar. Brukur Myskunariñar blessadur JEsus œrnade Fridar og Nꝏdar siin um Ovinum; Hañ beidde um Lykn og Fyrergiefning handa þeim, sem hañ kvolldu: Um Lykn og Liifgiof fyrer þꝏ, sem hann i Daudann seldu; Hañ villde ad þeir, sem med hinu argasta Grimdar Æde stoodu ad hans Kvol og Krossfestingu, skylldu og so niota hins æskilegasta Nꝏdar Avaxtar af hañs Fullnægiugiord og Forþienustu. O! miin Saal, lær þad af þessu addꝏanlegasta Hoogværdar-Dæme þiins œstwdlegasta Endurlausnara, ad stilla gudrækilega þitt Heiptar-Gied, þegar þu verdur fyrer Arꝏsum og Fiandskap illra Manna; Varastu þa med vondu Bloote og heiptugum Formælingum illt œ mooti illu ad giallda, helldur gief med christilegre Hoogværd og Umburdarlynde Rwm Reide Guds, hañs er Hefndeñ, hañ mun endurgiallda, Rom. 12. Hugleid, ad þoott þu kuñer saklaus ad vera vid þañ, sem þier œ mooti gierer, þa mꝏttu þo med Blygdun vita og jꝏta þig sekann fyrer almꝏttugum Gude, og œ hañ þꝏ frialst ad brwka, jafnvel vonda Meñ, fyrer Vond og Hriis, ad hirta þig med, eñ þu ert skylldugur til, med Audmykt og Þolennmæde, ad taka þeirre D Rottens Typtan; Vit fyrer viist, ad þoott þu med illum Obænum svaler þiinu He-

Giede a Fiandmanne þijnum, ſ a aviñur þu
ecteit med þvi neina Jllt eitt: Þu ſtygger Gud,
foot-tredur bleſſad Bod og Dæme þijns Frelſara,
e ykur ſialfur þier Oþolenmæde, og egner enn þa
meir illt Skap Ovinar þijns ſo beggia yckar ſijd-
ara, verdur þa verra hinu fyrra, Luc. 11. O þu
þoliñmooda og hoegværa Guds Lamb, ſem upp-
laukſt þijnum bleſſada Munne a Kroſſenum, ecke
til Formælingar, helldur til Fridþægingar og Myſk
unar yfir þeim, er þig ſaklauſañ kvolldu: Stioor-
na þu Huga og Hiarta mijnu, O Drotteñ miñ, ſo
eg med ſannre og þier þægelegre Aſt og Hlijdne eft-
erfylge þijnum fogru Kiærleikans og Þoleñmæd-
ennar Footſporum, 1. Pet. 2. Unn þeim, ſem
mier Oforþientañ Ovinſkap ſijna, med hiartan-
legre Ydran fra ſiñe Jllſku ad ſnwa, ſo þeir mege
Nꝍad og Kvittun fyrer þijnu Myſkunar Auglite
fiña. Fijſn Holldſins og Hrecker Dioſulſins villa
ſo opt Siooner fyrer mier veſælum Syndara, ad
eg veit ei nie adgiæte, þott eg margt illt og Ogud-
legt adhafiſt; Þvi hver kañ ad ſkilia hvad opt hañ
fellur? Fyrergief þu mier, Frelſare miñ, alla mij-
na illa Breitne bæde vitañlega og Ovitañlega: Og
þa eg ſaker Breyſkleika mijns og Blindne, fell og
hraſa, virdſtu þa, O! JEſu, betſt fyrer mier ad
bidia, ſo ad þijn Myſkun og mijn Trw þrotne ecki.
Eg ma maklega jata og medkieña med Blygdun
mijns Andlites, ad eg med Jllgiordum mijnum he-
fe vered ſo ſem ſamtaka Þrælum þeim, ſem þioon-
 udu

udu ad þiñe Kvol og Krossfestingu, æ! veit mier þa, Lausnare miñ, ad eg verde lijka hluttakande i þinne Fyrerboon og Fridþægingu; Bid þu þinn Fodur ad fyrergiefa og myskuna mier, og kasta ollum mijnum Illgiordum i Hafsins Diwp, so þeirra Minning kome ecke upp ad eilijfu, Mich. 7.

3. Athugum vid, Saala mijn, þetta blessada JEsu Ord ockur til Lijfkroptugrar Glede og Hug gunar. Fyrst Frelsareñ JEsus bad Fridar fyrer þa er giordu honum hina mestu Smaan, so sem hanns orgustu Oviner, þa mun hann blessadur esalaust unna ockur sinnar Guddoomlegu Naadar og Myskunar, sem erum Guds elskuleg Boorn og Brædur JEsu Christi i hanns Nafne riettlæter og vid Gud forlijkader, Rom. 5. Hafe JEsus fridþægt fyrer þa sem wrskwsudu honum fraa sier i Krossens Kvol og Dauda, þa mun hann ecke fordæma ockur, sem til Hiaalprædes og Huggunar vilium hiartans feigeñ fadma hann ad ockur, og alldrei sleppa honum, þar til hann blessar ockur med omælanlegre Þyngd eilijfrar Himnaña Sælu. O! minn giædskur ike Gud og himneske Hiartans Fader, þegar eg vesæll Syndare verd staddur midt a mille Tijmans og Eilijfdarennar i Daudanum, fyrergiefdu mier þa Drottenn minn og forlaatu, værg mier þaa og myskuna i Nafne þijns einka Sonar Jesu, sem med wtbreid-dum Blood Fadme og graatande Augum forlijkade fyrer mig a Krossenum: Lat hanns bitra

Blijnu skijna þaa fyrer þijnum Naadar Augum mier til fodurlegrar Myskunar! Laat hana liooma fyrer mijnum Saalar Augum mier til Lijfkreftugrar Huggunar, Amen.

35. Pijslar Paanke.

Um Yfirskriftena aa Krossenum.

PIlatus skrifade þaa eina Yfirskrift, og sette hana upp yfir Krossen, upp yfir hans Hofdi festu þeir hans Dauda Søk. Eñ Yfirskrifteñ og hver Søk honum var giefiñ, var ritud yfir honum med Griskum, Latinskum og Ebreskum Bookstøfum: Þesse er JEsus af NAzareth KOnungur GYdinga; Þessa Yfirskrift laasu marger af Gydingum, þvi sa Stadur var nærre Borgeñe, þar JEsus var krossfestur: Þaa søgdu þeir ædstu Prestar Gydinga vid Pilatum: Skrifa þu eige: Konungur Gydinga; helldur þad hañ hafe sagdt: Eg em Konungur Gydinga: Pilatus svarade: Hvad eg skrifade, þad hefi eg skrifad.

NÆrsta npparlegañ og þier, mijn Saal, gledelegann Aeru-Titil fieck þinn DRottenn og

Lausnare, þegar hañ hieck a Krossenum, ein Foorn og Forlijkun fyrer þijnar og allar Veralldareñar Synder, 1. Joh. 2. Med ollum Riette var yfir hanns blessada Hofde teiknad þad guddoomlega og gledelega Nafned JEsus, þvi hier audsynde hinn trwe Guds Pioon sig med Verke og Sannleika ad vera, alls Heimsins Naadarfullañ Naudhiaalpara, og einka Endurlausnara fraa Synd, Dauda, Diofle og Helvijte, hver ed af einskiærre Elsku og Ovidiafnannlegre Millde lagde Lijf og Blood sitt blessad i Solurnar, til ad frelsa oss fordæmda Faanga wr þeirre Grifiunne hvar eckert Vatn er inne, Zach. 9. enn afreka oss aptur Lijf, Riettlæte, Endurlausn og eilijfa Saaluhiaalp; So þar er nu ecke i nockrum odrum Naad edur Heilsugiof ad finna, enn i hinum krossfesta og blessada JEsu, og eckert er þar annad Nafn under Himnenum oss Monnunum giefid til Hiaalpræđes og Mylkunar, utañ alleina hanns Nafn, sem heiter JESUS, Post. G. 4.

Nazareus maatte hañ med ollum Riette nefnast: þad wtleggst, Gude helgadur og fraaskiliñ; Þvi þetta blessada Lambed Guds, var af sijnum himneskum Fodur helgad og i Heimeñ sendt Mañkynenu til Endurlausnar, Joh. 10. Hañ var fraaskileñ Syndurunum, Ebr. 7. Fyrer Gude og Moñum alldeiles flecklaus og fullkomlega heilagur, laatande þad vera sinn Mat og Dryck med addaanlegre Hlijdne og elskufullre Hollustu

ad

ad giøra siins himneska Fødurs Naadar Vilia, Joh. 4. honum til Dijrdar, enn Heimenum til Myskunar.

Konungur Gydinga var hañ og er ad eilijfu, hverium DRotteñ Gud gaf Stool hañs Fødurs Davids, sca er vera mun i guddoomlegre Hcatign drottnande Kongur yfir Hwsi Jacobs ad eilijfu, og hanns Rijkes mun eingenn Ender verda, Luc. 1. Hañ er hcaleit Dijrdar Vegsemd Jsraels og himneskt Lijssins Lioos allra Manna, Luc. 2. af eilijfre Guds Naad i Ondverdu heiteñ, og i Uppfyllingu Tijmans wtsendur, Gal. 4. til ad fridstilla Guds Reide og burttaka Bølsanena, enn afreka og wtbijta øllum syndugum Scalum tijmanlegre, andlegre og eilijfre Blessan. Þesse er JEsus af Nazareth Konungur Gydinga, uppa hvers naadarrijka Frelsun og Endurlausn eg vesæll Syndare vil mig efunarlaust reida: Hvers fegurstu Heilagleikans og Hlijdnennar Sporum eg vil Hiartans fegenn bera mig ad fylgia: Under hvers konunglegu Naadar-Vallde eg gyrnest med hlijdugu Hiarta ad lifa, og vona med glødu Giede ad deya.

Þeñañ veglega Virdingar Titil hlutu þeir hreckvijsu Gydingar, jafnvel nauduger, ad lcata so hweñ standa, og feingu ecke, þott fegner villdu ad breita honum, Frelsaranum til Vansa. Þañenn setur DRottenn vissann Skamt og Tak-

mark

mark Illsku og Hreckvijse vondra Maña; Þær stolltu Bilgurnar hlioota ad lærka sig, þegar Gud vill ecke leisa þeim leingra ad geisa, Job. 38. Reidum ockur þvi, Saala mijn, uppa naadarrijka DRottens Hiaalp og Hiaastod i ollum aaliggiande Naudsynium; Vonum uppa hans Makt og Myskunseme i sierhveriu Andstreyme, verum Ohrædd um ockur under hans Hiaalpar Vængium, hvada Mein munu þa Meñerner megna ockur ad giora? Psalm. 56.

Þad er merkelegt, ad ecke i einu Tungumaale, helldur i þremur, var þesse Yfirskript sett yfir JEsu Hofud; Hvar med alvijs Guds Raadstofun hefur giefed ad merkia, ad su hiartgroona Elska, s in JEsus sijnde, su himneska Raad sem hann afrekade med siñe Krossens Kvol, skyllde ollum Moñum, Foolke og Tungu-maalum anglioos verda, Tit. 2. til Huggunar, Hiaalprædes og Myskunar, ad hvar hellst sem Syndeñ yfirgnæfde, þar skyllde Naadeñ, hiaa ollum þeim sem riettelega þiggia villdu, miklu framar yfirgnæfa i Christo JEsu, Rom. 5. Þvi skulu allar Tungur, medal allra Þiooda, med audmiwkre Astar Lofgiord og Elsku Lotningu vidurkieña, vegsama og vijdfrægia, ad þu, DRotteñ miñ JEsu, ert hiñ eingietne Guds Sonur, og alls Heimsins Endurlausnare, siñ hefur giefed þitt Lijf til Endurlausnar fyrer alla 1. Tim. 2. Æ! opna þu DRotteñ mijnar Var-

er, so mitt Tungu-maal, ad samstemmande aud-mjwkre Hiartans Alvoru, kungiøre þitt Lof, og útbreide þitt blessada Krossens Ord þijnu heilaga Nafne til ædstu Vegsemdar, enn mier og ødrum Guds Børnum til Saalar Yndes og æskelegra Blessuñar Neta. Yfir mijnu Høfde stood mootstædeleg Løgmaalsins Hand-Skript, Col. 2. sem vegna Synda miña lijser mig sekañ eilijfrar Fyrerdæmingar; Yfir þijnu Høfde, miñ JEsu! var ritud gledeleg Yfirskrift, sem berlega vottar, ad þu hefur mijna Synda Sok kvittad, mijna Saalar Neyd læknad, mijna Bølfan burtteked, eñ Blessan, Lijf og Riettlæte mier afrekad. Þitt Naadar Nafn, O JEsu! þijn guddoomleg Kongs Tign, O HErra! vijdfrægest, heidrest og løfest, ꝉ Himne og Jordu, Amen.

36. Pijslar Þanke.

Um̃ Skiptenn a Christi Klædum.

SEm Strijds-Meñerner høfdu krossfest Christum, tooku þeir hanns Klædnad, og giørdu af hønum fiegra Hluta Skipte, sierhverium Strijds-Manne eiñ Hlut, og vørpudu þar um̃ Hlut-Kieste hver hañ skyllde hafa, og þar med Kirtileñ; Eñ Kirtilleñ var eige saumadur,

heldur

helldur frá ofañ verdu allur prjoonadur. Þa tøludu þeir sijn á mille; Skiptum vær hønum ei i sundur, hlutunst helldur um, hvers hañ skal vera; So ad Ritningeñ uppfylldest, hvad sagt er fyrer Spámañeñ, er seiger: Þeir skiftu med sier Klædum mijnum, og á minn Kirtel þa løgdu þeir Hlut-Kieste; Og þetta giørdu Strijds-Meñerner, og Foolked stood og horfde á.

ENgar Jardneskar Jurter eda Plaastrar megna so kroptuglega ad græda Lijkamans Meinsemder, so sem þad blessada JEsu Krossens Ord dásamlega læknar, mijker og græder svijdande Synda Under og Samvitsku Kaun allra sañydrande Guds Vesælinga; Þvi þijngra sem var JEsu Straff, þess fullkomnare er vor Fridþæging; Þvi beiskare hañs Hrigd, þess sætare vor Hugsvølun; Þvi boolgnare hanns Beniar, þess lijkroptugre vor Lækning; Hegningenn lá á hønum so ad vier hefdum Fridenn, og fyrer hañs Under verdum vier heilbrygder, Es. 53. Þetta fær þu mijn Sál, med Glede ad siá og sanna af þessare Grein þijns Lausnara Pijslar Søgu, hvar af vid skulum athuga.

1. Ad allsnakenn hieck vor Frelsare á Krossinum, hanns svijdande Sár bløstu fyrer allra

Sioon-

Sioonum, so bæde vid og aller ydrande Syndarar mættum þar iñe fiña oruggt Naadar Athvarf og lyknarfulla Lækning allra Meina; Hanns fossande Blood-Straumar scaust fyrer allra Sioonum, til merkes þar um, ad ollum Naad-þyrstum og þurfande Vesælingum være þar af uppsprottenn hin sætasta Svala Lind, og frij-openn Naadar Brunnur moote ollum þeirra Syndum og Saurugleika, Sach. 13. JEsus bar opennbera Smaan ollum til ædstu Vegsemdar; Hann leid opennberar Kvaler ollum til eilijfrar Myskunar; Hanns blessada Nafn sie lofad um Allder og ad eilijfu!

2. Merk þu hier, mijn Saal, ad fyrer Klædeñ Christi, sem Strijds-Meñerner med sier skiptu, maa maklega merkiast christeleg Kyrkia Guds hier i Heime, sem ecke er bundeñ vid nockurn vissann stad, helldur hefur hun skipt sier og utdreift um allar fioorar Atter Verallдar, hveria hann sialfur, sem er hennar Hofud og HErra, Eph. 5. virdest i hreinne Trw og Heilsusamlegum Lærdoome ad vardveita og i Blessan bloomgast laata allt til Heimsins Enda. Lijfkyrtle Lausnarans lijke eg vid hanns heilagt og blessad Lijfsins Ord, hveriu eingenn holldlegur Skilningur a edur maa i sundur skipta, þvi hann skyniar ecke þad sem Guds Anda er, helldur er þad honum ein Heimska, og hann fær þad ecke þeckt, 1. Cor. 2. Brwka

þu þennañ blessada JEsu Lijf-Kyrtel, Saala mijn, og vef honum sem optast uñ þig i Otta Drottens og med Adstod hañs heilaga Anda; Vertu bæde adgiætenn Ordsins Heyrare og lijka gudrækenn Giorningasins Giorare, Jac. 1. Iklædst DRottne JEsu Christo, og lꝏt ecke epter Holldenu sijnar Girnder ad rækia, Rom. 13.

3. Er vel merkiande, mijn Saal, ad fꝏtækur fæddest Lausnareñ i Heimeñ, vafenn i lijtilmootlegum Reifum, og lagdur nidur i audvirdelega Jotu, Luc. 2. Fꝏtækur umgieckst hañ eiñenn i Heimenum, hafande ecke þad, hvar ad hañ kyñe Hofde sijnu adhalla, Matth. 8. Fꝏtækur andadest hañ ad sijdurstu wr Heimenum, og liet einga jardneska Mune efter sig, nema alleinasta sijn Klæde, sem hanns blessada Mooder fieck þo ecke ad hallda, helldur hrifsudu iller Skꝏlkar þau under sitt Valld. Lær hier af, christenn Madur, ad þoott þier vilie Rijkdoomur til, þa sest ecke Hiarta þitt þar vid, Psalm. 62. Hugleid ad medann þu lifer, hefur þu eckert þar af, nema þijna daglega Naudþurft, og þegar Menn deya i burtu frꝏ þessu ollu samann, verdur opt margur Oskapa-Arfenn ad efterlꝏtnu Gootze, og lender kannskie þar sem þeir sijst villdu; Vertu þvi gudhræddur, og lꝏt þier þiñ deildann Verd nægia, 1. Tim. 6. þvi þad er sꝏ beste Groode, og þad blessunarlegasta Erfda-Gotz.

4. Sier þu hier, Saala mijn, hrædelega Heipt

og

og Hardydge Strijdsmannaña, þeir lietu sier ecki nægia, ad pijna Drottins helgasta Holld hid hörmulegasta, helldur hrifsudu þeir þar a ofañ til sijn hañs Klæde; Eingu betre eru þeir, sem enn nu i Dag fesierta og misælast volada JEsu Limei siñe Hondlan; Þad sem þeim er giört vill JEsus a sijdarsta Dege reikna, ad vid sig giort verid hafe, Matth. 25. Varast þvi Aumingiañ ad ma- sælast, og vit fyrer vijst, ad Drottiñ er sa, sem þess mun hefna, 1. Thess. 4.

5.) Horfe eg ad sijdurstu mijnum Hiartans Augum uppa þig, miñ hæblessade Lausnare JE- su! So sem þu hieckst alsnakeñ a Krossinum, eiñ Gud og eiñ Medalgangari milli Guds og Maña, 1. Tim. 2. þu sem mig glatadañ Vesæling hefur so heitt elskad, og þig sialfañ utgiefed Gude til Sætleiks Ylms og fullkomins Fridþægingar-Off urs, eñn minne Saalu til Frelsis, Fagnadar, og eilijfrar Endurlausnar. Med þijnum heilaga Nakleika hefur þu bætt og burttekid Blygdan mijns Fatleysis, enn giefed mier hvijtt Brwd- kaups-Klæde þijns dijrmæta Riettlætis. Lofad- ur siert þu, Lausnare miñ, sem lietst mier Hlut falla yfer hid lystelega, Psal. 16. og lofader mier ad sa og fiña þañ himneska Kyrtel þiña hæblessudu Lijffins Orda: A þessum þijnum Klædafallde vil eg naudlijdande Vesælingur sem optast gladur þreifa med miñi veiku Trwar Hende, vongoodur þar uñ, ad þu muner Bloodlat miña Illgiorda

og Eymda myskunsamlega mijkia og græda, Marc. 9. Skipte Heimurenn hlæande sijnum Ande,og sitie gladur ad sijnum Munade,so sem hann vill: Pad er fallvallt Lææns-Glis,og hanns Dijrd mun po ecke i Daudanum med honum fara, Ps. 49. Su er mijn audmiuk Hiartans Boon,og pad skal vera mitt ædsta Yndi, ad eg mege eiga Hlutskipte sem nærst pijnum heilaga Krosse, so ad mijn Saal og Hiarta, mier til tijmanlegra og eilijfra blessunar Nota,megi ædreifast pijnu Bloodi,Amen

37. Pijslar Pæænke.

Annad Ord Christi aa Krossinum.

ENN par stoodu vid Krossenn Jesu, Mooder hanns og Moodur-Syster hanns Maria Hussfrw Cleophæ, og Maria Magdalena. Paa JEsus saa nu sijna Moodur og hann Lærisvein par nær standandi,sem hann elskadi,seger hann til sinnar Moodur; KOna Sjaa Pu Pad Er Pinn Sonur, Epter pad seger hann til Lærisveinsins: Sjaa, Pad Er Pijn Mooder, og uppfraa peirre Stundu took Lærisveinnenn hana ad sier.

Med þessu blessada Orde og Epterdæme hefur hiñ Eingietne Guds Sonur og Endurlausnare vor JEsus epterlated 1. Börnunum þaa ypparlegu Aminiñingu ad þau audsyne Forelldrunum alla tilbærilega Elsku og Adstod, Æru og Hlijdne med Orde, Verke og Þoliñmæde, Syr. 3. giætande þess, ad sa Gud, sem med hinum stærsta Riette bijdur Forelldrana i Heidre ad hafa, losar under eins i Myskun og Milldne hlyden Born med laangvarande Lucku og Blessan ad bijgaafa. JEsus bar elskufulla Umsorgun fyrer sinne munadarlausu Moodur, og fool hana Johanne a Hendur til Forsvars og Adstodar. Breit epter þessu hañs Dæme, Barn mitt: Vilier þu uppskiera Lucku, Laan og laanggiæda Blessan af Guds Myskunar Hende, sia þa vel til, ad þu nidursæter vid Forelldra þijna hlijdugre Þioonustu, dygdarijkre Adstod og virdingarfullre Astsieme; Laat þier til Hugar koma, hversu mörgum Ungdoomsins Þvermoodska og elskulaust Ræktarleyse vid Forelldrana, hefur komed til Falls og Fordiorfunar; Varast þvi i Guds Otta Vijte þau, er Syrach umtalar segiande: Hver siñ Fodur fyrerlætur, sa verdur smaadur, og hver sijna Moodur stygger, sa er bölvadur af DRottne, Syr. 3.

2. Hefur Lausnareñ hier epterlated Ecktum og öllum Munadarleysingium þaa lijfkroftugu Huggun og Harmaboot: Ad þeim sömu Myskunar

unar Augum, sem milldur JEsus æleit hier sijna sart-harmande Moodur, er stood under hans bloodugum Kroſse, med þeim sønu Myſkunar-Augum sier han eñ þa aunnur æ þeim, sem sorgande og munadarlauser þreya i þessum veſæla Heime; D Rotteñ er Fader fodurlausra, sem þeim Forsvar og Umsorgun veiter; Hañ er Doomare Eckn anna, Psal. 68. sem þeim Hiælp og Hugsvolun sender, þegar þær i Kiærleika Guds og Þol iñmæde JEsu Christi, setia sijna Von uppa hañ, og med Hiartans Bæn og heitum Tarum leita jafnann Hiaalpar hiaa honum.

Mier virdest ad ſw blessada Mey og Mooder Maria, sem harmþrwngeñ stood under sijns Sonar Kroſse, sie lifande Jmynd bædi þeirrar strijdande Guds H. Christne hier i Heime almeñilega, og lijka hvørs og eins Guds Barns sierdeililega: Hun er laungum til þess giord ad lijda Mootlætid, eñ lijknarfullur JEsus lijtur i Naad til heñar, og lætur hana fiña Huggun og Hiaalpræde: Hañ giefur henni gudhrædda Konunga fyrir Forsturfedur, Es. 49. og gooda Forstioornar-Menn, jaa sialfur er hañ hennar Hiaalpare og Lausnare, sem alldrei yfirgiefur hana ad eilijfu. Øll Guds Børn og Christniñar andleger Limer meiga eiñiñ vid Mædunnar og Mootlætis-Hlutskipte bwast: Þad er þeirra venilegt Voggu-Mein ad syrgia og græta, þegar Heimuriñ er ad hlæja og dansa, Joh. 16. Eñ ſw er þeirra ædsta Unun, ad gaanga med

Polin-

Polinmæde wti sijna Eymda Orustu, og mæna uppa albloodugan og alsærdan JEsum sijnum Trwar og Bænar Augum; Ebr. 12. Su er og so þeirra æskilegasta Huggun, ad milldur JEsus lijtur til þeirra sijnum Medaumkunar Augum, hann liettir under þeirra Mædu-Byrde med sijnu Myskunar Hiaalpræde: Han linar þeirra Harma-Bond, jaa, leyser þau loksins alldeilis af þeim, og umgyrder þau med eilijfum Dijrdar Fridi og Fognudi, Psalm. 116.

O minn lyknarfullaste Lausnare JEsu! Pad er mijn æskilegasta Hiartans Glede i ollum mijnum Eymdum, med mænande Trwar Augum og wtbreiddre Bænar Hende, ad hallda mier nææegt ad þier, Ps. 73. og setia allt mitt Traust til þijn: Þvi ranmare Angiistar Beyskleika, sem eg finn i mijnum Krosse, þess lijfkrsfrugre Huggunar Sætleika fæ eg ad smacka af þijnum bloodugum Kvala Krosse. Sierhvert þad svijdande Saar, sem þu barst aa þijnu helgasta Ho'lde, er ein miwkur Myskunar Plaastur vid blædande Angurs-Mein aa minni harmþrwnginni Samvitsku, Þvi eg veit og vona, ad þess meir sem eg hef af þinni Pijnu, þvi tijfuglegar verd eg fyrir þig huggadur, 2. Cor. 1. Midt i minni Bæna Ydiu horfe eg gladur aa þijna helgaustu Pijnu, þvi i giegnum þau bloodugu Saaren, sem þu barst i Kvoline, treyste eg, ad til minnar Naad-þyrstrar Saalar muni framfliooto Lijfsins Straumar æskilegrar Naadar og Blessunar, ad

 hvers

hvers eg bid Fødurin̄ i þijnu Nafne, þad mune mier aunnum Besæling nœdarsamlegg veitast, Joh. 16. A mijnum Medlætis og Gledi-Tijma, sem milldur Gud lætur mier voluðum Þræl af Mÿskun siñe optlega uppreña, hefi eg Hiartans Iñdæli af þvi ad horfa a þig, miñ hœblessade Jesu, fra hvers blessadre Ørlætis Hende oll good og fullkomiñ Giof er ad ofañ til mijn niðurstijgande, Jac. 1. Eg grœtbæne þig, lœt alldrei Hiartad mitt hneygiast so miog til fœnijtrar Fiœr-Agyrndar, ad eg þess vegna vijlest af þijnum H. Kross-Vege, eda brioote af mier þijna sœluhlÿ-calplegu Krossins Blessan. Vel unde Jonas sier fordum, under þeim græna Gras-Lunde, sem bægde fra honum Bruna Soolariñar, og frijade hañ fra þvi, sem honum var Mein ad, Jon. 4. Eñ ollu betur þykest eg aum Skiepna komiñ, un-dir þijns blessada Kross Lÿknar-Skioole, miñn lijvsaste Herra, þvi þar mun Guds Reide-Elldur mier alldrei granda, þar sit eg Økvijdenn i ollum mijnum Eymdum, þviad þu O Rottenn ert mitt oruggt Athvarf, Psal. 91. Fegiñ vil eg i Voku og Svefne, i Sess og Sæte, Sorg og Glede hallda mier sem nærst ad þijnum H. Krosse, og horfa med Glede og Gudrækne a þiñ vtbreid-da Blood-Fadm, so leinge sem eg life: Æ, lofadu mier, Lausnareñ goode, i mijnu Andlœte ad sofna vt af vid þijnar Mÿskunar Fætur, so eg, Þræl-linn þiñ, fœe þa hiedañ i Fride ad fara, Amen.

38. Piijslar Pænke.

Um̃ Bryxlenn sem Christur leid a Krossenum.

ENN þeir, sem þar gengu hia, hæddu hañ og sögdu: Þu sem nidurbrijtur Guds Mustere og uppbygger þad aptur a þremur Dogum, hialpa þu sialfum þier. Ef þu ert Guds Sonur, þa stijg ofañ hijngad af Krossinum. Lijka so spottudu hañ þeir ædstu Prestar og Ølldungar, og sögdu: Ødrum hefur hañ hialpad, sialfum sier gietur hañ ecke hialpad. Ef hañ er Christur og Kongur Jsraelis, stijge hañ nu nidur af Krossinum, þa viljum vier trwa honum. Hañ treysti Gudi, hann frelsi hañ nu, ef hañ hefur Lyst til hañs, þvi hañ sagde: Eg em Guds Son.

GUD nade þad og betre, epter mikelle Myskun sinne, ad ecke er su Satans Samkunda eñ nu alldeiles under Lok lidenn, sem jafnvel a vorum Dogum, med Hædne og Spi-eskap geingur fram̃ hia Christi Krosse; Og þad giora aller þeir, sem wanlægiast hinn krossfesta og blessada JEsum, einasta med Munnenum, og heidra hanns Pijnu ecke nema med Vorunum, enn Hiartad þeirra er þo

ovǐnaudt af hanns Eisku, og afunded hañs blessada Nadar Vilia; Þeir ed þykiast sialfer riettlater vera, enn forsinna adra, Luc. 18. Þeir ed vijsvitande ana fram a glæpanna Gotu, sem ad lyktum leider þa annadhvert til Efaseme og Orvæntingar um eilijfa Guds Nad, eda añars Vegar til Þrioostku og Þverwdar i Svikræde Syndarennar, Ebr. 3. Soddann eru rietter Spottarar og Oviner Krossens Christi, hverra Ækilok verda, aa Efa, Fordæmingenn, Phil. 3. nema Gud vilie meire Myskun a giora; Enn hann giorer hana þvi ad eins, ad sa hinn Oguðlege læte af sijnum Vege og Illvirkenn af siñe Hugsan, og snwe sier til DROttens, Es. 55. Eg saarwdur Synda Præll skrijd so sem framande og Utlendingur, med mijnum Hiartans Þankum ad þijnum blessada Krosse, O miñ kiwsaste Lausnare JEsu! Losadu mier ad gaanga nockud nær; og upplijs mijn Hugskots Augu med þijns heilags Anda Naadar Liosi, so eg saae riettelega skiled, þier til Lofs, eñ mier til Huggunar, hvers vegna þu hæblessade Dijrdariñar Kongur, hefur so hædugligt Spott og Spie lided; Æ! Eg medkienne, Lausnare miñ, ad þad Haad sem þu saklaus leidst, ætte eg med öllum Riette skiled. Eg hefi nidurbroted og fordiarfad Guds Mustere, sem ætte ad vera Hiartad mitt, helgad og vijgt i Skijrneñe hönum til Ibwdar, 2. Cor. 6. Enn æ hvad hörmulega er þetta Guds Hws, fyrer mijna vonda Vanrækt, orded so sem

ad

ad Ræningia Bæle, hvar inne mijn fordiorfud Hollds Náttura er daglega sijnar syndsamlegar Gyrnder ad ræfia, Rom. 13. Þetta hef eg lofad ä Þremur Dögum, edur med Þrennu Moote, nefnelega med Ydran, Trw og Yfirboot, ad lagfæra; Enn Gud miñ goodur væge Beikleika mijnum, og næde blessadur betst mijna Forsoomun, hverju lijtel Raun og Framkvæmd hefur i þessu viliad fyrer mier verda: Viliañ hefi eg ad soñu, eñ ad fullkomna þad gooda finn eg ecke, Rom. 7. Ydranen er kolld, Trwenn þykest fullorugg i Medlætinu, enn veiklast og bilast Vonum brædara i Mootlætinu, og Yfirbooteñ mijn vill laungum verda Avaxtarlijtel, vidlijka og visid Trie, ä hverin ecke er nema sænijt Hræsneñar Blod ad finna. Þetta mitt Bryxle hefur blessadur JEsus bored mier til nædarfullrar Affokunar; Þessa mijna Synda-Sok hefur hañ kvittad mier til gledelegrar Forlijkunar. Odrum lætst eg opt med hollum Rædum hiälpa, og er nærsta Skarpskign ad siä, jafnvel eiñ Avirdingar Bagl i þeirra Auga; Eñ siälfum mier hyrde eg nærsta lijtt uñ ad hiälpa: Mijn Lijte er eg blindur ad þeckia, og nærsta seinlætur Glæpaña Bialka wr mijnu Auga ad draga, Luc. 6. Þetta ætte og mætte vera mier Orsok tilvilijfrar Hædungar: Eñ blessadur Jesus villde mijn vegna Bryxlyrdeñ lijda, so mitt Bol mætte grædast, mijn Hædung burttakast, og mier skillde i hañs Nafne Heidur og Vegsemd veitast fyrer

mijns Guds Naadar Auglite. Þu varst, Lausnare miñ, med saarlegum Hœdungar Ordum aareittur i þijnu Andlaate, so mijn Saal skyllde huggud verda med þijnu Naadar og Fridar Avarpe a minne Dauda Stundu; Þu varst Eiñ af ollum hæddur og spiadur, so aller skylldu fyrer þig Einann frelsast fraa allre Hœdung, og engenn, sem a þitt blessada Nafn trwer, skule med Skoñ forta-past, helldur hreppa eilijst Lijf, Joh. 3. og eilijfann Heidur i himneskre Dijrd og Sælu.

Hvenær sem hinn hreckvijsi Heimur eikur mier Hugmood og Hiartans Angur med sijnu Hœde og Spotte, þaa vil eg fegenn flya ad þijnum Krosse, og ecke med nockre Ophol enn mæde fraañ hiaa gaanga, helldur umbera med hlijdugu Hiarta Veralldarennar Adkast og Oblijdu, lijtande til þijn, minn lijknarfulle HErra, so eg þreytest ecke nie uppgiefist i minne Armædu, Ebr. 12. Naad þu þvi betst, sem rijkur ert af Myskun, hvad miked eg skal lijda i Heimenum, þad er mier noog, ad eg veit ad mitt Verdkaup, wt af einskiærre Naad, enn eingre minne Verdskulldan, er og mun verda nooglegt i Himnenum, Matth. 5. Þu varst DRottinn miñ, med beigdum Knæam af gudlausum Þrælum spottadur, þaa þu varst ollum til Myskunar staddur i Kvolenne; Verdugur ert þu þvi, þu blessada Lambed Guds, af ollum Englum og Monnum bæde a Himne og Jordu, ad medtaka hæleita Æru, eilijfann Prijs og aud-

minnkustu Astar Losgiord, þar sem þu lifir nu og hoomar i Dijrdenne; Eg þiñ aumaste og overdugaste Þioon sem eñ nu þreye i mijnu Volæde, og þraae epter ockar Glede Fundum i þiñe Sælu, vil segenn, med lijtellætustu Lotningu Andar og Lijkama, losa þig so lenge sem eg lifi og þier minn Gud Lof-syngia medann þad eg em hier, Amen.

39. Pijslar Pænke.

Um̃ Ræningians Ydran.

ENN eiñ af þeim̃ Spillvirkium, sem heingder voru, lastade hañ og sagde: Ef þu ert Christur frelsa siælfañ þig og ockur. Þa svarade hiñ añar, straffade hañ og sagde: Og þu hræđest ei helldur Gud, sem ert þo i eins Fordæmingu! og ad soñu skier ockur þetta riettelega, þvi vid medtokum hvad ockar Giørder voru verdar, enn þesse hefur eckert osskickanlegt giørt. Og hann sagde til JEsu: DRottenn! minnstu mijn, þa þu kiemur i Rijke þitt.

AF Dæme þess eina Ræningians, sem ecke skipadest betur enn so, vid velforþienta Refsing sinna Glæpa, ad hann lastade og hædde hinn saklausa

lausa og saññheilaga JEsum a Krossenum, maatt þu, Saala mijn, sia og skoda, hversu aumkunarlega Mannskiepnann forherdest af Svolkræde Syndarennar, þegar hun audmijker ecke sitt Hiarta nie lætur af sijnu vondu Athæfe, þoott Guds Hond hirte hana og slaae vegna hennar mikillra Misgiørda, og fyrer hennar sterkra Synda saker, Jer. 30. Vardveit mig, O Rottenn minn, fra soddann vondre Blindne og voveiflegum Saalar Haaska! Þegar þier þocknast ad aga mitt ostijrelaata Holld med Vende þinnar fodurlegu Hirtingar, styrk mig þa og stioorna mier, ad eg med heitum Ydrunar Taarum og audmiwkunt Trwar Andvorpunum, flije til þess fagra Haa-Troons þinnar Myskunar, Ebr. 5. So eg finne hia þier Raad og Vægd, Hiaalp og Huggun i ollu mijnu Synda og Sorga Bøle.

Af Dæme hinns annars Ræningians skulum vid, Saala mijn, gudrækelega læra og athuga, ad þoott hann ad undañfornu lifde illa og Ogudlega, þa var þad blessud Boot i hanns Maale, ad hann, medann Naadar Tijmenn var, ydradest vel og gudrækelega. Hann jaatade Yfirdrepsskaparlaust Illgiørder sijnar, auglijste, ad hann hefde Andstygd a þeim, og veitte merkelegar Aavijtur sijnum gudlausa Stall-Broodur, med þesim agiætu Audmijktar Ordum, ad þeir medtæke forþient Laun sinna vondu Verka; Hañ flijde

med

Med Forÿndrunar verdu Trwnadar=Trauste oc Frelsarans JEsu Mooder, er hann oc Efa von= ad hefur, ad bæde hefde miked Wallð og lijka mÿstunarrijkann Wiliatil ad lÿkna sinne Saalu og leida hana wr Kvolunum inn i eilijfa Himnaña Glede; Hann bad þess einasta med Bligdun og Trega, ad DRottenn villde miñast sijn, og trwde ad þad munde siñe aumu Saalu ad goodu Naad= ar Athvarfe verda; Og var þad ecke ad undra, þoott Afgruñ Mÿstunarennar opnade sig til ad svala so naadþyrstre Saalu. O! sioa hier med Glede, Saala mijn, hversu omeranleg er Giædska DRottenš, ad hann lætur sig naadug= ann finna af ollum þeim sem af Hiarta sumba sier til hanns, Syr. 17.

Leinge hafdur hofdu bæde Gydingar og Heidin= giar med Hroope og Hæreiste hædt, lastad og af= klagad Lausnarann oc Krossenum, og þo upplauk ecke hid linvfasta Guds Lamb sijnum Muñe hverke þeim til Amælis nie sier til Afsokunar, enn strax sem þesse ydrande Syndare hafde talad eitt Ord, opnade hann sijnar aastwdlegu Varer honum til æskelegrar Glede og eilijfrar Saaluhiaalpar. O! hvad skiært skijn hier fyrer Augum mijnum þijn heitasta Hiarta Giædska minn himneske Lausnare JEsu! Þu kvartader eckert yfir þinne saaru Pij= nu, enn lietst þitt Mÿstunar Hiarta bresta i sund= ur yfir Seglar Neyd þessa stoor Glæpa Manns.

Þu sijnder honum mestu Myskun, þoott þu finder sialfur einga Medaumkun; Eins veit eg og vona, ad þu eilijfa Giædskann ert enn þa sinnud bæde vid mig og adrar syndugar Skiepnur, þvi ecke maa Uppspretta þiñar eilijfu Naadar þorna, og alldrei munt þu forgleyma myskunsamur ad vera, nie þijna Naad fyrer Reide ad innelykia fyrer nockrum ydrande Syndara, Psalm. 77. Þesse Illvyrke hafde allann sinn Alldur aled ad undannfornu i hinum vestu Glæpum, og allt fraʼm i Daudann geinged a Glotunareinnar Veige; Enn allt fyrer þad villder þu, DROttenn minn, þo ecke spyrna hanns ydrande Saalu af Foot Skør þinnar Myskunar; Þu minntest ecke a hañs Yfirtrodslur honum til ognarlegrar Fordæmingar, helldur minntest þu þinnar miklu Myskunar, honum til Synda Bootar og eilijfrar Huganar. Hann hafde forþienad obærelegar Kvaler i Helvijte; Þu hietst honum omælanlegre Dijrd og Sælu i Himnarijke.

O! Giæt þessa dijrmæta Dæmes, Saala mijn, og gleymdu þvi alldrei, giæt þess seige eg med sañre Gudrækne: Fyrst þier til eilijfrar Glede og Efunarlausrar Trwarstyrkingar. Þad sama JEsu Myskunar Hiarta, sem upplaukst fyrer þessum Glæpa Mañe a hanns Dauda Stundu, þad sama stendur eñ þa oped fyrer ollum ydrande Syndurum, hversu svijvirdeleger sem þeir vera kunna:

Og þad jafnvel m.. t i þeirra Andlaate. Alldrei er nockur hrein Ydran of=sein fyrer JEsu Naadar Auglite. Hans Giædska er ecke bunden vid nockurn Stad edur Tijma, hann stendur allann Dagenn vors Lijfs allt fram i þau sijdurstu Andarslitur, med utbreiddar Myskunar Hendur, Es. 65. Til ad meddeila Naad og Fyrergiefning øllum þeim sem riettelega þiggia vilia. Athuga þar nærst, Saala mijn, þetta Dæme, þier til alvarlegrar Aminningar; Varastu ad undandraga þijna Ydran, sem þier er ætijd omissande, til þijns Dauda Dags, sem þier er ætijd oviss; Freistadu alldrei Guds med andvaralausre Glæpa Ydiu, eins og þier sie alltijd noogur Tijme til Yfirbootar þvi þu veitst þo alldrei nær, enn hann endast eilijflega fyrer øllum þeim, sem andvaralauser i Syndunum sofa; þar fyrer, i Dag medann þu heyrer Raustena DRottens, þa forherd ecke þitt Hiarta, Psalm. 95. O! minn elskulegaste JEsu! margar og stoorar Synder hefe eg þier til Stigdar enn mier til Hegningar framed: æ! vægdu mier DRottenn minn, og gief mier Krapt og Naad, Vilia og Astundan til sannrar Ydrunar, Saaluhiaalplegrar Trwar og gudrækelegrar Lijfernesins Betrunar. Þegar mijnar Synder vilia ogna mier a mijnum Dauda Deige, Æ! minnstu mijn þa, DRottenn minn, i þinne Myskunseme, og gief ad eg fr.a allre Kvol og Fordæmingu eilijflega leistur, meige a þijnuin Myskunar Ørmum sæt-

lega

lega hiedann ut af sofna, Amen.

40. Piijslar Painke.

Þridia Orded Christi a Krossenum.

OG JEsus sagde til hans: SAnnlega SEige EG þJer, i DAg SKallt þU VEra MEd MJer i PAradis.

ALLar Tungur Engla og Manna eru allt of mælstyrdar og O-ordrijkar til ad vijdfrægia þad og vegsama, so sem verdugt er og vera byriar, hversu lyknarfullur og myskunsamur, þolenmoodur og harla goodgiarn ad Gud er; Þad fieck ad reyna sa ydrande Ræninge, sem med sijnu vonda Framferde allt fram i Daudann hafde forþienad eilijfa Helvijtes Piijnu, enn fieck samt ad heyra af Frelsarans JEsu Munne gledelegt Fyrerheit um ofallvallta Heim-Von i eilijfa Himnarijkes Dijrd og Sælu: Sannlega seige eg þier, i Dag skallt þu vera med mier i Paradis. Merk hier af, Sála mijn, med gudrækelegre Eptertekt þa Yfirvættes miklu DRottens Naad, ad hinn riettlaate Gud, sem stigdur og moodgadur er med Syndenne, lætur sig blijdka og fridstilla med Ydraneñe; Þoott hann, epter sijnu stranga Rietilæte, vilie straffa og hefna, þa fær ydrande Syndarans Saala Frid og Fyrergiefning fyrer hans Naad-

ar

dar Auglite ad finna. Pad banvæna Orma Bit, med hveriu sw bolfada Synd plagar Sam-vitskuna ad særa og græta, megnar sw blessada Ydran kroptuglega ad græda og bæta, hun verk-ar Glede og Hiœlpræde sorgfullre Syndarans Sálu, 2. Cor. 7. Hun er sætt Sælgætis og Glede Vijn heilogum DRottins Englum, Luc. 15. Ein audmiwk Bæn, sem ydrande Sœal fram-flitur fyrer giædskuriskann Gud i Himnnum, hun er dijrmæt, þægileg og mikils metinn fyrer hanns Myskunar Auglite; Hun er goodur Eyrendis Re-ke, sem alldrei fer siniande fra Hœa-Trone Mysk-unarennar, Ebr. 5. Punnt er Moodur Eyrad hins millderirika JEsu, ad heyra hennar Kvein-Stafe, og þad jafnvel adur enn hun fer, og midt þvi hun er til hañs ad hroopa, Es. 65. Lijka sem Moses fyrer Guds Almættis Krapt, fleck med siinum Staf utleidt sætt Svala-Vatn af Hellu-Steinuum i Horeb, 2. Mós. B. 17. So fær ein Rœad-þyrst Sœal med audmiwku Ydrunar And-varpe nœad guddoomlegum Lijfs og Lijknar-St-raumum af JEsu Myskunar Hiarta, sem er hēñ-ar himnesk Hiœlprædis Hella, 1. Cor. 10. Hvar-af hun i ollum Angistar Porsta uppeys med Fagn-ude Rœadar og Blessunar Vatn, sier til tijman-legrar og eilijfrar Svolunar.

O! miñ sætaste Lausnare, eg iœta og medkienne fyrer þier mijnar morgu og stooru Synder, og ad mier er þeirra vegna einavu betur vared fyrer Aug-

Auglite þijnu, enn þessum Stoor-Brota Manne, ef þu villt gainga i Riettlætis Doom vid mig; Þess vegna skrijd eg glæpafull Skiepna ad þijnum heilaga Krosse med heitum Bænar Tarum og Hiartans Andvarpe; Lofadu mier Synda þiadum og Sorg-mæddum Vesælinge ad niota Hvijldar og Hiwkunar i þijnum wtbreidda Lijknar Fadme; Þu ert mier fyrer Hugskots Augum afmaaladur alls-nakeñ, albloodugur og alsærdur a Krossinum hangande; Þad er Saalu minne eilijf Huggun og Harma-Boot, Þvi mier til Mijkunar hefur þu so beiskar Kvaler lided, mier til Lækningar so svijdande Saar feinged, mier til Hreinsunar og himneskrar Blessunar þijnu dijrmæta Bloode wthellt; Æ, gief ad oll þijn beiska Pijna hrijni a mier til æskilegasta Fagnadar, þu ert nu DRottiñ miñ, fra ollum Kvolum eilijflega burt numeñ, og iñgeingiñ med gud-doomlegri Vegsemd i þitt Dijrdar Rijke i Himnenum. Æ, DRotteñ, miñstu mijn þijns naudlijdande Vesælings, sem enn nu þreye og þiaest i Eymdunum. Virdstu a hverium Morgne i Millde og Mijskun ad segia til mijn: J Dag er þitt Holld i Heiminum, enn Hiartad skal vera hia mier i Himninum, so ad eg giefe þier mitt Hiarta til Vegdar og Lijknar, Jer. 31. Enn þu giefer mier þitt Hiarta til Hlijdne og Þocknunar, Ordsk. B. 23. Eg vil feginn a sierhverium Morgne andvarpa aptur a moot til þijn DROtten,

enn miñ, og bera mig ad i þijnum Krapte, ad haga so Framferde mijnu, ad eingeñ Hlutur fære mig fra þijnum Kiærleika skiled, og eg mege jafnann med Poliñmæde og goodum Verkum stunda epter þijnu eilijfa Dijrdar Rijke, Rom. 2. Sierdeilis virdstu, O JEsu, ad lata þinn himneskañ Naadar Anda, a minne Andlaats Stundu, predika þesse huggunarfullu Ord i mijnu Hiarta: J Dag skallt þu vera med mier i Paradys: Þar sem eg er, þar skallt þu miñ Þienare, innañ skams fra øllum Synndum leistur, i æ(var)ande Dijrd og Glede eilijflega vera, Joh. 12. Þu atter, DRotteñ miñ, midt i þiñe diwpustu Niduurlægingu, hin ædstu Raad a, ad giefa þessum Glæpa Manne Himnarijke: O, hvad gladur ma eg þa taka i mooti mijnum Dauda, i þeirre vissre Von, ad þig mune nu i þinne dijrdarfullu Upphafningu hverke vanta Viliann nie Matteñ til ad frelsa mig þinn auma Vesæling fra øllu illu og hialpa mier til þijns himneska Dijrdar Rijkis, 2. Tim. 4. Þar uppa vil eg Ohræddur lifa og lijka gladur deya. DRottenn minn, lat þau blessudu Lijfsins Ord, sem þu talader a þiñi Dauda Stundu, vera mijna Huggun og Hiartans Glede a mijnum Andlaats Deige. Þegar mijn mædda og mootlætta Saal skilur vid minn vesælann Lijkama i Daudanum, þa nædtak hana, O HErra, til þijn i eilijfañ Paradijsar Fognud, Amen.

41. Pijslar Þanke.

Fioorda Ord Christi a Krossinum.

OG þad var nær um̃ hina siøttu Stund, ad Myrkur giørdist yfer allt Landed, allt til nijunndu Stundar, og Sooliñ misti sitt Skin. Og um̃ nijundu Stundu kallade JEsus hærre Roddu og sagde: ELi, ELi, Lama Sabachtani. Hvad ed utleggst: Gud Miñ! Gud Miñ! Hvar Fyrer Forlietst Þu Mig?

HEyred þier Himnar, og þu Jord hlusta med Eyrunum, þvi DRottiñ hañ talar: Seger Spaamadurenn heilagur Esaias, Cap. 1. Þegar hann, under Persoonu lifanda Guds, upphefur sijna Klogunar Raust yfer Illsku syndugra Manna: Laat þess somu DRottins Anda Ord uppvekia þig, mijn Saal, af vondum Andvaraleysis Svefne, so þu med hiartanlegre Andagt heyrer, og med audrækilegre Lotning hluster til, hvad Lausnare þinn JEsus hangande a Krossinum under þinne og allrar Veralldareñar Syndar Byrde, kallar og hroopar med grаatlegri Kveinunar Roddu seigiande: Gud miñ, Gud miñ, hvar fyrer hefur þu yfergiefed mig? Eingeñ skillde leida sier i Hug, ad Lausnareñ hafe laated

sier

sier þesse Ord uñ Muñ fara, añad hvert af Efa nockrum, so sem hefde honum blessudum so hrygg-elegar Kvaler ovorum komed; Þvi hañs guddoomlegre Speke var alkuñugt allt hvad yfir hañ ætte ad koma, Joh. 18. Ecke helldur af nockrum Heiptar Hug vegna sinna herfilegu Pijsla, þvi ecke kunnu þeirra brwsande Bilgiur ad slockva þann blessada Elskunnar Elld, sem midt i hanns biturstu Pijsl logade hvad heitast i hanns lyknar-fulla Hiarta: Og allra sijst hefur Frelsareñ kvartad yfir Kvolum sijnum af nockre Opoleñmæde: Þvi so dæsamlega sem hann blessadur hafde byrjad þad, so fagurlega villde hann nu eiñenn innann skams fullkomna þad, ad gioraft sijnum hiinneskum Fodur hlijdenn allt til Daudans, Jæa, allt til Krossins Dauda, Phil. 2. Miklu framar hefur DRotteñ med þessare sinne hroopande Klogunar Raust viliad hræra Hiarta vort syndugra Manna, til ad hugleida med alvarlegum Angurs-Trega, hversu Obærileg ad væri Reidi Guds yfer Syndum vorum, og hversu ognarleg þeirra Verd-Laun, ad þar sem sæ elskulegi Guds Sonur var so hart plægadur sokum annarlegra Synda, Es. 53. Þæ skylldi hinn voudi Præll hugleida, hvad þwngum Kvala Hoggum hann mundi hliota ad sæta vegna sinna eigeñ Glæpa, uppæ þad ad sæ hinn Ogudlege skyllde verda þess swsare og sliootare til ad læta af sijnum vonda Vege, og snwa sier til DRottins, Es. 55.

J annañ mꝏta; merk þu mijn Saal, þaa yfirnꝏtturlegu Soolarinnar Formyrkvan, sem hier skiede i JEsu Pijnu; Allt eins og þad blessada Heimsins Lioos blygdadest vid ad skijna yfer þaa Ohæsu, ad hennar Skapare var so herfelega kvalenn, og var hun þo eingenn Skulld i þvi, so sem ollum er vitañlegt: O, hversu miøg ætte þꝏ og mætte su vesæla Manneskia skamast sijn, nær hun hugleider og heyrer um þad talad, hvad þwnga Kvalanna Erfidis-Mune hun hefur giort sijnum DRottne og Lausnara med sijnum Syndum, og hvad ognarlega Mædu auked honum med sijnum Misgiordum, Es. 43. Avi! minn æstwdlegaste Lausnare JEsu, maklega mꝏ eg vesæll Jardar Ormur lꝏta bæde mijn Augu flioota i heitum Angurs Tꝏrum vegna Glæpa minna, fyrer hverra [...]ker þu varst so hormulega kvaleñ; Þad jꝏta eg [...]ggiande a þinne Foot-Skør ydrande og audmiukur; Vertu, O Gud, mier vesælum Syndara lyknsamur! Eg hefe allt til-unned med minne obættre Glæpa Breitne, ad wtkastast i Op og Tanna Gnijstran þeirra ytstu Kvalaña Myrkra; enn yfer þig, DRottenn minn, hlutu þau diñu Pijslanna Myrkur ad gꝏnga, so gledelegt Lioos gudlegrar Nꝏdar og Huggunar skyllde yfir mier uppreña. Med þeirre Sorgar Raust sem þu lietst i svørtu Myrkre af þier heyra, hefur þu hroopad mig inn i himneskann Sælu og Dijrdar Liooma, iñ i þꝏ niju Jerusalem, hveria þijn

Dijrd upplioomar, og þu Lambed Guds ert heñar Lioos, Opb. B. 22. Hvar eg asamt øllum þijnum utvølldum mun skijna so sem Lioos i þijns Fodurs eilijfa Dijrdar Rijke, Matth. 13. Og hroopa þar fagurt Lofgiørdar Sanctus, og Fagnadar Hosianna fyrer utann Enda. O! hvad gott er til þeirrar Glede ad hugsa, jafnvel þott mier þike laungum ofkiemtelegt ad þreya i þessum dim̃a Dal og Daudans Skugga, hvar Myrkur miña Syndaog Sorga fortna so mjog fyrer Augum Saalar minnar, ad hun sier nærsta dausa Deiling til þinna Huggunar Geisla, þu hoablessada Riettlætes Soolen, Mal. 4. Yfir þessu mijnu Bøle kveina eg og veina fyrer þijnu Nadar Augsite; Æ! heyr þu DRottenn mijna Bæn, og hygg myskunsamlega ad mijnu Hiartans Hroope, Ps. 143. Fegenn vil og skal eg, i þijnu blessada Nadar Nafne, og epter þijnu fegursta Dæme, lata þad vera mijn fyrstu og fliotustu Urræde i ollu mijnu Harma-Bøle, ad upplypta mijnu Hiarta til þijn, Gud minn, Gud minn, þu sem ert Fader Myskunsemdanna og Gud allrar Huggunar, 2. Cor. 1. Virdst þu nadarsamlega ad hugga mig i allre minne Hrygd: Þegar Myrkur Syndanna byrgid fyrer mier Sool Gledennar, æ! snw þier þa til mijn Gud minn, Gud minn, og vertu myskunsamur Þeæke þijnum, Ps. 90.

Þridia maata merk þu, Saala mijn, þier til ei-

lijfrar Huggunar, ad Sonur Guds var af sijnum himneskum Fodur yfirgiefiñ midt i sijnu mesta Angistar Kvalræde, so þu skyllder alldrei verda yfirgiefiñ af gudlegre Hiaalp og Myskun i nockru Hrygdar edur Harma Bole; Gleym alldrei þiñ Gud i JEsu Nafne ad ottast, elska og aakalla, þa mun hañ, fyrer JEsu Christi skulld, alldrei laata sijna Myskunseme i burt fraa þier vijkia, og Saattmaale hanns Fridar yfir þier skal alldrei ad eilijfu forgleymdur verda nie nidurfalla, Es. 54. Æ minn giædskurijke Gud og DRottenn, virdstu fyrer þijns eingietens Sonar saaru Kvol ad vægia mier og myskuna i Lijfi, Dauda og Doome. Þegar Lioosid minna Augna formyrkvast og mier mynkar Maalsæred i mijnu Andlaate, miñstu þaa, DRottenñ miñ, þessara þijns Sonar saaru Kvala, og lijs minne Saalu med fögru Lioosi þinnar Huggunar; Hneig þaa þitt Myskunar Eyra til minnar Hiartans Andvarpanar, og medtak mijna aumu Saal i þijnar Naadar Hendur til eilijfrar Dijrdar og Glede, Amen.

42. Pijslar Panke.

Fiñta Ord Christi aa Krossenum.

Þa JEsus visse nu ad allt var fullkomnad, og ad Skriften yrde uppfylld, þa seger hañ: MJg ÞYrster: Þar stood eitt Kier fullt

fullt af Edike, jafusnart hlioop einn af þeim til, og took Niardar-Vøtt og fyllte af Edike, og sette ofañ a eiñ Reir-Legg, og gaf hønum ad drecka.

LIka sem Vatn þad, er Spaamadureñ Ezechiel saa i Anda fordum, reyndest hønum þvi diwpara, sem hañ var leiddur wt i þad lengra, þar til hañ grynte ecke lenaur, Ezech. 47. So virdest mier lijka, ad ein gudhrædd Saal mege falla i þess stærre Forundran, sem hun hugleider optar og heyrer lengur fraa þvi sagt, hversu diwpt ad DRotteñ Himnaña hefur lijtillæckad sig heñar vegna; Hversu saarar Kvaler Konungur Dijrdarennar JEsus hefur lided heñe til Hiaalpar og Myskunar. Eda er þad ecke Omælanlegt Afgruñ JEsu Astar og Naadar, mijn Saal? Er þad ecke grunnlaus Dypt Audæfanna bæde Vijsdooms og Giædsku mijns einka Endurlausnara? Ad hañ, sem alls Raad aa bæde aa Himne og Jordu, Matth. 28. Hañ sem siaalfur er eilijf og Oþriootande Lijfs og Lyknar Uppspretta, og gefur øllum Naadþyrstum Saalum þad sætasta Svala Vatn, sem flijtur til eilifs Lijfs, Joh. 4. Hañ sem med sijnum giædskurijkum Guddoms Krapte snere fordum daufu Vatni i sætt smackande Vijn, Joh. 2. hañ kvartar nu yfir þvi i siñi saaru Kvøl, ad sig þyrsti, eñ fieck þo ei añad eñ swrt Edik, ad svala med sijnu orþiaada Hiarta. O hvad heitt hefur JEsus elskad oss

aumar Mañeskiur? Hverſu orðyrgur giordeſt hñ af ollum jardneſkum Munum, ſo han audgade oſs med andlegum og eilijfum Bleſsunar Giædum, 2. Cor. 8. Ecke var Lauſnarans guddoomlegu Almætte um̃ Megn, ad ſnwa þeſſu ſwra Edike i ſætt Vijn, til ad lina ſijna Kvol og ſvala ſijnum ſaarþyrſta Muñe, hefde honum bleſſudum ſo þocknaſt; Eñ þvi olle hanns bleſſada Elſka til vor aumra Maña og hañs blijda-Hlijdne vid ſiñ himneſka Fodur, ad hañ villde eingañ Dropa epterſkilia i þeim fleytefulla Kvalaña Kaleik, ſem fyrer hañ var ætſkeinktur. Adur hafde Lauſnareñ ſañad þad med ſijnum bleſſudu Almættes Verkum, ad hañ være ſañur Guds Sonur; Nu villde hañ med ſijnum bitru Pijſlum ſijna, ad hañ være alls Heimſins Endurlauſnare, og þad ſaña Guds Lamb, ſem bære Synder Verallðarennar, Joh. 1.

Eñ hvilijkur mun nu þeſſe Lauſnarans Þorſte vered hafa, mijn Sæl? Hann var fyrſt Lijkamlegur og Nætturlegur, ſem epter ollum Lijkendum orðſakadeſt af þvi ſtrænga Kvalaña Erfide, af hveriu hiñ trwlynde Guds Þioon var ſo orþiæadur, þreyttur og vanmegna ordeñ, ad hañs bleſſudu Mañdooms Kraptar uppþornudu, ſo ſem oñur Skurm, og hañs Twnga lodde af ſaarheitum Þorſta vid hañs Goom, Pſalm. 22. Eñ fieck þo eckert ſier til Svolunar, nema ſwrt Edik, honum til enn þæ ſtærre Kvalar. Þeſſe beiſke

Dryckur var borẽn ad Lausnarans daudþyrsta Muñe i Kvoleñe, so Brunnur Hiaalpræđesins med himneskum Svolunar og Naadar Sætleika skylldi þess rijkuglegar wtflioota til miñar þyrstrar og þiaadrar Saalu af hañs Myskunar Hiarta, þar sem hañ lifir nu og rijker i Dijrdeñe; Hanns Ovina Grimd villde ecke unna honum hiñar miñstu Svolunar; Þess vegna veit eg og vona ad hañs heita Hiarta Giædska mune ecke wtskwfa mier Naad-þyrstum Vesæling fraa ferskum Votnum tijmañlegrar og eilijfrar Glede og Blessunar. Hanns hæleira Nafn sie lofad ad eilijfu!

2. Var Lausnarans JEsu Þorste aa Krossenum andlegur og Elsku heitur; Hañ þyrste og lyste epter Synda Kvittun og Saaluhiaalp allra Maña, fyrer hverra Saker hañ hafde so stoorar Kvaler lided, og var nu reidubwẽn ad leggia Lijfid þar ofann aa. So sem hañ hafde hiartanlega laangad epter þvi, ad lijda Kvalernar, Luc. 22. So laangade hañ nu hvad hiartanlegast epter þvi, ad aller mættu hafa eilijf Naadar og Blessunar Not af hañs Kvolum; Hañ laangade epter þvi, ad aller þeir, hverra Synder hañ bar, hverra Straff hañ leid, hverra Sekt hañ borgade, mættu i sañre Ydran saaluhiaalplega aa hañ trwa, so þeir fortopudust ecke, helldur ad þeir hefde eilijft Lijf, Joh. 3. O! hvilijkt Blygdunar og Angurs Efne maa þad vera fyrer ockur, Saala mijn, ad hugleida þetta: Siaalfur Gud lætur sig laanga til ad sijna ockur Naad

og Hiałpræde; Enn vid erum Oþyrst epter þvi, ad umfadma hanns Ast og Millde; Hann þyrster efter þvi, ad fridþægia ockur og mykuna, enn ock ur lœngar laungum til, ad drijgia þœ Glæpina, hvar med vid erum daglega, bleßadañ Nœdar Avøxt hanns bitru Kvala, af ockur ad brioota. O! Heyr þu i Guds Nafne, Sœla mijn, og hlusta til, hvad Lausnarenn JEsus enn nu i Dag til þijn talar, seigiande: Mig hefur þyrst i minne bitru Kvøl, til ad endurleysa þig frœ allre Bølfan og eilijfre Fordæmingu; Mig þyrster enn nu og lœngar epter þinne Yðran og Umvendun, epter þiñe Synda Kvittun og eilijfre Sœluhiœlp; Hvar fyrer villt þu deya i þijnum Syndum? Eg hefe ecke Þocknan œ Dauda hiñs Ogudlega, segier DRottenn, þar fyrer snw þier og fallt þu lifa, Ezech. 18. Æ! Eg œmiñe þig, Sœla mijn, fyrer Myskun Guds: Kostadu alls Kapps uñ, ad svala JEsu Þorsta; Biood honum alldrei beyskann Dryck elskulausrar Hræsne og Yfirdrepskapar; Biood honum daglega i hañs eigeñ Nœdar Nafne hreinañ Bikar heitra Yðrunar Tœra og Hiartans Andvarpana; þad mun hañs Millde ecke forsmœ, helldur mysunsamlega medtaka. O miñ lyknarfullaste Lausnare! J diwpustu Audmykt og Undergiefne vil eg þijnu bleßudu Nœdar Orde og Avarpe svara, segiande: Lijka so sem Hiorteñ lœngar epter ferskn Vatne, so lœngar Sœlu mijna, þu lifande Gud, epter þiñe Nœd og Hugsvolun, Psal. 42.

Eckert er þad i Eigu miñe, O Drottenn miñ! sem eg mæge voga ad biooda hier til Þoknunar, nema faar Taar, og þo allt ofkolld; Einlægt Trwar-Traust, eñ þo allt ofveikt og vesællt: Medtak þad O HErra! i Mijskun þinne og lát mig, þinn aumasta Vesæling, fiña Naad fyrer þijnu Auglite. Eg prijsa hiartanlega þijna grun̄lausa Elsku, sem hefur so mikla kost ad uppaa mijna Endurlausn: Eg gledst fagurlega af þijnu Naadar Hiaalpræde, ad þu hefur med þijnum skarpeita Pijnu-Porsta, leyst og frelsad Saalu mijna fraa eilijfum Kvala-Porsta. Gief O JEsu! ad so vel þetta, sem allt annad, er þu hefur mier til Mijskunar lided, sie og verde Saalu minne frij-openn Uppspretta tijmañlegrar og eilijfrar Blessunar og Glede, Amen.

43. Pijslar Punkte.

Siötta Ord Christi aa Krossenum.

Eñ er JEsus hafde Ediked til sijn teked, sagde hañ; ÞAD Er FUllkomnad.

SO sem þetta blessada Ord, er Lausnarenn JEsus talade i Siötta Siñe aa Krossenum, maa med øllum Riette reiknast þad allra gledelegasta Ord, sem heyrdest af Frelsarans Munne i hañs Pijnu: Þad allra vigtugasta Ord, sem fiñst i þeirre H. Bibliu: Þad allra dijrmætasta og lijfkroftugasta Ord, sem nockurn Tijma hefur talad

vered, Jaa, soddan Ord, um hvert þad maa med ollum Rette segiast fierdeilislega, sem DRottenn JEsus vitnar um oll sijn blessudu Ord almeñelega, ad þau eru Ande, og þau eru Lijf, Joh. 6. Þau eru Kraptur Guds til eilijfrar Saaluhiaalpar ollum þeim, sem þar aa trwa, Rom. 1. So skulum vid nu, Saala mijn, med hiartanlegre Andagt og gudrækelegre Eptertekt yfervega þetta blessada JEsu Ord, og hvad Sonur Guds meint hefur, er hañ sagde: Þad er Fullkomnad.

Þad er vitannlegt, mijn Saal, ad almaattugur Gud wtgaf Fordum aa Fiallenu Sinai sitt haaleita og heilaga Logmaal, 2. Mos. 20. hvert hanns dijrdarfulla Haatign med hinu straangasta Riettlæte alvarlega skipar og bijdur ollum Monnum fullkomlega ad hallda, og fyrer utann nockurn Brest ad uppfylla; Þad wtheimter algiort Riettlæte bæde hid innra i Saaluñe og wtvortis aa Lijkamanum: Þad krefur fullkomens Heilagleika og heilags Fullkomlegleika bæde i Hugrenningum Ordum og Athofnum: Þad bijdur ad Madur skule, fyrer utann nockurn Brest, Yferdrepskap edur Ofullkomlegleika, elska Gud af ollu Hiarta, allre Saal og ollum Mætte, og Naaungañ so sem sialfañ sig, 5. Mos. B. 6. Hver sa sem þetta giære ad fullu og ollu Leite hallded, aatte þar af ad lifa, 3. Mos. 18. Enn ollum þeim, sem i hinu miñsta þar wt af brite, var hootad tijmanlegre, andlegre og eilijfre Bolvan, 5. Mos. B. 27. Nu var þad og er

olld

alldunges Omœgulegt ollu syndugu Hollde, sijdañ Adam braut, þessum heilaga Guds Riettlætes Vilia i hinu allra miñsta ad fullnægia, hvers vegna Synda-Sekt allra Maña vard hin Obærelegasta; Pvi efter Guds Oumbreitanlegum Riettlætes Vilia ætte Logmaaled algiørlega ad uppfyllast, eda, ad ødrum Koste, allt Mañkyned eilijflega ad fortapast. Yfir þessa vora aumkunarlegustu Eymd og Neyd, leit hiñ eilijfe Guds Sonur JEsus sijnum blessudu Myskunar Augum, og Pvi liet hañ sig fæda i þeñañ Heim, og giørdest Logmaalenu underorpeñ, so hañ frelsade alla oss, sem under Logmaalenu vorum, Gal. 4. Þesse JEsus hefur i vorn Stad og vor vegna fullnægt Guds Riettlæte, og gollded alla þa Logmaalsins Skylldu, sm vier ættum ad gialda, med sijnu flecklausa Framferde. Þesse JEsus hefur fridstillt Guds Reide, og bored alla þa Logmaalsins Bolfan, sem vier bera ættum, i siñe særu Pijnu. Nu hafde þad fyrerheitna Kvinnunnar Sæde sundurbroted þess helvitska Hoggorms, Diofulsins, Hofud, 1. Mos. B. 3. og under eins giørst Foorn og Forlijkun fyrer allrar Veralldareñar Synder, 1. Joh. 2. Nu hafde JEsus leyst oss fraa Bolfan Logmaalsins, þar hann vard Bolfan fyrer oss, so vier i honum blessader yrdum, Gal. 3. Nu hafde Gud giørdt sinn Son ad Synd fyrer oss, þar hañ visse þo ecke af Synd so vier yrdum i honum þad Riettlæte, sem fyrer Gude gillder, 2. Cor. 5. Þetta auglijser nu hinn

mikle

mikle Mannañа Elſkare millderijkur JEſus full- komlega framkvæmt og farſællega fullkomnad ve- ra. Gled þig þvi, Saala mijn, hiartanlega i hæ- bleſſudum JEſu Heilſugiafara þijnum, ſem ſo huggunarſamlega hefur a Kroſſenum til þijn tal- ad, ſegiande: Þad er Fullkomnad. Fyrer þig er Logmalſins Hlijdne fullkomlega golldeñ; Fra þier er Logmalſins Bolfan fullkomlega burttek- eñ, þier til Handa er fullkomenn Nad, Synda Kvittun og Saaluhialp afrekud og feingeñ. Aller Gamla Teſtamenteſins Spadoomar, ſem hlijddu uppa þijna eilijfa Endurlauſn, eru nu fullkom- lega framkomner. Øll Guds Nadar Fyrerheit ſkulu þier nu til æfarande og æſkeleguſtu Bleſſun- ar verda fullkomed Ja og Obrygdanlegt Amen, 2.Cor.1. Øllu þeſſu villde Lauſnare þiñ JEſus, mijn Saal, opennberlega yferlijſa i ſiñe bitru Kvol a Kroſſenum hangande, og hartnær komenn ad Dauda, til ad avijſa þar med, ad oll ſijn bleſſud Forþienuſta og Fullnægingiord ſkyllde vera mier lijfkroftug Huggun i ollum mijnum Eymdum, og þad fegurſta Glede-Lioos i mijnu Andlate. Ei- lijflega lofadur ſiert þu, Lauſnare minn, fyrer ſo æſkelega Bleſſan, ſem þu hefur mier afrekad; Lat guddoomlegañ Krapt þijns fegurſta Fullkomleg- leika vera blijda Nadar-Boot og fullkomna Frid þæging fyrer alla mijna Breſte og margfalldann Ofullkomlegleika. Þu hefur allt fullkomnad mier til Endurlauſnar og eilijfrar Saaluhialpar; St- yrk

yrk mig og stioorna mier, O Drottenn minn, ad eg i þijnum Otta fullkomne mitt Hlaup med Fagnade, þijnu blessada Nafne til Lofs og Þocknunar og megi so behallda Trwñe og góodre Samvitsku allt til Æfiloka, 2. Tim. 4. Lææt þetta þitt fagnadarrijkasta Lijffins Ord a þiñe Dauda-Stundu, styrkia mijna veiku Trw, hughreista mitt hrædda Hiarta, og gledia mijna sorgmædda Saalu a mijnum Andlaats Dege; Hroope þa þitt Fullkomna Forþienustu Riettlæte Naad, Kvittun og Fridþæging a moote mijnu fordæmañlegu Synda Rangslæte, so eg fullkomeñ og eilijfañ Dijrdar Fognud megi hia þier hlioota, Amen.

44. Pijslar Psalmur.

Siounda Ord Christi a Krossinum.

OG JEsus kallade upp hææte Roddu i Añad Siñ og sagde: Fader! J Pijnar HEndur Fel Eg Miñ ANda.

SEa sem vill saa farsællega ad deya, hañ skal kosta alls Kapps uñ gudrækilega ad lifa; Hver sem lifer i Krapte JEsu Forþienustu riettlaatur fyrer DRottne, hañ deyr eirnenn i JEsu Nafne eilijflega sæll og blessadur i sijnum Gude, Opinb. B. 14. Þetta ætte ad upporfa sierhvern christenn Mann til ad hafa sem optast i Huga og Minni

 blood-

bloodugánn JEsu Krossins Dauda, og sier deilis þau blessudu Ord, er hañ taladi under sitt signada Andlaat, þvi þar inni finnum vier bædi lagdañ hiñ beinasta Veg til ad lifa heilögu Guds Barna Lijfe, og lijka giefid þad besta Medal til ad deya riettlaatra Maña Dauda: Fader, i þijnar Hendur fel eg miñ Anda.

Af þessu Sivunda og sijdarsta Lausnarans Jesu Lijssins Orde a hans Dauda-Stundu, skallt þu, christenn Madur, med sannre Gudrækne siaa, læra og yferveiga. 1. Ad Frelsarenn bæde byriade sijna bitru Kvøl i Grasgardinum, og endade lijka sitt blessada Lijf a Krossinum med þvi ad aavarpa Gud med þvi elskusulla og gledilega Fodur Nafni, Viliande þar med kienna þier, christenn Madur, ad þu i allskonar uppaafallande Mannraunum, og einkum i hiñi sijdurstu Daudans Neyd, laater þad vera þijn hellstu og gledilegustu Urræde, ad upphefia þijn Trwar og Bænar Augu i Himiniñ til þess mikla Myskunsemdaña Fodur og milldasta Guds allrar Huggunar, sem bæde hefur Viliañ og lijka Maatteñ, til ad hugga þig i allre þiñe Hrygd, og biarga þier i øllum þijnum Baagiendum, a hvers Lijknar Naader þu maatt flija med øruggu Trwar Trauste, og nefna hañ þiñ Giædskurijkann Fodur, Þvi JEsus hefur giefed þier Magt Guds Barn ad vera, Joh. 1. JEsus blygdast ecki vid ad kalla sig þiñ Broodur, Ebr. 2. og nefna siñ himneskañ Fodur lijka einn-

inn Þinn Föður, Joh. 20. Þocknest nu Þessum Þijnum hæblessada Hiartans Föður ad leggia Þier Krossinn a Herdar, Þa lat Þad vera Þier eilijfa Huggun, ad ef Þu ber Þañ med ydrande audmiwku og Þolinmoodu Hiarta, Þa framm biijdur Gud sig Þier so sem Barne, Ebr. 12. Þa mattu vera vissastur um Giædskurijkt Guds Faderne og Þiñ gledilegañ Barna-Rett, Ja, lijka sem Faderiñ er Bornunum lyknsamur, eins Þa vill DRottreñ Föðurlega Mysskun og Medaumkan sijna, Föðurlega Hialp og Hugsvolun senda bædi Þier og ollum sijnum naudlijdande Barna-Skiepnum, Psalm. 103.

2. Sijnir Þier Þesse blessada Lausnarans Andlats Bæn, ad Salen er Odaudlegur Ande, sem eingenn kañ Lijfe ad svipta, Þo Lijkameñ hlioote andvana og ad kolldum Na ad verda, Matth. 10. Eckert Rad giorde Lausnareñ fyrer Greftran sijns H. Lijkama, enn siñe blessudu Salu sa hañ besta Farborda. Lær Þad af DRottne Þijnum, O Madur! ad Þu fyrer eingann jardneskañ Mun gleymer eda vanrækter ad bwa so med Þoliñmæde og goodum Verkum i Veg fyrer Salu Þijna, ad henni sie i Fride og Vingan DRottins tijmannlega og eilijflega vel borged; Giæt Þess, ad aller jardnesker Muner eru so sem fanijtt Hey og fallvalltur Hiegoome, Es. 40 sem ad eingu verdur i Daudanum, eñ Þijn odaudlega Sal skal bwa ad Þvi eilijflega, hverniñ Þu hefur sied fyrer heñar

Naade hier tijmañlega; Lat þvi blessada Andlaats Bæn Lausnara þijns kieña þier christeñ Madur,

3. Hvar þu bæde att og kant ad sia Salum fyrir Ohættum Samastad og oruggu Athvarfe, nefnilega: J Naadar og Verndar Hondum þyns himneska Guds og Fodurs: Fader! J þijnar Hendur fel eg miñ Anda. Enn þess ber þier vandlega ad giæta, ad ef þu villt ad Salinn þijn eige vijsann æskilegann Hvijldar og Sælu Sama-Stad i Guds Hende, þegar hun skilur vid Lijkamann i Daudanum, þa sia vel til, ad hun med audmiukre Hlijdne og heilagre Poliñmæde ligge under Guds Hende, æ so leinge sem hañs lyknarfullt Lauglundar Gied-lijdur hana vid Lijkamañ samteyngda hier i Heime; Lat þier, so sem Guds Børnum soomer, stioorna af Guds Naadar Anda, Rom. 8. Lat þig leida af Guds Naadar Hende; Lat þier undervijsa af Guds Naadar Orde, og bevara þad æ jafnañ i þijnu Hiarta, so þu syndger ecke vijsvitande a moote Gude þijnum, Psal. 119. Þocknist Guds Hond ad hyrta þig, þa hrind heñi alldrei fra þier med nockre Opolinmæde, kyss helldur feigeñ a hana med gudrækilegu Umburdarlyndi, og lat þier gott þykia ad falla i Guds Hendur, þvi hañs Myskunseme er stoor, 2. Sam. 24. Þegar mañleg Hialp bilar og brestur i Heiminum, gleym þa ecki ad mæna þijnum Trwar Augum uppa mattuga og myskunarrijka Guds Hond i Himninum, þoott hun leggi þier

þwnga

Þwnnga og Herdar, þa vert viss um ad hun styrkir þig best til ad bera hann, Psal. 68. Guds Mysk-unnar Hond er eingvu sijdur tom og ad græda enn særa, eingvu sijdur fliot til ad lietta af Hörm-ungunum, helldur enn ad laata þær og detta efter sijnum Naadar Vilia, 1. Sam. 2. Minnst þess, bædi ad byria sierhvern Dag Efi þinnar fyrst og Morgnana, og lijka ad enda hann seinast og Kvöll-denn, og þad af Hiarta og Alvoru, med þessare dijrmætu JEsu Andlaats Bæn; Fader, i þijnar Hendur fel eg minn Anda. Og nær þu þann-ig gudrækilega breiter, medann þier er unnt ad lifa, þaa maatt þu vera þess fullviss, ad Saalenn þijn mæter mijskunsarrijkre Adhiwkrun i þijns himn-eska Fodurs Naadar Hende, þegar þu att ad deya, þar mun hun af allri Mædu hægt hvijlast, ad burtvikinne allre Sorg fagurlega glediast, og i eilijfum Dyrdar Fognude saa ad siaa Gud Aug-lite til Auglitis fyrer utann Enda, 1. Cor. 13.

4. Er vel merkiande, ad Sonur Guds JEsus wtvallde sijna sijdurstu Andlaats Bæn af H. Rit-ningu, og took hana ordriett af þess dijra Guds Manns Davids Munne, Psal. 31. Lær þad af þessu Lausnarans Dæme, christenn Madur, ad þu bygger alldrei Bæn þijna og þvi holldlega og for-blindada Hyggiu-Vite, Bid ætijd i Trwnni efter blessadre Guds Orda Reglu, Jac. 5. Bid i JE-su Nafne og efter hans blijda Naadar Vilia, 1. Joh. 5. Vier erum so miog af Holldsins Bern-

ſku blindader, ad vier vitum ecke hvers vier bidium Matth. 20. Leitum þvi i Lijffins Ordi, O Drottins ad þeim ſanna Vijsdoome til ad bidia, ſo Gude meige vel liika, Jac. 1. og vier ſæmum i JEſu Nafne nædarſamlega Bœnheyrſlu.

O! miñ Hiartans Giædſkurijke Gud og Fader, eg grætbæni þig i þijns einaietins Sonar, mijns bleſſada Broodurs JEſu, Nadar Nafne; Vert þu mier nædugur, lyknarfullur og myſkunſamur Gud og Fader i Lijfe Dauda og Doome; Milldirijk Hond þiñar fodurlegu Forſioonar varðveiti mig frä þeim breida Glæpa og Glotunar Vege; almættug Hond þiñar volldugu Verndar og Varateektar ſtydie mig og ſtyrke ä þeim þraungva Lijffins og Sæluhiælpariñar Vege, Miuk Hond þiñar guddoomlegu Hiælpar væge og biarge mier þa beſt, nær eg miſt hef alla mañlega Adſtod. A þijna hyrtande Hond vil eg fegiñ kiſſa med ſonarlegre Undergiefne, Virdſt þu bleſſadur beſt ad æliſta mijna Eymd i fodurlegri Vægd og Myſkunſemi, Pſal. 25. Þijn Hiælpar Hond ſie miñ Hlijfdar-Skiolldur og mitt Sigurviñingar Sverd, i mijnu ſijdarſta Dauda Strijde, þijn Fodur Hond taki þa vid miñi aumu Sælu, og iñleidi hana til eilijfs Lijfs, ſo eg megi þa gladur hiedañ i Fride fara. Fegiñ vil eg med Gudrækni geyma i mijnu Hiarta þitt ſignada Andlæts Ord, miñ ſætaſte JEſu, ſem þu talader ä Kroſsinum; ä! læt þiñ H. Anda miña mig ä þa bleſſudu Bæn,

allra

allra siidarst þa eg skal deya i burt ur Heiminum.

45. Piislar Pꝏnke.

Um Andlꝏt Christi a Krossenum.

Og sem hañ hafde þetta sagdt, ad hneigdu Høfde, uppgaf hañ siñ Anda.

HErrert ædra. Elsku-Merke mꝏtte hin eilijfa Giædskañ siina oss syndugum Mønnum; Engeñ addꝏanlegre edur Ogrijpañlegre Dꝏsemdkuñe a Himne edur Jordu til ad bera, helldur eñ þesse, ad hañ, sem er bæde Gud og Madur i einne Persónu, Madureñ JEsus Christur, 1. Tim. 2. Hver ed siꝏlfur er sañur Gud og þad eilijfa Lijfid, Joh. 5. Af Guds Rꝏd vid mañlegt Kyn smackade hann Daudañ ollu daudlegu Mannkyne til Lyknar og Lijfgiafar, Ebr. 2. Gudleg Sanninde eru þad ad vijsu, sem S. Paull seger, Rom. 6. Ad Verdlaun Syndareñar sie Daudeñ; Og med þvi Syndeñ, sem er Daudans Broddur, 1. Cor. 15. hafde sært og helstꝏnged bæde Adam og alla hanns hꝏlldlega Nidia, þa var sa Dauda-Doomur af DRottens strꝏnga Riettlæte epter ollum Mañkyneleikum yfir þeim uppsagdur, ad sierhver, sem syndgar, skule vissulega deya, Ezech. 18 Eñ soddann Sakfelles Doomur ætte einganveginn heima hia þeim saklausa og sañheilaga JEsu hver ed ꝏu allrar Saurgunar var gieteñ og fæddur, og allrar Saurgunar lifde og doo hiñ fegur

ste Lioome Guds Dijrdar, og riett Imynd hanns guddoomlegrar Veru, Ebr. 1. Sa er alldeiles einga Synd giorde, og ecke voru nockur Svik fundeñ i hañs Muune, 1. Pet. 2. Hvar fyrer hefur þa hinn heilage og trwe Guds Þioon so harda Kvala og Dauda Refsing lided, hann sem þo alldrei til nockrar Refsingar uñed hafde? O Drottens Ande leysir hvad liooſast wr þeirre Spurning, fyrer Muñ Spaamañsins Esaiæ, C. 53. segiandi: Ad fyrer vorra Misgiorda Saker sie hñ særdur, og fyrer vorra Synda Saker lemstradur, þvi Drottiñ hafi kastad ollum vorum Syndum uppa hañ. O! sia hier, mijn Saal, med Hiartans Glede og gudrækelegre Forundran, hvilijkañ Kiærleika Gud hefur haft til þijn, 1. Joh. 3. JEsus hefur saklaus i þiñ Stad Straffed lided, hann hefur sialfviliugur þijn vegna Daudañ smackad, so þu sem hafder til Straffs og Dauda unned, skyllder i honum hafa Lijfid og fullkomna Naadar Nægd, Joh. 3. O HErra Gud! hvad var Madureñ þess, ad þu so miñtest hanns, og Mañsins Barn, ad þu so vitiader þess? Psalm. 8. Eg vað, vegna minnar Yfertrodslu og Bodorda Brots, sakfalleñ fyrer almaattugum Gude, og hafde forskulldad fyrer Ogn Daudans i eilijfre Angistar og Kvala Þrælkan halldenn ad vera, Ebr. 2. Logmaaled auglijser minna Synda Verdlaun, Rom. 3. Verdlaun Syndareñar er Daudenn, Rom. 6. Epter Daudañ kiemur Doomureñ, Ebr. 9. Doomureñ

wr-

ewyrkurdar Straffed, Straffed varer um alla Ei-
liifd, Eiliifdenn, sem alldrei endast giorer Kvaler-
nar hvad Ognarlegastar og Obærelegastar.

Ef bad mætte segiast, ad Logmaaled hefde nock-
urn Tijma misgaad siin, þaa hefur þad skied hier
alleinasta einusinne, þar ed þad fellde Doom yfir
siin eigen DRottenn og HErra so laatande; Ad
sa skyllde vera bølfadur, sem a Trie hanger. 5.
Mos. B. 21. og i Krapte þessa Dooms dyrsdest
Daudenn ad vega ad siaalfu Lijfenu: Enn lofadur
sie Lijssins Hofdingenn JEsus, sem svipte Daud-
ann sinne Magt, enn leidde i Lioos Lijfed og Odaud-
legleikann, 2. Tim. 1. JEsus hefur borgad þaa
Sekt, sem Logmaaled af mier heimte; JEsus hef-
ur sundurbroted þann Brodd Kvalanna, sem
Daudenn ad mier otade; JEsus hefur deydt þann
eilijfa Dauda, sem minne Samvitsku Ognade.
J Krapte JEsu Dauda er minn Daude fyrer
Drottne dijrmætur, Psal. 116. enn mier kiærkom-
enn og gledelegur; Daude, hvar er þinn Broddur?
Helvijte, hvar er þinn Sigur? Gude sieu Þack-
er, sem oss hefur Sigurenn giefed fyrer JEsum
Christum, 1. Cor. 15. Nu er Daudenn ord-
enn ollum Guds Bornum gledelegur Jnngangur
til þess eilijfa Lijssins og æskelegur Blessunar A-
bate, Phil. 1. Ecke nær nu Daudans Makt lein-
gra yfir ollum Guds Elskendum, helldur enn til ad
skilia Saal og Lijkama hvert fraa odru; Lijkamenn
leggst med Fride i Svefn-Herberge Grafarennar;

Es. 56. enn Saalen verdur flutt med Fognude i fagrann Abrahams Fadm eilijfrar Sælu, Luc. 16. O minn lijknar fulle Lausnare JEsu! Laat guddoomlegann Naadar Krapt þijns dijrmæta Dauda driwpa inn i mitt Hiarta, mier til gudrækelegrar Betrunar medann eg lifi; Mier til eilijfrar Huggunar, þegar eg aa ad deya! Gief ad eg deyddur frꜳ Syndenne, aastunde ad lifa Gude, Rom. 6. so eg vid Gud fridþægdur, sie og verde hans bæde Lijfs og lidenn. Þu hneigder þitt blessada Hófud aa Krossenum i þinu Andlaate, hneig þitt Hiarta til ad mykuna mier aa minne Dauda Stundu; Gief ad eg sem optast gudrækilega hugleidi og kunngiore þiñ Dauda medañ eg lifi, so eg med Glede mege upplypta mijnum Augum i Himeninn til þijn, og sia ad siaa himneskann Lioma þinnar Dijrdar, þegar eg aa ad deya; Æ! virdst þu, O Drottenn minn, fyrer þinn dijrann Dauda, ad giefa mier goodann, gledelegann og farsælañ Dauda: Laat mitt Holld med Fride hwijla sætlega i Grofinne: Leid mijna Saal wr ollum Eymdum, og lofadu henni ad niota eilijfs Fridar og Fagnadar i þijnu himneska Dijrdar-Rijke, AMEN.

46. Pijslar Pꜳnke.

Um Teiknenn, sem skiedu i Christi Andlaate.

Og sia, ad Tiallded Musterisins rifnade sundur i Tvo Parta fra ofanverdu allt nidur i geg num, og Jørden skalf, og Biørgeñ klosnudu, og Graferuar lukust upp, og marger Lijkamer Heilagra risu upp, þeir ed svafu og geingu epter hañs Upprisu i þa H. Borg og auglijstust þar mørgum. Eñ Høfuds-Madureñ, og þeir, sem med hønum voru ad vardveita JEsum, þa þeir sau Jardskialftañ og þad, hvad þar giørdest, urdu þeir miøg Ottaslegner og søgdu: Sannlega var þesse Guds Sonur.

ÞAD er ecke skied af nockre Ovissre Hendingu, helldur Almættes-rijkre DRottens Radstøfun, ad so Dadsemdar og Forundrunar-full Jard-Teikn skiedu i JEsu Dauda: Lærum ockur, mijn Saal, hyggia nockud framar þar ad med Andagt og alvarlegre Gudrækne, þvi þad er einsu sijdur eñ oñur Guds Verk uppteiknad, ockur til Lærdooms og Vidvorunar, 1. Cor. 10.

1. Merkium vid, ad Jordeñ hafi skolfid, og Biorgeñ klofnad i JEsu Andlaate, lijka sem ad villdu þau bera Harm og Medaumkan yfir so hersilegum Kvølum og Dauda sijns DRottens og

Skapara. O! HErra Gud! vijst maa þess syndugs Manns Hiarta vera hardara enn nockur Steinn, sem heyrer rædt um̃ JEsu bitru Kvol og Krossens Dauda, enn viknar þo eckert þar vid, helldur skiemter sier eingu ad sijdur vid Syndarennar Glaum og Giaalijfe Verralldarennar. Eda maa þad ecke þikia hinum stærstu Undrum sæta, ad sw þwnga Jord skalf og hristest, þau hordu Biorg brustu og klofnudu i JEsu Dauda, hverium þau voru þo i eingann Maata olldande; Enn su vesæla Manneskia, sem þo er Molld og Aska, hefur einga Angurs Tilfinning vegna Jllgiorda sinna, fyrer hverra skulld DRottenn Dijrdarennar var so herfelega krossfestur, og Hofdinge Lijfsins so aumkunarlega deyddur, Post. G. B. 3. Hvernenn maa soddann Hiarta, sem er hardara hverium Steine, og vill sier ecke um̃venda, Jer. 5. Hvernenn maa þad hafa nockur Naadar Not af himneskum Daggar-Dropum HErrans JEsu Pijnu og Dauda? Minn Gud mijskune mier, og take naadarsamlega burt fraa mier Stein-Hiarta Ogudlegs Andvaraleyses og Forherdingar, enn giefe mier kiotlegt Hiarta sannar Audmyktar, og gudrækelegrar Yfirbootar! Ezech. 36.

2. Er þad merkelegt, mijn Saal, ad þid innra For-Tialld Musteresins, sem var i mille þess heilaga, og allra helgasta, 2. Mos. B. 26. rifnade sundur þegar DRottenn doo aa Krossenum, til ad sijna þar med, 1.) ad nu skyllde til fulls endast

og

og af tokast Loginalsins Fyrermyndane, hinn Levitiske Kiennemannsskapur og koningleg Stioorn Gydinga, sem allt voru Skuggar og Skijla þeirra himnesku Nꝏdar og Blessunar Giæda, hver nu voru fyrer Lausnarans JEsu Kvol og Dauda ollum Monnum auglijst, afrekud og frambodenn til eilijfrar Mijskunar og Sꝏluhiꝏlpar. Inn fyrer þetta For-Tialld Mustiresins mꝏtte engen gꝏnga inn i þad allra helgasta, nema sꝏ ypparste Presturenu sinnecꝏ Are, 3. Mos. B. 16. Þesse Skijla rifnade sundur i JEsu Dauda, 2.) Til ad sijna, ad nu være hryggeleg Hindran Syndanna Sektar og Saurenda, sem bægde oss daudlegum Monnum frꝏ DRottens Helgedoome, fyrer Jesu Dauda, olldunges wr Vege tekenn, enn ollum þeim, er þiggia vilia og kunna, frambodenn frij-opp-enn Tilgꝏngur, og hindrunarlaus Blessunar Vegur, fyrst til hins andlega Helgedooms þeirrar krijdande Guds Kyrkiu hier i Heime, hvar ed dijrdleger Hluter DRottens Nꝏdar og Blessunar verda i Guds Borg Guds Bornum prediker og frambodner, Psalm. 87. Og ad sijdurstu hafe JEsus med sijnum Dauda opnad ollum sijnum trwudum Elskendum fagra Fridar-Braut i giegnum Daudann inn i eilijfann Dyrdar Helgedoom hinnar Sigre hroosande Guds Christne i Himnenum, hvar ed vera mun Gnoott Fagnadarens, og gledelegt Lijferne til Guds hægre Handar eilijflega, Psalm. 16.

3.

3. Vitnar Historiann, ad fyrer Guddoomlegann Lyknar og Lijfgunar Kraft JEsu Dauda, hafe Grafernar upplokest, og marger Lijkamer heilagra rïsed upp, til eins gledelegs Merkes þar um̃, ad i JEsu Dauda være Daudeñ uppsvelgdur i Sigur, og ad hann deyande hefde hvad best orded allra siña Barna Lijf, og giort þeim Daudann ad besta Blessunar Abata. Eñ þad er fierdeiles merkelegt, mijn Sæl, ad þa hid fyrsta, þegar JEsus var upprisenn, opennberudust eiñeñ þeir heilogu Guds Viner, sem i DRottens Dauda hofdu endurlifnad, þvi hier giordest Guds Sonur hinn fegurste Frum-Groode þeirra fram̃lidnu, 1. Cor. 15. Og hefur so þar med afrekad ollum sijnum blessudum Bornum sæluhiælplega Endurlausn og Sigur-rijka Upprisu vor Grofunum æ sijdarsta Deige til eilijfrar Dijrdar og Sælu æ Lande lifande Manna.

4. Augliijstest hier guddoomlegur Dæsemdar Kraptur JEsu Dauda æ þeim heidna Hofuds Manne, og ollu þvi Foolke sem horfde æ þesse furdanlegu Stoormerke, og hlaut med hræddu Hiarta og nagande Samvitsku ad jæta JEsum ad vera riettlætañ og sañheilagañ Guds Son, hverium þeir hofdu þo skom̃u ædur, so sem hinum argasta Glæpa Mañe, vtskvfad, og nærsta hrapalega ostad Kvala og Krossens Dauda. Varast þu, O Madur! af þessu Dæme, ad rasa nockurn Tijma fyrer Raad fram̃ i Athofnum þijnum

og

og Aliktunum, þvi margur giörer það ſkama St-
und, ſem hann mœ leinge ydraſt epter; Hendla
þvi jafnann i Guds Otta med ſkynſamlegre Um-
þeinkingu, ſo þu ecke, ſem diarfur Dære, ſteiper
þier i Angiſt og Olucku, Ordsk. 15. O! miñ hia-
rtkiæraſte Lauſnare JEſu! þu ſem a Kroſsenum
deyande umvendter þeim heidna Hofuds-Mañe
til ſannrar Ydrunar, og þinnar Sæluhiælplegu
Vidurkieñingar; Virdſt þu, O Drotteñ miñ, ſem
nu ert i Himnenum eilijflega rijkiande, ad ſkapa i
mier hreint Hiarta i ſañre Ydran og Umvendan!
virdſtu ad ebla med mier nijann ſtødugann Anda
i ſæluhiælplegre Trw, og gudrækelegre Lifnadar-
ens Betran, ſo eg bæde i Lijfe og Dauda meige
hiœ þier Frid og Myſkun finna, Amen.

47. Pijſlar Pœnke.

Um Chriſti Kunningia.

ENN aller hanns Kuñingiar
ſtoodu lœngt fra, þar voru og
margar Konur, ſem ſau þar
uppa aleingdar, medal hver-
ra var Maria Magdalena, og
Maria hiñs litla Jacobs, og Joſes
Mooder, og Salome Mooder þeirra Ze-
bedæi Sona, þær hønum høfdu epter-
fylgt þa hañ var i Galilæa, og þioonad
høn-

honum, og margar adrar, hverlar med honum höfdu uppfared til Jerusalem yr Galilæa, og horfdu a þetta.

Afstvel þoott ein tryggur og falslaus Vinur sie so betsta Eign, og hinn kostulegaste Dijr-Grip pur sem finnast maa hiaa syndugum Monnum Syr. 6. Þa er hann þo reindar, eins og öll önnur Jardnesk Giæde, fallvalltur og fanijtur Hiegoome, Pred. 1. Ein trwfastur Vinur er ad sonnu ørigg Vernd alla þa Stund, sem Madur lifer, Syr. 6. Enn nær hinn kallde Daude kiemur ad Hondum, þa maa eingenn Veralldar Mannsins Vinaatta framar hialpa; Þa hlioota öll Jardnesk Lijffins og Luckunar Giæde, so sem Gufa, ad hiadna og hverfa i burtu, Jac. 4. Aller Lausnarans JEsu Viner og Kunningiar horfdu med hamande Hiarta og grætande Augum uppaa hans blessada Lijkama allsnakenn, alsærdann og andvana a Krossenum hangande, enn gaatu þo ecke adgiordt, nie honum nockra Hialp audsynt. Lattum ockur mijn Saal af þessu Dæme, ockur til gudrækelegrar Eptertecktar, læra og athuga:

1. Hversu fanijtt og fallvallt þad er, ad setia of-mikla Von uppa Veralldar Mannanna Vinfeinge og Adstod, sem bregdst og bilar þa helldst, nær mest aliggur. J adþreingiande Lijffsins Tymdum kann ad vijsu eins Vinar Hond nockvænna Adhlijnkrun og Hialp ad veita, enn vr

Daud-

Daudans Böndum megnar ecke einn Brooder aññann ad leysa, Psalm. 49. Þad er øll mannleg Hiælpræte, og hlijtur med Hrygd og Harme ad lata vid so bræd standa. Siaa þvi vel til, Saala mijn, ad þu eiger giædskurijkann Gud fyrer Vin, þvi hañs Vinar Hiarta vill þier alldrei gleyma; Hanns Vinar Hond þier alldrei sleppa. Vilier þu, O! Madur i DRottens Fride deya, þaa kappkosta i hañs Vingan ad lifa, Viñ þad alldrei fyrir Veralldar Mañanna fænijtt Vinfeinge, ad abla þier med vijsvitande Glæpa Ydiu eilijfrar og obærilegrar Guds Oblijdu, Halltu med helgre Trw og hreinferdugu Lijferne hiartanlegann og hræsnislausann Vinskap vid þiñ mættugasta og milldasta Astvin JEsum, sem þig hefur elskad, og vill elska allt til Enda, Joh. 13. Elskadu ecke Heiminn, nie nockud þad illt og Ogudlegt sem er i Heiminum, 1. Joh. 2. so þu briooter ecke af þier Ast og Nææd þijns besta Astvinar JEsu i Himninum; Hanns Hond hiælpar þier best, þegar øll mannleg Hiælp er ræte; Hanns Hiarta elskar þig heitast, þegar øll Heimsins Elska maa ecke leingur duga: Þoott Moodurin foraleyme sijnu Barne, so hun siææ ecke aumur ææ Afkvæme sijns Kvidar, þaa kann JEsus ecke, og vill ecke aleyma þier ad eilijfu, þvi þu ert teiknadur i hanns Hondum.

a. Lærum vid þad Saala mijn, af þessu Dæmi,

ad þeir sem JEsu voru hvad nꜳteingdaster i Elsk-
unne, voru honum og hvad nꜳlægaster i Pijnunni,
og so geingur þad til enn nú i Dag, ad Christs
Born eru Kross Born; Ef þu villt so sem JE-
su Astvin una þier vid hanns Elsku i þijnu Hiar-
ta, þꜳ hlijtur þu so sem JEsu Læriſveinn ad bera
hanns Kross med Þolinmæde þier ꜳ Herdum,
Luc. 14. Og eru þad reyndar eingver Okoster,
þvi under eins og JEsus leggur ꜳ þig Krossens
Þwnga, under eins giefur hann þier Styrk og
Krapta til ad bera hann, Psalm. 68. So mikid
sem þu verdur under JEsu Kross-Byrde þꜳd-
ur og þiakadur, so kroptuglega verdur þu sijdan af
JEsu nꜳdarrijku Hiarta Giædsku gladdur og
endurnærdur, 2. Cor. 1.

3. Er vel merkiande, ad jafnvel þo JEsu Ast-
viner hafe staded nockud langt frꜳ hans Krosse,
hafa þeir þo aller sameiginlega haft fulla Sioon ꜳ
hanns bloodugu Pijnslar-Mynd. O! komed i
Drottins Nafne, þier christnar Sꜳler, og lijted
sem optast ydar andlegum Trwar, Bænar, og
Elsku Augum uppꜳ ydar krossfesta og blessada
Lausnara JEsum; Þvi hormulegar sem ydar
Synda og Sorga Neyd særer og ꜳngrar ydur,
þvi kroptuglegar mun blessud og bloodug JEsu
Pijnslar Mind lækna og lijfga ydar Gied og Sinne.
Ef ad þier erud þiꜳdar og þreittar ordnar under
ydar þwngu Synda og Synda Byrde, þa vited
ad JEsu svijdande Sꜳr er ydar hægasta Hvijl-
dar

þar Sæng, Hanns fossande Blood-Dropar, ydar sætasta Svala-Lind; Siaied hversu hann bar ydar Kranckdæme og ydar Pijnum hlood hañ uppa sig, Es. 53. So hañ bædi villdi og kynni þess inyskunsamlegar ad hafa Medaumkan med ydar Eymdum, Ebr. 5. Sie ydar Samvitska særd og kramenn af Syndaña Tilfinningu, O! horfed þa beint a blessadañ JEsu Blood-Fadm, þar finned þier ydar fullkomna Synda Boot og saluhiælplega Nadar Lækningu: Siaied hvad þvingt ad Hegningenn hefur a heilögum JEsu leiged, so þier, sem af Syndenne særder erud, skyll-dud hafa Fridenn, og fyrer hanns Beniar heil-brygder verda, 1. Pet. 2. Sierhver medal Jsra-els Barna, sem leit þann uppfesta Eyrorm i Ey-deinörkinne fordum, vard af eytrudu Höggorma Bite og brennande Plaagu gledilega læknadur, 4. Mos. B. 21. Hversu banvænt sem þitt Synda Saar kann ad vera, þu ydrande Saala, þa er þi-er handvijs himnesk Nadar Lækning, þegar þu mæner Augum audmiwkrar Trwar uppa þinn a Krossiñ festa Endurlausnara og Saaluhiælp-ara JEsum; Þu munt ecke fortapast i þijnum Synda Meinum, helldur fiña himneska Heilsu-Boot og hreppa ad Lyktunum eilijft Lijf, Joh. 3. O! minn elskulegaste JEsu, Eg vesæll Syndare, mæne nu, so sem aleingdat og i Fiarska verande, minne Hugskots Sioon uppa þinn blessada Blood-Fadm, so sem þu hieckst fordum a Kross-

 in,

inum, Uppliis þu DRottenn mijn dyru Erwar. og Vonar Augu, so eg mege horfa a þitt Myskunar Hiarta og finna þar af Lyfn og Lækning, þar sem þu situr nu i Himninum, þegar eg sie mijn rotnu Synda Kaun, þa sviidur mijnu Hiarta med sarre Angurs Tilfinningu, æ! losadu mier Lausnare minn, ad lijta i Trwnne þiin bloodugu Pijslar Saar, so eg mege finna þar af blessada Meina Boot og Myskunar Smurningu, laat alldrei Synder mijnar skilia so lengt a mille mijn og þijn, ad eg i mijnu Synda Bóle, tillsse ånd legrar Sioonar a Saarum þijnum. Hiaalpa mier til ad heita og vera þinn Vin og Kunninge minn JEsu, so þo Lijf mitt og Saal vanmegnist, meige eg samt una mier vid þijna Ast og Millde. Eg fel mig, med Saalu og Lijkama, og alla mijna, i Vernd og Skiool þinnar Elsku og Myskunar; Laat mig i Lijfe og Dauda finna þar inne oruggt Naadar Hæle, og ofallvallt Lyknar Skiool, allt þar til eg sie til fulls, ad una mier vid þijna Elsku i eilijfu Lijfe, og þu minn JEsu verdur mier þar allt i ollu, Amen.

48. Pijslar Þanke.

Um Christi Sijdu-Saar.

NN Gydingar med þvi þad var Adfanga Dagurenn so ad Lijkamarner være ecke a Krossinum um Sabbaths Daginn (þvi sa same Sabbaths-

Dagur var mikell), þa bądu þeir Pilatum, ad þeirra Bein brytest og ofantækest. Þa komu Strijds-Meñerner, og brutu sundur Bein hins fyrsta, og so þess añars, sem med honum voru krossfester, Eñ þa þeir komu til JEsum og saau ad hann var allareidu dæeñ, þa brutu þeir ecki hañs Bein, helldur opnade eiñ af Strijds-Mønnunum hañs Sijdu med Spioote, og strax þa rañ þar wt Blood og Vatn. Og sa er þad hefur sied ber þar Vitne uñ, og hañs Vitnisburdur er sañur, og hañ same veit þad ad hann seger satt, so ad þier og so trwed. Þetta er skied, so ad Ritningarnar uppfylldust: Eige skulud þier briota nockud hanns Bein. Og eñ aptur seger oñur Ritning: Þeir munu sia hann, i hvern þeir stwngu.

I fyrstu meigum vid, Saala mijn, med gudrækilegri Forundran rekia hier Spor dijrdarfullrar DRottins Speke og dasamlegrar Raadstøfunar, sem ecki villdi lijda Heiptar Frekiu hinna gudlausu Strijds-Manna ad briota i sundur Bein i andvana Lausnarans Lijkama, so ad bæde fyllde Fyrirmyndan Paaska Lambsins, hvers

 Bein

Bein ecke mœtte brioota, 2. Mos. B. 12. Og lijka Spaadoomur Zachariæ, Cap. 12. Uñ Lausnarans Sijdu Saar, auglioosslega rætast og fagurlega uppfyllast. Panninn lijta hin alskignu DRottins Augu yfer þa riettlaatu bæde lijfs og lidna; Hann ber millidirijka Myskunar Umhyggiu jafnvel fyrer þeirra andvana Lijke, og lijklausu Beinum, so þoott þau, epter Edle syndumspilltrar Naatturu, verde aptur ad Mólldu hvadann þau eru affomenn, þa forvarar þo DRottins Naadar Forsioon þau so dœsamlega ad eckert af þeim brotnar, eda olldungis tortijnest, Psalm. 34. Oll sea þau i Fride ad hvijla, þar til þau, med fagre Dijrdar Forklaaran, skulu til eilijfrar Vegsemdar upprijsa og endurlifna, 1. Cor. 15. O! hvad gott og gledilegt er þad, fyrer Guds Born bæde deyande og lifande, ad falla i Lyknar Hendur DRottins, 2. Sam. 24. Hœleitlega sosiid sie hanns mikla Myskun ad eilijfu!

J odrulage merkium vid, Saala mijn, ad lijka so sem almœttugur Gud af Sijdu hinns sofnada Adams i Alldingardinum, dœsamlega myndade, og sijdann gaf honum eina frijda Konu og fagra Brwde, hveria hann af Svefne aptur uppvaknadur, sæmde med þvi veglega Nafne, ad hun skyllde Karlinna kallast, þvi hun væri af Karlmanne komin, 1. Mos. B. 2. Vidlijka virdest mier, ad hinn añar Adam, og hæblessadur Himnaña DRotteñ JEsus, i sijnu signada Andlaate

laate aa Krossenum sofnadúr, hafi af sijnu opnada Sijdu-Saare, og þadañ wtrunnu Bloode og Vatne, tilreidt sier dijrdlegann Soſnud siña heilogu og blessudu Barna, og trwlofad sier þau, so sem andlega Brwde, i Naad og Myskun, i Riettlæte og Doome, Os.2. Og þaa hañ blessadur, af brennande Kiærleik til þessarar Brwdur sinnar, hafde nu daaed fyrer hennar Synder, uppriſed henne til Riettlætes, Rom.4. Og var med Guddoomlegre Haatign til Himna uppfarenn, fieck hun þann ypparlega Æru-Titel, ad nefnast **Christne** epter sijnum blessada Brwdguma **Christo**, Post. G. B. 11.

J þridia maata maa siaa hier og siña fagra Merking þeirrar heilogu og blessudu Skijrnar. Af JEsu Sijdu wtrann Blood og Vatn aa Krossenum: J JEsu Nafne, og af sinne einskærre Naad og Myskun, giorer Gud oss saaluhoolpna fyrer þag heilogu Skijrnar Laug, Tit.3. J hverre vier verdum aadreifder þvi naatturlega og jardneska Vaatne, sem vor Lijkamans Augu siaa, enn þaa under eins fær vor andlega Trwar Sioon ad lijta, vor andlega Trwar Hond ad medtaka Guddoomlegann Blessunar Krapt þess dijra JEsu Bloods, sem drypur yfir oss, i og aasamt med Skijrnar Vatnenu, til ad þvo oss af vorum Syndum, og giora oss til andlegra Konunga og Kieñimanna fyrer Naadar Auglite vors himnesk: Guds og Fodurs, Openb. B. 1.

Jt fioorda Masta, vilium vid, Saktd mijnj med sannre Gudræknc forlysta, ockur enn framar med andlegre Yfirvegan þess opnada JEsu Sijdu Sars a Krossenum. Joh. 19. Maklega meigum vid Sancte Thomam sælan prijsa, sem sinne veike Trw til veglegrar Styrkingar, fieck Leifi til ad þreifa a Frelsarans JEsu Saara Orum, Joh. 20. Æ, ecke munt þu helldur bana mine þiaadre Saalu, minn blessade JEsu, sijnum dopru Trwar Augum ad þau horfa, mier til Saaluhialplegrar Glede og Hiartans Huggunar. Allan Motti ul sijns heilaga Lijkama, hafde Lausnarenn ad dur laugad i Bloode, 1. Mos. 49. sem af ollum hans opnudu Saarum og sundurflakande Ædum wt flooda og streymdu til fullkomennar Fridþægingar ar ollu syndugu Mannkyne: Enn so eg mætte þess augliooslegar sia og sanna mijns JEsu elskurijka Astar Þel til mijn, þa villde hann blessadur ecke helldur lata vera osærdar sijnar heilogu Hiarta Ædar, til gledelegs og obrygdanlegs Merkes þar um, ad hanns Myskunar Hiarta være sundur brysted af Medaumkan yfir mier, Jer. 31.

Þar voru fordum opnar Dyr a einne Sijdu Noa Arkar, inn um hveriar milldur Gud bood ad Menn og Skiepnur skylldu ganga, til ad þig gia Lijf, Lausn og Frelse af þvi yfirdyniande Dagnarlega Vatns-Floode, 1. Mos. 6. 7. Fyrer Drottens JEsu dijrmætt Sijdu Saar er þien Saalu mijn, og ollum Syndum þiadum Veraldar-

Augum upploknar fagrar Lijfsins og Næadar Dyr, innan hverra ockur verdur fram ollu Neide og Ne-ydar Flood: nær arsamlega biargad, og ad eilijfu vel borgeð; JEsus skyler ockur med sijnum Mys-kunar Fiodrum, og ockar Athvarf er under hanns Vængia Vernd, Ps. 91. Gledelegt hefur þad vered fyrer Noa fordum, inneluktan i dimmum Skugga, og dyniande Vatns Bylgium umkringdan, ad horfa giegnum Arkarennar Glugga upp til Himens og vænta epter sijnu gledelegu Fr-elsi, og fagre Soolarennar Byrtu, 1. Mos. B. 6. Þusundsinnum gledelegra er þad fyrer mijna Syndanna Myrkrum umkringda, og af Sorganna Bylgium hrakta Sælu og Samvitsku ad fa ad horfa giegnum oped JEsu Sijdu Sar a Kross-enum inni Naadlioomande Elsku Hiarta mijns gooda og giædskuriska Guds og Foodurs i Himne-num; Þar sæ eg med Fognude ad lijta, ad DRottenn er mitt Lioos og minn Heilsugiafare midt i mijnum Hormungum, Psalm. 27. Og mun lok-sins leida mig ur ollum Eymda Skugga og Ang-urs Bylgium inn i blessada Sælu Hofn og biart Glede Lioos eilijfrar Himnanna Glede.

Þad var millderijkt DRottens Dad semdar Verk, ad þegar Moyses sloo med sijnum Staf a Steinen i Horeb, þaa utflaut þadan nooglegt Vatn, hressandi og þreyttum Israels Bornum til hiälparmar Svolunar, 2. Mos. B. 17. Miklu sterra Millde Verk, lifanda Guds skiede hier i

JEsu Pijnu, þar ed sa himneske Faderen̄ hefur lofsted siins Eingietens Sonar Hiarta med siinum ReideSprota, og lated hans H. Siidu medSverde giegnum stiinga, til þess, ad hiner sætustu Liifs og Blessunar-Straumar skylldu þadan̄ wtflioota ollum Naad-þyrstum Saalum til himneskrar Svolunar og liifkroftugrar Endurlausnar. Vid þennann frij-opna Naadar-Brunnenn skal miin þyrsta og þiaada Saal fegen þreya, þar mun JEsus giefa hen̄e ad drecka Liiffins Vatn, sem i ollum hennar Angistar Þorsta verdur henni Brunnur sa, er flytur til eiliifs Liifs, Joh. 3. J þessar signudu Biargskorur þess blessada JEsu Siidu-Saars, Loftv. 2. skal miin skielfda Samvitska sem optast flija, þar mun JEsus vera hennar Hiaalpar Skiolldur, og Naadarfull Verndan fraa ollu Jllu. O minn lyknarfullaste Lausnare JEsu! Þier er kunnugast hversu hersilega mitt Hiarta er saurgad af Syndaren̄ar Endeme, hreinsa þu þad og helga, O Drottenn minn, med þijnu guddoomlega HiartaBlode! Þu þecker betst hversu þiaad og mædd miin Saal er ordenn under Syndan̄a Byrde: Eg grææbæne þig, O JEsu, endurnær hana og liifga af þijnum sætasta Naadar Brun̄e; Hiarta miins in̄sta Ædar skulu þitt Naadar Nafn elska, viidfrægia og vegsama: Hiarta þijns heilogu Bloods og Vatns Straumar, virdest miina aumu Saal ad hreinsa og hressa, græda, gledia og blessa. Hiartans eiliifar Packer og Odaudleg

Æra

Æra syngest hier og segest bæde a Himne og Jørdu, um Tijma og endalausa Eilijfd; Amen.

49. Pijslar Pænke.

Um Christi Greftran.

HAr epter bad Joseph af Arimathia [hver ed var Lærefvein Jesu, þo heimuglegur fyrer Otta saker vid Gydinga] Pilatum uisi, ad hañ mætte taka nidur Lijkamañ JEsu, og Pilatus leyfde hønum þad; Þa kom hañ og took nidur Lijkamañ Jesu. Þar kom oa Nicodemus, sa ed fyrr kom uñ Noott til JEsum, færande sam blandada Myrru vid Aloe nær Hundrad Punda. Þa tooku þeir Lijkamañ Jesu og sveipudu hañ i Lijne med dijrmætu Salve, so sem Gydinga Sidur er til ad greftra. Eñ þar i þeim Stad, sem hañ var krossfestur, var Grasgardur, og i Grasgardenum ny Grof, i hveria engeñ hafde eñ vered lagdur. Þangad løgdu þeir Jesum fyrer Saker Adfanga Dagsins Gydinga, þvi sw Grof var nærre.

AF O-dœanlegt Glede og Blessunar Efne er þad fyrer ockur, mijn Saal, ad hugleida HErrans

JEsu

JEsu heidurlega Grefttan, þvi i þessum fagra Aldengarde spretta margar heilnæmar Himna-Urter fealuhiealplegra Lærdooma, sem vid skulum med Gudrækne geyma.

1. Sioaum vid hier vid JEsu Greftran þaa Gudhræddu Menn Joseph og Nicodemum, sem adur voru heimugleger JEsu Læresveinar og þorðu ecke ad laata sig opeñberlega þar med mierkia; Enn nu faa þeir nijañ Dug og Ddeiga Diörfung, til ad auglijsa fyrer ollum sitt Astar-Þel til himneskum andvana JEsum. Þannig vill hinn naaduge Gud ecke utslockva þañ lijtt-logande Truar-Hör, Kveik i Hiarta sinna blessadra Barna, Es. 42. helldur nærer hañ og lijfgar himneskur Naadar-Kraptur H. Anda, so þar af kviknar fagurt Truar-Lioos, og yndeslegur Dygdaña Lioome bæde fyrer Gude og Monnum, Matth. 5. Hugge sig vid þetta vegleg a Dæme aller synduger, enn þo sannydranndе: Aller veiktruader, enn þo riett-truader; Aller hrædder, eñ þo gudlega hriggver D Rottens Vesalingar. Samur er Gud i sinne Myskun einn ha, og hañ hefur vered; Grætbænum þvi hañs Naad at Giædsku, ad hann virdest ad styrkia vora veiku Trú; Nærum þetta dapra Lioos med ydugleg re Eftertekt og Yfirvegan JEsu lijfkröftugu Orda, þa mun hann blessadur betst fyrer þeim bidia, so þeirra Trú þrotne ecke, Luc. 22. D mijñ giæðskurijkaste Jesu! Veit mier veikum Vesaling Kraft, epter Rijkdoome þinnar Naadar, ad styrkiast

fyr-

fyrer Þinn Anda i jaaluhiaalplegre Trw, og sannre Hiartans Ast til Þijn, sem opennberlega mege hiaa mier skijnast og auglijsast, Þijnu blessada Nafne til Dyrdar, enn ødrum til goods Epterdæmes.

2. Maa hier sia og læra af sooma samlegre Lausnarans Jardar-For, ad Þad er einga vegenn millum Gude aa moote, ad hanns framlidnum Astvinum sie veitt ærleg Grefstran, Syr. 28. Guds Ande helgar og prijder allra riett-Christena Manna Lijkame, so sem sijn dijrmæt Mustere, med sinne Naadarfullre Ibwd aa medann Þeir lifa; Þvi er Þad velverdugt, ad Þeim sie med Sooma og Æru af Þeim efterlifande veitt sw sijdarsta Þioonusta, Þegar Þeir deya, Þo med goodre Stilling og i Guds Otta, Þvi Ohooflegar Erfis-Dryckiur og annar hiegoomlegur Heidingia Sidur ætte ecke ad nefnast, miklu sijdur brwkast medal vor christena Manna, sem einkannlegast i soddann Eyrendum, ætlum sialfer ad ganga Þwngbwner med Daudans gudrækelega Hugleiding. Jaa, i hvert sinn, sem Þu, christenn Madur, sier nockurt andvana Lijk til sins sijdarsta Legstadar bored, Þa skallt Þu i Guds Otta hryggur vera, og hugsa til Þess, ad so sem sa sami Þinn Brooder hefur daaed, so hlijtur Þu einenn ad deya, Syr. 38. Þegar Þu sier Lijked lated ofann i Jordena, Þa imynda Þier Daudann i Eyra Þitt hvijslande, ad skie mege Þar sie varla eitt Foot-Maal millum Þijn og hanns, 2. Sam. 20. og Þu siger sia Spor epter fram aa Grafar-Backann.

Vid

Bid þvi Gud med audmiwku Hiarta, ad kieña þier, ad hugsa um þiñ Dauda og bwast vid honum riettelega, Ps. 39. so þu meiger i JEsu Nafne taka a moote honum gledelega. Virdst þu, miñ goode JEsu! fyrer þijna heilogu Jardan, ad blessa og farsæla mijna sijdurstu Utfor af þessum Eymda-Dal; Lat þa mitt andvana Hollð med Æru i Grofina leggiast, enn veit, ad Saalenn mijn verde innleidd i eilijfann Dijrdar-Frid og Fognud.

5. Giefst hier ollum oss daudlegum DRottens Vesælingum ylmsæt Huggun moot Daudans Ogn og Beyskleika, þar ed Sonur Guds hefur lated sig grefstra til Heidurs og heillasomustu Blessunar allra siña Astvina sijdurstu Jardar-För. Jesu helgaasta Holld, sem lagt var i Grofina, hefur ollum hañs helgudum Bornum helgad Jordina og blessad hana, bædi medañ þau lifa a henni, og lijka þegar þau skulu latiñ leggiast i heñar Skaut; hañ hefur giordt þeim Grofina ad gledilegu Svefn-Herbergi, Moldina ad miwkri Sæng, hvar þeirra blessadur Lijkami, so sem dijrmætt Ordtisins Korn-Sæd, skal i Fridi geymast, þar til þad i Uppristu Riettlaatra endurlifnar til eilijfrar Gledi og innsafnast i Bindim lifandi Manna hia DRottni Gudi sijnum, 2. Sam. 25. Gief þu mier, minn glædskurijki Lausnari, gudrækilega ad lifa, so eg megi gledilega deya! Gef mier so gledilega ad deya, ad eg i gegnum Daudann megi innganga til eilijfs Lijfs, Fridar og Fagnadar; Veit mier

sem

sem Guds Barne i Grøfina ad leggiast, so eg sem Guds Barn mege a sijdarsta Dege fyrer þijnum Doomstoole byrtast, Amen.

50. Pijslar Panke.

Um Vardhallds-Mennena.

Oh annan Dag, þann sem efter Adfanga-Dagenn er, søfnuduft saman þeir yppurstu Prestar asamt til Pilatum og søgdu: Herra! Vær minnunst a þad, ad þesse Svikare sagde, þa er hann lifde: Epter Þria Daga mun eg uppriisa; af þvi skipa þu ad forvara Grøfina, allt til hins Þridia Dags, so eige kome hanns Lærefveinar um Noott, og stele hønum i burt, og sege Foolkenu, ad hann sie upprisenn af Dauda, og verde hin setnne Villann argare hinne fyrre. Pilatus sagde til þeirra: Þar hafid þier Vard-Mennina, fared og forvared sem þier hafid Vit a. Enn þeir geingu i burt og forvørudu Grøfina med Vardmønnunum, og innsigludu Steinenn.

Ohgnarlegt er um þad ad hugsa, mijn Saal, hver su heitt ad Vaal Heiptarennar brennur i Mannsins Hiarta, þegar þad hefur ecke Guds Kiærleika i sier

i ſier bliifande, þad maa med øllum Riette þar uñi ſegia, ſem Poſtuleñ Jacob vottar uñ vonda Tungu, ad þad er upptendrad af Helvijte, Jac. 3. Þetta maa liooſlega ſiaa af Dæme hinna gudlauſu Gydinga, hverra Heiptar-Giede og Hiartans Illſku þad þookte ecke nægia, ad þeir hofdu h nn ſaklauſa JEſum ſo hryggelega kvaled og hormulega ꝛotleiked i Lijfenu, helldur laſta þeir lijka hañs bleſſada Nafn og Miñing i Grofiñe. Varaſtu, O Madur! ſoddañ Fijſlſku og forblindada Heiptrækne, ef þu viilt vera Guds Barn og Vinur; Laſtadu alldrei nie lȧttu Mollder edur Minning framlidenna Manna, fordaſtu þeirra vondu Viite, ef þu veitſt nockur vered hafa, enn legg eingañ Loſtunar edur Sakfelles Doom þar aa; Þvi hver ert þu ſem annarlegañ Þioon dæmer, ſaa daude ſtendur og fellr ſijnum Herra, Rom. 14. Giært þvi ſem beſt i Guds Otta ad þijnum eigeñ Hogum, og hugſa til þeſs, ad DRottenñ er ſaa, ſem dæmer þig, 1. Cor. 4.

Gydingar þeinktu ad nidurþryckia og dempa Dijrd DRottens Upprifu, med þvi, ad beidaſt Vardhallds-Mañaña, ſem Grofina ſkylldu vakta; Eñ þad ſama hefur DRottens alviiſa Raadſtofun læted heñe verda til liooſaſta Vitnes og vijdfrægustu Vegſemdar; Þvi hefdu ecke Vardmeñerner vered tilſetter hiaa Grofiñe, þa hefdu þeir haft ſtærre Ordſok til ad efaſt uñ Lauſnarans Upprifu; Eñ nu hafa þeir ſiaalfer berlega og auglioosleg vitnad uñ allt þad ſin hia Guds Sonar

Grof

Grøf giørdst hafde, Matth. 28. so ecki gaatu sialf-er Kiennimenn Gydinga niðurbryckt þessum guð-lega Sannleika. Þannin Onijter almaattugur Gud øll Svikraade og Vielabrøgd Ogudlegra Manna, nær hønum blessuðum so þocknast, enn Raad DRottins stendur stødugt ad eilijfu, hans haaleita Nafne til Odaudlegrar Vegsemdar, enn øllum hans hiartkiæru Børnum til æskilegra Vel-ferla og vegleguſtu Blessunar Nota, Psal. 33.

Allra sijdarst leita eg aumur Vesælingur mijnu Hiarta og Þaunkum Hvijldar og Huggunar vid þijna H. Grøf, minn haablessade Lausnare JEsu: þijn dijra Greftran er mier daudlegre Skiepnu sæt Svala Lynd mooti Daudans Ogn og Ofbode. Þu blessada Guds Lamb barst mijnar Synder i þinni bitru Pijnu mier til eilijfrar Myskunar: Þu forlijkader mig vid Gud med þijnum dijra Dau-da og borgader mijna Synda Sekt mier til eilijf-rar Kvittunar, þu afmaader alla mijna Glæpe med þinni heiløgu Greftran, og kastader þeim i Hafsins Diwp þinnar grunnlausu Myskunar, so þeirra Minning mun alldrei meir til maklegs St-raffs, ad eilijfu uppkoma, Mich. 7. Þannig hefur þu, Drottinn minn minni Ifertrodslu hamlad, mijn-na Synd innsiglad, minn Misgiorning forlijkad, og mier, asamt øllum ydrande og truandum Saal-um til æskileguſtu Blessunar, þad eilijfa Riettlæte afrekad, Dan. 9. Laattu nu, DRottinn minn þinn dijra Dauda deyda mijnar vondu Gyrnder, Laat

 þijna

þijna heilogu Grefftran hylia mijna liootu Glæpe, Lát þijna dijrdarfulla Upprisu efla med mier alls-hátta da gudlega Krapta, sem til Lijfsins og gud-legs Athæfis þiena, 2. Pet. 1. Gief ad Stein-Þroo mijns Hiarta, sem þu hefur siálfur med þij-num Náadar Anda tilbwed, sie þier vel tilreiddur og þægilegur Bwstadur, hvar inni eg megi vefia þig, miñ Hiartans Brwdgume, i hvijtum Lijn-dwkum heilagrar Trwar, og smyria þig med ylm-ande Smyrslum audmiwkrar og elskufullrar Yd-runar. Hvijl þu so, miñ blessade JEsu, i mijnu mædda Hiarta og Brioste, og veit mier hæga Hvijld ad fiña i þijnum miwka Myskunar Fad-mi! Lát þijns H. Anda himneskañ Náadar-Kr-apt iñsigla þessa andlegu Steinþroo med oruggu og elskufullu Trwnadar-Trauste, so ad eg sleppe þier alldrei, þangad til þu blessar mig med þinne dijrdarfullu Náavist og æskilegustu Fagnadar Sioon i eilijfre Himnaña Glede! Eja værum vier þar, Eja værum vier þar! En þier, þu Lyknarfulla Lambed Guds, vor Lausnare JEsu Christe! Sie Lof og Dijrd, og Speke, og Þacker og Heidur, og Kraptur og Styrkleike frá Eilijfd til Eilijfd-ar; AMEN.

* * * *

* * *

Bæn.

Bæn,

Sem lesast mꜳ epter Predikun ꜳ Midviku-Dogum i Fostu.

Þu alleina goode Gud og giædskurijkaste Myskunsemdaña Fader, Vier brotleger Syndarar, enn þo þijnar dijrkeyptar-Barna Skiepnur, krivpum i Dag ꜳ FootSkor þijna, og segium þier med samstemande Hiarta og Muñi audmiwkt Lof og iñilegustu Ástar Þacker fyrer þꜳ Ovidjafnaúlegu Rꜳd og Ometañlegañ Kiærleika, ad þu þyrmder ecke þijnum Eingietnum Syne, helldur gafst hañ wt til þess, ad hañ skyllde lijda þær sꜳrustu Kvaler oss sekum Synda-Þrælum til Sꜳluhiꜳlpar og Myskunar. Æ! Hvernig mꜳtti þitt Myskunar Hiarta taka sꜳrara til vor Synda-Þrælaña, eñ so, ad þu lietst þad bitra Sverd þiñar Reidi gꜳnga yfir þiñ eingietna Hiartans Son, i hverium þu hefur alla þijna Velþocknan, so þu mætter breida þiñ miwkañ Myskunar Fadm ꜳ mooti oss, sem af Nꜳtturuñi erum og vorum Oviner þijner? Þu lietst hañ borga þad sem hañ ecki rænte, so þu giæfer oss kvitta þꜳ Obærilegu Synda-Sekt, sem vier ꜳttum ad lwka; Þu lietst hañ saklausañ lijda þꜳ hryggilegustu Hegning, so vier seker mættum hiꜳ þier fꜳ gledilega Nꜳd og Fyrergiefning; Þu lietst hañ lijda

Kvaler

Kvaler og Krossins Dauda, so vier skylldum ecke fortapast, helldur hafa þad eilijfa Lijfed! O Herra Gud! hvad var Maduren þess, ad þu mintest hans, og Mansins Barn, ad þu vitiader þess? Lof i þig þar fyrer Anden vor, þu eilijfe Lyknar Brunnur, og allt hvad med oss er, þad Lof-synge þijnu Naadar-Nafne nu og ad eilijfu.

Æ Hiarta-goode Gud og Fader, þu sem giorder so miked Myskunnar Verk a oss, þegar vier vorum þijner Ovinir; Vier grætbænum þig fyrer þijns Sonar saaru Kvaler, aptursoka alldrei fyrer oss þijnu Elsku Hiarta; Lat þijna fodurlegh Millde og Myskun, Naad og Farsælld vara og vidhalldast yfer oss, sem erum fyrer þijns Sonar Dauda forlijkader vid þig. Lat þijna heitu Fodurs Elsku hræra þitt Hiarta til ad vægia oss og myskunna; Lat hana hræra vor Hiortu til ad Ottast þig og elska af Hiarta, til ad þioona þier og þocknast af ollum Kroftum alla vora Æfidaga, so eingin Hlutur sæe oss fra þinne Elsku skiled.

O vor hæblessade Brooder og hiartkiære Brudgume HErra JEsu Christe, þu sem oss ert nu i þijnu H. Orde fyrer Augum afmaaladur alblodugur og alsærdur a Krossenum hangande, so sem ein Foorn og Forlijkun fyrer vorar og allrar Veralldarennar Synder, med audmiwku Avarpe hiartanlegrar Elsku og Lofgiordar, Bænar og Andvarpinar krinnpum vier i Dag ad þijnum Krosse:

þu

þu krossfeste og blessade Dijrdarennar Kunungur! Oss brestur Ordfære og Twngutak til ad vegsama þañ breñande Kiærleika, sem þu hefur audsijnt oss til ad vijdfrægia þa Naad og Saaluhiaalp, sm þu hefur afrekad oss, til ad wtmaala þær bitru Kvaler og Kvellingar, sem þu hefur lided vor vegna. Vier siaaum ad sönu, med Taarum og Trega, hverso þijn blessudu Saar hafa vorra Synda vegna vered boolgeñ og svijdande af Kvoleñe, eñ vier vitum og trwum þo, Drotteñ miñ, ad þitt blessada Broodurs og Brwdguma Hiarta hefur under eins heitt bruñed og naakvæmlega sundurbrosted af Elsku og Myskun yfir oss, af Lyst og Laungun til vorrar eilijfrar Saaluhiaalpar. O JEsu! vier beigium oss med Blygdan fyrer þijnum Krosse, vier horfum med sundurknosudu Hiarta aa moote þijnum Blood-Fadme, vier leggium vorar Trwar og Bænar Hendur inn i þijn H. Saar og Beniar. O HErra, laat þaa saaru Hrygd og Hormung, sem þu polder, vera vora æskelegustu Huggun og Harma Boot bæde i Lijfi og Dauda: Laat þær svijdande Under, sem þu barst, vera vort oruggt Naadar Athvarf og mwka Hvijldar Sæng i allre vorre Mædu og Eymdanna Erfide; Laat þa fössande Blood-Dropa, sem þu wthelltir, hrijna a vorum Saalum og Samvitskum til Synda Hreinsunar og Svölunar, til Rettlætis, Helgunar og eilijfrar Endurlausnar. O vor krossfeste og blessade Jesu! vier grååtbænum þig; Gief oss

frwsañ og falslausann Vilia: Auk oss gudlega og lifande Krapta, so vier kæatum ævarande Miñing þiña Dumrædelegu Krossens Kvala, krossfesta, deyda og dempa illar og ostijrelaatar Gyrnder, þörs-spillta Holldos og Bloods, so vier alldrei med Vantrw edur Ydrunarleyse botum þig, sem oss hefur so hiartanlega elskad, og briootum af oss þa Naad og Saaluhiaalp, sem oss er med so dijru Verde afrekud.

O þu heilage og hæblessade Drottens Ande! gief oss ollum ad geyma og vardveita þau Lijfsins Ord, sem vier nu i Dag af Lausnarans Krosse heyrt hofum, i goodum og sidsomum Hiortum, og fæera þar af Avoxt i Polennmæde. Laat þess krossfesta Jesu Miñing, fyrer þiñ Guddoomlegann Myskunar Krapt, innskrifast og þryckiast i allra vor Brioost og Hiortu, þijnu hæleita Nafne til Lofs og Dijrdar, eñ oss til Saaluhiaalplegrar Trwarstyrkingar, til Gudrækelegrar Lifnadarens Leidrietttingar, til tijmanlegrar og eilijfrar Blessunar. Bænheyr oss, þu blessade Gud, eiñ i Þreñingu, og þreñur i Einingu, hærst lofadur og hiartanlegast vegsamadur nu og ad eilijfu, A M E N.

Fiogur Psalm-Vers.

Kveden af

Sr. Magnuse Einarssyne a Tiorn.

Ton, Nu bid eg Gud þu naader mig, etc.

O! Minn JEsu i Undum þijn, ell er Saalu-hiaalp foelgenn mijn; Hiartans þa Angist hrelleer mig, Hugguneñ er ad veit eg þig, hafenn a Kroßens harda Trie, hier fyrer þa eg ydrande, fadma i Trwñe Frelsarann, fordæma engenn Synd mig kann.

O! minn JEsu þitt Edla Blood, er mijn Hreinsunar Laugeñ good, saurugu Hiarta Syndum af, sock eg nidur i þetta Haf, falleñ grateande fram fyrer þig, fra þier muntu ei hrekia mig; Þijnu fyrst Bloode þvegeñ er, þad hroopar Myskun yfer mier.

J JEsu Dauda eg vijst sie, þa Ondenn mijn stynur sorgande, stillt er Guds Reide straung og hord; enn stiftud blessud Sættargiord, fullkomeñ Visa um Vægd og Naad, veitest þier Saala mijn fyrer aad, þvi i hanns Dauda er innsiglud, eilijf Forlijkun þijn vid Gud.

J JEsu Grof er oll mijn Synd, (O þa Huggunar sæta Lynd), O sem i grunnlaust Siaafar Haf, sockenn nidur; Eñ hañ mier gaf, eilijft Rietlæte og sialfann sig, sijna Brwdur þvi nefner mig, lofadur sierttu goode Gud, giorvoll er Skulldenn betolud, Amen.

✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿

Prin Psalm-Vers.

Ordt af Sal. Sr. Halldore Hallssyne.

Toñ, Heyr mig JEsu Lækning Lijda, etc.

 Kysse

KYsse eg JEsu Kvala Under, klockum Trwar Munne þo, Angist hanns og Synndar-Stunder, eilijfann mier Fognud bioo, bætte hann fyrer Misgiord mijna, mig kann Diöfull ecke ad pijna, Fiandans Hlecker fiellu af mier; fyrer þad JEsu þacka eg þier.

Eg vil bijda, eg vil þreya, Unda Flood þitt huggar mig, eg vil lijda, eg vil deya, O JEsu so kysse eg þig, eg vil þier til Foota falla, flatur um̃ mijna Daga alla, læta Hiarta og Huga minn, heidra þig fyrer Kraptenn þinn.

Daude þin̄ mier dæmer Lijfed, Daudans Neyd er horfenn öll, þegar eg dey, mun Þrauta Kijfed, þverra, Neyd og Synnd giörvöll. O! þu Daudans Daude fyrste, sem doost og lifer,
JEsu Christe, lææt mig deya meiga mier;
minn JEsu, so life eg þier.

